

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1980 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 75

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1041

Περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν Δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων, Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων καὶ καθιερώσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑ

Ἄρθρον 1.

Βασικοὶ μισθοί.

1. Οἱ βασικοὶ μισθοὶ τῶν Δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων, Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π. Δ.Δ. περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 754/78 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων κ.λ.π.» αὐξάνονται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 κατὰ ποσοστὸν 11%.

2. Τὰ ἐκ τῆς προηγουμένης παραγράφου προκύπτοντα ποσὰ μισθοῦ στρογγυλοποιοῦνται εἰς τὴν ἑπομένην δεκάδα.

3. Τὰ προσωρινὰ προσωπικὰ ἐπιδόματα τῶν Δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. διατηροῦνται ὡς ἔχουν διαμορφωθῆ κατὰ τὸ ἔτος 1979, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου, ἀναστελλομένης διὰ τὸ 1980 τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῶν Παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 754/1978 περὶ σταδιακῆς μειώσεως αὐτῶν.

4. Κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν τῆς παραγράφου 1 αὐξάνονται καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀποδοχαὶ ρυθμίζονται διὰ τοῦ ἄρθρου 131 τοῦ Ν. 419/76, ὡς καὶ οἱ βασικοὶ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, οἱ ὁποῖοι ρυθμίζονται διὰ τοῦ Ν. 965/1979 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον 2.

Τακτικὰ ἐπιδόματα.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. 754/1978 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 3.

Εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπαλλήλους, παρέχονται τὰ κάτωθι ἐπιδόματα:

1. Ἐπίδομα χρόνου ὑπηρεσίας, ὁριζόμενον εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ, ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας, ὡς ἀκολούθως:

α) Εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Κλάδων ΑΤ, ΑΡ, ΜΕ καὶ ΣΕ, τοὺς ἐντεταλμένους Ὑφηγητὰς τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων, τοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς Λειτουργούς, τὸ Ἐπιστημονικὸν Προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀρχαιοτήτων καὶ Ἀναστηλώσεως, τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν καὶ τοὺς Ἀξιωματικοὺς τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐν γένει ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως:

2	ἐτῶν	ὑπηρεσίας	ποσοστὸν	4%
5	»	»	»	12%
8	»	»	»	20%
11	»	»	»	28%
13	»	»	»	36%
15	»	»	»	44%
17	»	»	»	52%
20	»	»	»	60%
23	»	»	»	68%
26	»	»	»	72%
29	»	»	»	76%

β) Εἰς τοὺς Ἀξιωματικοὺς τοὺς προερχομένους ἐξ Ἀνθυπασπιστῶν ἢ Ὁπλιτῶν, ὡς καὶ τοὺς Ἀνθυπασπιστὰς καὶ τοὺς μονίμους, ἀνακατατεταγμένους καὶ Ἐθελοντὰς Ὁπλίτας τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐν γένει, ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως:

2	ἐτῶν	ὑπηρεσίας	ποσοστὸν	4%
4	»	»	»	12%
6	»	»	»	20%
8	»	»	»	28%
10	»	»	»	36%
12	»	»	»	44%
14	»	»	»	52%
17	»	»	»	60%
20	»	»	»	64%
23	»	»	»	68%
26	»	»	»	72%
29	»	»	»	76%

γ) Εἰς τοὺς Καθηγητὰς τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων, τοὺς Συμβούλους καὶ τοὺς Εἰδικοὺς Συμβούλους τοῦ ΚΕΜΕ, τοὺς Διευθυντὰς Διδασκαλείων Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως:

2	ἐτῶν	ὑπηρεσίας	ποσοστὸν	4%
4	»	»	»	12%
6	»	»	»	20%
8	»	»	»	28%
10	»	»	»	36%
12	»	»	»	44%
14	»	»	»	52%

16	»	»	»	60%
18	»	»	»	64%
21	»	»	»	68%
24	»	»	»	72%
27	»	»	»	76%

2. Ἐπίδομα Σπουδῶν:

α) Εἰς τοὺς Πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ἔχοντας πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Ἀνωτέρας ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς πλὴν τοῦ Ἀνωτέρου Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων, τῶν Συμβούλων καὶ Εἰδικῶν Συμβούλων τοῦ ΚΕΜΕ, ὁριζόμενον εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 6ου βαθμοῦ, ἀνεξαρτήτως κατεχομένου βαθμοῦ, ὡς ἀκολούθως:

Διὰ 1	ἔτος	σπουδῶν	ποσοστὸν	5%
Διὰ 2	ἔτη	»	»	10%
Διὰ 3	»	»	»	15%
Διὰ 4	»	»	»	20%
Διὰ 5	»	» καὶ ἄνω	»	25%

Ὡς ἔτη σπουδῶν διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος τούτου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπόμενα δι' ἑκάστην Σχολὴν ἔτη σπουδῶν, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν περιπτώσει κτήσεως παρὰ τῶν ὑπαλλήλων πλειόνων τοῦ ἑνὸς πτυχίων, διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος τούτου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ περισσοτέρων ἐτῶν σπουδῶν.

Εἰς τοὺς κατόχους Εἰδικοῦ Μεταπτυχιακοῦ Προδιδακτορικοῦ Πανεπιστημιακοῦ Διπλώματος ἐτησίας τοὐλάχιστον φοιτήσεως ἢ διδακτορικοῦ διπλώματος, ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ Πανεπιστημίου τὰ ἀνωτέρω κατὰ περίπτωσιν ὁριζόμενα ποσοστὰ αὐξάνονται κατὰ δέκα ἢ εἴκοσι ποσοστιαίας μονάδας ἀντιστοίχως, ἐφ' ὅσον ὁ ἀνωτέρω τίτλος σπουδῶν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν ὀργανικῶς. Περὶ τῆς συνδρομῆς τῆς προϋποθέσεως ταύτης ἀποφαίνεται ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Τὸ ὡς ἄνω ηὐξημένον ἐπίδομα παρέχεται εἰς μὲν τοὺς κατόχους Διδακτορικοῦ Διπλώματος τῆς ἀλλοδαπῆς μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰσοτιμίας αὐτοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΕΙ τῆς ἡμεδαπῆς ἀπονεμόμενον, εἰς δὲ τοὺς κατόχους εἰδικοῦ μεταπτυχιακοῦ προδιδακτορικοῦ Πανεπιστημιακοῦ διπλώματος τῆς ἀλλοδαπῆς, μετὰ τὴν ἀναγνώρισίν του ὡς τοιούτου. Ἁρμόδιον διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀνωτέρω τίτλων τυγχάνει τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (ΔΙΚΑΤΣΑ).

Ἡ καταβολὴ τοῦ ὡς ἄνω ἐπιδόματος ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον καταθέσεως τῶν σχετικῶν τίτλων πρὸς ἀναγνώρισιν εἰς τὸ ΔΙΚΑΤΣΑ, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἀναγνωρισθοῦν καὶ οἱ κάτοχοι ὑπηρετοῦν ἔκτοτε ἢ ἀφ' ἧς ὑπηρετοῦν.

Διὰ τὰ χορηγούμενα ὡς ἄνω διπλώματα ὑπὸ τῶν ΑΕΙ τῆς ἡμεδαπῆς οὐδεμία πρόσθετος ἀναγνώρισις ἀπαιτεῖται.

β) Εἰς τὸ ἀνώτερον διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων, Συμβούλους καὶ Εἰδικοὺς Συμβούλους τοῦ ΚΕΜΕ ποσοστὸν 20% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ Ἐκτάκτου Μονίμου Καθηγητοῦ αὐτοτελοῦς ἕδρας.

γ) Εἰς τοὺς Ἐφημερίους τῶν Ἱερῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν, τοὺς ἔχοντας πτυχίον Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος, ποσοστὸν 20% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 6ου βαθμοῦ τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας ἀνεξαρτήτως μισθολογικῆς των διαβαθμίσεως.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἐφημερίους τοὺς ἔχοντας πτυχίον ἀνεγνωρισμένης ἀνωτέρας Σχολῆς, τὸ ἐπίδομα Σπουδῶν ὁρίζεται ἀναλόγως τῶν ἐτῶν σπουδῶν ὡς διαλαμβάνεται εἰς τὸ ἐδάφιον α' τῆς παρούσης.

3. Ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν, εἰς πάντας τοὺς ὑπαλλήλους πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς καὶ τοὺς ἐφημερίους, ὁριζόμενον προκειμένου μὲν περὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐφημερίων εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 6ου βαθμοῦ τῆς Διοικητικῆς ἱεραρχίας, προκειμένου δὲ περὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ Ἀνθυπασπιστοῦ ὑπηρεσίας 16—20 ἐτῶν ὡς ἀκολούθως:

α) Ἐπίδομα συζύγου ἐκ ποσοστοῦ 10% ἐκ τοῦ ὁποίου 5% ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 καὶ 5% ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1980. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καὶ ὁ ἕτερος τῶν συζύγων εἶναι ὑπάλληλος τοῦ Δημοσίου ἢ ΝΠΔΔ ἢ ἐποπτευομένων ἢ ἐπιχορηγουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ν.Π.Ι.Δ. ἢ συνταξιοῦχος τῶν αὐτῶν ὡς ανω υπηρεσιῶν, τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται εἰς τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν

β) Ἐπίδομα τέκνων, εκ ποσοστοῦ 5% δι' ἕκαστον τῶν μέχρι 5 τέκνων καὶ ἐκ ποσοστοῦ 7% δι' ἕκαστον τῶν πέραν τοῦ 5ου τέκνων.

Τὸ ἐπίδομα τοῦτο παρέχεται διὰ τὰ ἐκ νομίμου γάμου ἢ φυσικά, ἢ θετὰ ἢ νομιμοποιηθέντα, ἢ ἀνεγνωρισθέντα τέκνα, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἄγαμα καὶ ἡλικίας μέχρι δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ἢ καὶ πέραν τῶν δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ἐφ' ὅσον τυγχάνουν ἀνίκανα σωματικῶς ἢ πνευματικῶς πρὸς ἄσκησιν παντὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος.

Εἰδικῶς διὰ τὰ τέκνα τὰ φοιτῶντα εἰς Ἀνωτάτας ἢ Ἀνωτέρας Σχολὰς τὸ ἐπίδομα τοῦτο παρέχεται καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεώς των, ὡς οὗτος προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Διὰ τὴν διακοπὴν τοῦ ἐπιδόματος τούτου, λόγῳ συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτέρω κατὰ περίπτωσιν ὁρίου ἡλικίας, ὡς ἡμέρα γεννήσεως τῶν τέκνων λαμβάνεται πάντοτε ἡ 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους γεννήσεως τούτων.

Ἐπὶ συζύγων ἀμφοτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἐποπτευομένων ἢ ἐπιχορηγουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ν.Π.Ι.Δ., ἢ τοῦ ἑνὸς ἐκ τούτων ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ἑτέρου Συνταξιούχου, τὸ ἐπίδομα τοῦτο καταβάλλεται εἰς τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν

Προκειμένου περὶ συζύγων τελούντων ἐν διαζεύξει ἢ ἐν διαστάσει, τοῦτο καταβάλλεται εἰς τὸν ἐξ αὐτῶν βαρυνόμενον μὲ τὴν συντήρησιν τῶν τέκνων.

4. Ἐπίδομα εἰδικῶν συνθηκῶν ἐργασίας εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, ὡς ἀκολούθως:

α) Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς ποσοστὸν 20% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ ἀνεξαρτήτως τοῦ κατεχομένου βαθμοῦ.

β) Εἰς τοὺς Ἀνθυπασπιστὰς καὶ τοὺς μονίμους, ἀνακατατεταγμένους καὶ Ἐθελοντὰς Ὁπλίτας ποσοστὸν 10% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ Λοχίου ὑπηρεσίας 0—8 ἐτῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ κατεχομένου βαθμοῦ.

5. Ἐπίδομα:

α) Ἑορτῶν Χριστουγέννων ὁριζόμενον ἴσον πρὸς τὸν βασικὸν μηνιαῖον μισθὸν μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιδόματος χρόνου ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ἐμισθοδοτήθησαν ὁλόκληρον τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 16ης Ἀπριλίου μέχρι καὶ τῆς 15ης Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο καταβάλλεται τὴν 16ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

β) Ἑορτῶν Πάσχα, ὁριζόμενον ἴσον πρὸς τὸν βασικὸν μισθὸν ἑνὸς δεκαπενθημέρου μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιδόματος χρόνου ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ἐμισθοδοτήθησαν ὁλόκληρον τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 16ης Δεκεμβρίου μέχρι καὶ τῆς 15ης Ἀπριλίου τοῦ ἑπομένου ἔτους. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο καταβάλλεται δέκα (10) ἡμέρας πρὸ τοῦ Πάσχα.

γ) Ἀδείας, ὁριζόμενον ἴσον πρὸς τὸν βασικὸν μισθὸν ἑνὸς δεκαπενθημέρου μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιδόματος χρόνου ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ἐμισθοδοτήθησαν ὁλόκληρον τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Ἰουνίου τοῦ ἑπομένου ἔτους. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο καταβάλλεται τὴν 1ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ὁρίζεται καὶ διάφορος ἡμερομηνία καταβολῆς τούτου. Τὰ ἀνωτέρω ἐπιδόματα ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ δικαιουμένου παρὰ

τῶν ὑπαλλήλων μισθοῦ κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς καταβολῆς των ἢ τῆς λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς των σχέσεως.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω α΄, β΄, καὶ γ΄ περιπτώσεις, ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἐμισθοδοτήθη διὰ χρονικὸν διάστημα ἔλασσον τοῦ ἐν αὐταῖς ὁριζομένου, καταβάλλεται τμῆμα ἐπιδόματος ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸν χρόνον μισθοδοσίας τούτων.

6. Ἐπίδομα ἀντὶ χρήσεως αὐτοκινήτου εἰς τοὺς ἀνωτάτους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 15 τοῦ Ν. 4464/1965 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος κλπ.» καὶ 1 τοῦ Ν.Δ. 229/1969 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4464/1965 νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος κλπ.», ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 51/1975 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν κλπ.» ὁριζόμενα.

7. Τὰ ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπόμενα ἐπιδόματα ἐξόδων παραστάσεως, χρήσεως αὐτοκινήτου καὶ κινήσεως τῶν Γενικῶν Γραμματέων Ὑπουργείων καὶ Νομαρχῶν.

8. Εἰς τοὺς προσθέτους χωροφύλακας καὶ ἀστυφύλακας τοὺς προσλαμβανομένους εἰς Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. καὶ Κοινωφελεῖς Ὀργανισμοὺς τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 755/1970 καὶ Β.Δ. 388/1971 καὶ μισθοδοτουμένους βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 391/1976, χορηγεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 τὸ παρεχόμενον εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους οἰκογενειακὸν ἐπίδομα συζύγου καὶ τέκνων καὶ τὸ ἐκ 1.000 δραχμῶν μηνιαίως προσωρινὸν ἐπίδομα, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνουν συγχρόνως καὶ σύνταξιν».

Ἄρθρον 3.

Ἀναγνώρισις Προϋπηρεσιῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 754/1978 προστίθενται ἐδάφια ε΄ καὶ στ΄ ἔχοντα οὕτω:

«ε) Προϋπηρεσία τῶν ἀνωτέρω, πραγματοποιηθεῖσα εἰς Ν.Π.Ι.Δ. ἡ ὁποία ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν βάσει εἰδικῶν διατάξεων διὰ τὸν διορισμὸν καὶ ἔνταξιν ἢ τὴν προαγωγικὴν ἐξέλιξιν.

στ) Ὁ χρόνος ὁ διανυθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰατρῶν τοῦ ΙΚΑ εἰς ἀνεγνωρισμένον Νοσηλευτικὸν Ἵδρυμα διὰ τὴν ἀπόκτησιν εἰδικότητος ὡς καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου ἐλευθέρας ἀσκήσεως τοῦ Ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι καὶ μέχρι πέντε (5) ἐτῶν ἐν συνόλῳ, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει μὲ τὸν τοιοῦτον τῆς εἰδικότητος».

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 754/1978.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ μηνιαῖον ποσὸν τοῦ προσωρινοῦ προσωπικοῦ ἐπιδόματος τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. τὸ προερχόμενον ἐκ μετατροπῆς τῶν ἀποζημιώσεων ὑπερωριακῆς ἐργασίας, περὶ οὗ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 754/78 ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, ἐξισοῦται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατὰ βαθμὸν καὶ κλάδον δι' ὅλους τοὺς εἰς τὴν αὐτὴν Διεύθυνσιν ἢ Ὑπηρεσίαν Ὑπουργείου ὑπηρετοῦντας ὑπαλλήλους κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1978, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν αὐτὴν τὸ ἐπίδομα ἢ ὑπελογίσθη βάσει μειωμένου ἀριθμοῦ ὡρῶν ὑπερωριακῆς ἐργασίας ἔναντι τῶν λοιπῶν συναδέλφων των, ἢ δὲν ὑπελογίσθη καθόλου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι κατὰ τὴν 1.1.1978 ὑπηρετοῦσαν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

2. Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. τοὺς διορισθέντας ἢ μονιμοποιηθέντας καὶ διορισθησομένους ἢ μονιμοποιηθησομένους ὡς καὶ τοὺς μεταταγέντας εἰς μονίμους θέσεις, μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1978, χορηγεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ προσωρινὸν προσωπικὸν ἐπίδομα τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 754/1978 καὶ εἰς ὃ ποσὸν ἐλάμβανον τοῦτο οἱ ὁμοιόβαθμοί των τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας καὶ κλάδου μόνιμοι ὑπάλληλοι, οἱ διορισθέντες πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1978, κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1979, ὡς τοῦτο διαμορφώνεται μὲ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Τὸ ἐξ ὑπερωριῶν προσωρινὸν προσωπικὸν ἐπίδομα τῶν μηχανικῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ ὕψους τοῦ ἀντιστοίχου ἐξ ὑπερωριῶν προσωρινοῦ προσωπικοῦ ἐπιδόματος τῶν ὁμοιοβάθμων των γεωτεχνικῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 5.

Ἀποζημιώσεις ὑπερωριακῆς ἐργασίας

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 754/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Διὰ τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀποφάσεων, ἐκδιδομένων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Π.Δ. 275/1979 ὁριζόμενα, καθορίζονται ὁ κατὰ ὑπηρεσίαν ἢ κλάδον ἑκάστου Ὑπουργείου ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ ἐργάζωνται ὑπερωριακῶς, κατὰ τὰς ἐργασίμους ἢ κατὰ τὰς ἐξαιρεσίμους ἡμέρας ἢ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας, ὑπαλλήλων.

Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι σχετικαὶ ἀποφάσεις ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν μέχρι τῆς ἡμερομηνίας λήξεώς των καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1980».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. 754/1978 προστίθεται παράγραφος 9 ἔχουσα οὕτω:

«9. Διὰ τὴν προσφερομένην ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων, Πυροσβεστικοῦ καὶ Λιμενικοῦ Σώματος ὑπερωριακὴν ἐργασίαν ὡς καὶ ἐργασίαν κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας καὶ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐξαιρεσίμους ἡμέρας, καθορίζεται ἀποζημίωσις μηνιαίως κατ' ἀποκοπήν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως ἢ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἀντιστοίχως, λόγῳ τῆς εἰδικῆς φύσεως τῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῆς ἀδυναμίας προσδιορισμοῦ εἰς ὥρας τῆς χρονικῆς διαρκείας αὐτῶν. Ἡ ἐν λόγῳ ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς τοὺς τελοῦντας ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν ἀδείᾳ διαρκείας οὐχὶ πέραν τοῦ μηνὸς καὶ παραλλήλως πρὸς τυχὸν ἑτέραν ἀμοιβὴν καταβαλλομένην βάσει ἄλλης διατάξεως τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου».

Ἄρθρον 6.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὑποβοηθήσεως τοῦ ἔργου τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 300/24.1.1979 (ΦΕΚ 78/29.1.1979, τεῦχ. Β΄) ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ συσταθέντος Συμβουλίου Ἀξιολογήσεως Προϋπολογισμῶν Δημοσίου Ταμέως, ἐπιτρέπεται ἡ διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἁρμοδίου, ἐκδιδομένων κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, ἀπόσπασις εἰς τοῦτο μέχρι πέντε ὑπαλλήλων οἱουδήποτε βαθμοῦ, οὐχὶ πάντως ἀνωτέρου τοῦ 2ου ἢ ἀντιστοίχου, ἐξ ἑκάστου Ὑπουργείου, νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ ἐπιχειρήσεως κοινῆς ὠφελείας ἢ τραπέζης ἐλεγχομένης ὑπὸ τοῦ κράτους. Ὁ χρόνος τῆς ἀποσπάσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν τριετίαν. Ἅμα τῇ συμπληρώσει τριετίας ἡ ἀπόσπασις αἴρεται αὐτοδικαίως καὶ ὁ ὑπάλληλος ἐπανέρχεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ἡ ἀπόσπασις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς ἀποσπωμένους ὑπαλλήλους ὡς καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὁποίαν οὗτοι ἀνήκουν, ὁ δὲ χρόνος τῆς ἀποσπάσεως λογίζεται διὰ πᾶσαν συνέπειαν ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν οὗτοι ὀργανικῶς κατέχουν. Ἡ μισθοδοσία ἐν γένει τῶν ἀποσπωμένων βαρύνει τὴν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ἀποσπῶνται.

Ἀπόσπασις ὑπαλλήλων Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Ὀργανισμοῦ πρὸς ἐφαρμογὴν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ συστήματος προϋπολογισμοῦ μηδενικῆς βάσεως καὶ τοῦ προγράμματος αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν ἀπόσπασιν ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου.

2. Τάς ἐτησίας ἐκθέσεις οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν εἰς τὸ Συμβούλιον ἀποσπασμένων συντάσσει μέλος τοῦ Συμβουλίου ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐχόντων τὴν ἰδιότητα τοῦ μονίμου δημοσίου ὑπαλλήλου.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις καὶ πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι τῆς παροχῆς ὑπερωριακῆς ἐργασίας ὑπὸ τῶν ἀποσπασμένων ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἀπασχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐπιτάχυνσιν τοῦ ἔργου τοῦ Συμβουλίου ἢ τὴν ἀντιμετώπισιν ηὐξημένου φόρτου ἐργασίας. Αἱ ὧραι τῆς κατὰ μῆνα ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνουν τὰς ἐνενήκοντα ἀνὰ ἀπασχολούμενον. Ἡ ἀμοιβὴ καθορίζεται δι' ἅπαντας τοὺς ὑπερωριακῶς ἀπασχολουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 754/1978. Διὰ τοὺς ἐκ τούτων μὴ ὑπαγομένους εἰς τὸν Ν. 754/1978, ἂν ὁ βασικός των μισθὸς ἢ ἡ μηνιαία των ἀντιμισθία ὑπερβαίνῃ τὸν βασικὸν μισθὸν τοῦ 2ου βαθμοῦ ἢ δι' ὅσους ἐκ τούτων δὲν ὑφίσταται τοιαύτη, ὡς βάσις ὑπολογισμοῦ τῆς ὑπερωριακῆς των ἀμοιβῆς κατὰ τὸν Ν. 754/1978 λαμβάνεται ὁ βασικὸς μισθὸς τοῦ 2ου βαθμοῦ. Ἡ δαπάνη τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ἀμοιβῶν βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (ΓΛΚ).

4. Τὸ Συμβούλιον Ἀξιολογήσεως Προϋπολογισμῶν Δημοσίου Ταμέως ἐξυπηρετεῖται κατὰ τὰ λοιπὰ ἐν τῇ ἐν γένει λειτουργίᾳ αὐτοῦ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

5. Διὰ τὴν προσφορωτέραν ἀξιοποίησιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀποσπασμένων ὑπαλλήλων κτωμένων γνώσεων, ὡς ἐκ τῆς ἀπασχολήσεώς των εἰς θέματα προϋπολογισμοῦ μηδενικῆς βάσεως καὶ τοῦ προγράμματος αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος, οὗτοι, ἅμα τῇ ἐπανόδῳ των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των, τοποθετοῦνται κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν, ἐντὸς πάντοτε τῶν ὑφισταμένων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, εἰς ἀντιστοίχων καθηκόντων θέσεις, ἀναλόγως καὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ Κλάδου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν.

Ἄρθρον 7.

Τρίμηνοι ἀποδοχαὶ καὶ ἔξοδα κηδείας Ἐφημερίων.

1. Εἰς τοὺς ἐφημερίους τοὺς μισθοδοτουμένους δυνάμει τοῦ Α.Ν. 536/1945, τοὺς ἀπομακρυνομένους ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων των δι' οἱονδήποτε λόγον, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπομακρύνσεώς των διὰ πειθαρχικοὺς λόγους, παρέχονται ἐπὶ τρίμηνον πᾶσαι αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ τριμήνου καταβάλλονται καὶ εἰς τὴν χήραν τοῦ θανόντος ἐφημερίου καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι τὰ μὲν θήλεα ἄγαμα, τὰ δὲ ἄρρενα ἄγαμα καὶ ἀνήλικα ἢ ἐνήλικα καὶ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν.

2. Τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων κηδείας τῶν ἀποθνησκόντων ἐφημερίων, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα προστατεύονται καὶ συντηροῦνται ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου. Τὰ ἔξοδα ταῦτα ὁρίζονται διὰ μὲν τὸν ἐφημέριον εἰς τὰς ἀποδοχὰς τριῶν μηνῶν, διὰ δὲ τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα εἰς τὰς ἀποδοχὰς δύο μηνῶν, μὴ δυναμένων νὰ ὑπερβοῦν ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῶν τριάκοντα χιλιάδων (30.000) δραχμῶν. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐπιτρέπεται ἡ αὔξησις τοῦ χρηματικοῦ τούτου ποσοῦ.

Ἄρθρον 8.

Μισθοδοσία Ἀρχιερέων.

1. Ἡ δαπάνη τῆς μισθοδοσίας τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ προκύπτουσα κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν. 590/1977 (ΦΕΚ 146/Α') «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», βαρύνει ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1980 ἐξ ὁλοκλήρου τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμόν, ἐγγραφομένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

2. Τὸ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν. 590/1977 καταβαλλόμενον εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. μηνιαῖον ἐπίδομα ἐξακολουθεῖ νὰ βαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ΟΔΕΠ.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 4589/1966 (ΦΕΚ 239/Α') «περὶ ρυθμίσεως ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων κλπ.» ὡς καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καταργοῦνται.

Ὁ Πατριάρχης Ἔξαρχος Πάτμου ἀσφαλίζει εἰς τὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980, τὸ ἥμισυ τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτου, ἐγγραφομένης πρὸς τοῦτο σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ὁ Πατριαρχικὸς Ἔξαρχος Πάτμου ἀσφαλίζεται εἰς τὸ ΤΑΚΕ διὰ τοὺς Κλάδους Συντάξεως, Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως καὶ Ἀρωγῆς, ἐνεργουμένων ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν του τῶν ἀναλογουσῶν νομίμων κρατήσεων.

Ἄρθρον 9.

Ἐπίδομα τέκνων πολυμελῶν οἰκογενειῶν.

Τὸ ἐπίδομα τέκνων, τὸ χορηγούμενον συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1153/72 «περὶ προστασίας πολυμελῶν οἰκογενειῶν κλπ.» αὐξάνεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 ὡς ἀκολούθως:

α) Τοῦ τετάρτου τέκνου ἑκάστης ἐπιδοτουμένης οἰκογενείας ἀπὸ πεντακοσίας (500) δραχμὰς εἰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα (750) δραχμὰς μηνιαίως.

β) Τοῦ πέμπτου τέκνου καὶ τῶν λοιπῶν πέραν αὐτοῦ ἑκάστης ἐπιδοτουμένης οἰκογενείας ἀπὸ πεντακοσίας (500) δραχμὰς εἰς χιλίας (1.000) δραχμὰς μηνιαίως.

Ἄρθρον 10.

Οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις μικρῶν Κοινοτήτων.

1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 292/1976 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως κοινοτικῶν γραμματέων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α' βιβλίου τοῦ Ν.Δ. 1140/1972», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 6.

1. Ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, διατίθεται ἐτησίως καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980 καὶ ἐφεξῆς, ποσὸν διακοσίων δώδεκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν, πρὸς τακτικὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν κοινοτήτων, ὧν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

2. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ποσόν, εἰς ὃ συμψηφίζεται καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 4541/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος Καταστάσεως Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀποδίδεται κατὰ δωδεκατημόρια τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς καὶ κατατίθεται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. 4541/1966 λογαριασμόν».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 292/1976 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 11.

Ὑγειονομικὴ Περίθαλψις Ἀνδρῶν Ἀγροφυλακῆς.

Αἱ ἰσχύουσαι ἑκάστοτε διατάξεις «περὶ παροχῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει καὶ συνταξιούχων», ἐπεκτείνονται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 καὶ

εἰς τοὺς μονίμους ἄνδρας τοῦ Σώματος τῆς Ἀγροφυλακῆς, τοὺς κατέχοντας ὀργανικὰς θέσεις καὶ τοὺς Συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου, καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀνωτέρω, ἡ δὲ σχετικὴ δαπάνη βαρύνει τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμόν.

Ἄρθρον 12.

Ἐπέκτασις διατάξεων ἐπὶ τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ΟΤΑ.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται αἱ διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου Α «περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων» τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ περ. α΄ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 251/1976 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Ἡ διαχείρισις, διακίνησις καὶ ἐκποίησις τῶν πάσης φύσεως πλεοναζόντων καὶ μὴ ἀναγκαιούντων ἢ πεπαλαιωμένων κινητῶν πραγμάτων ἰδίᾳ δὲ ὑλικῶν, πλωτῶν μέσων, ἐφοδίων, μηχανημάτων, παντὸς εἴδους τροχοφόρων, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφελείας, ἐξαιρέσει τῶν ἐφοδίων τοῦ λογαριασμοῦ καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Δ.Υ. μόνον τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου διατιθέμενα.

Τὰ ὡς ἄνω κινητὰ πράγματα ἐκποιοῦνται μόνον ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Δ.Υ., ἀπαγορευομένης τῆς ἐκποιήσεως τούτων ὑπὸ ἑτέρου ὀργάνου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Δ.Υ., δύναται, εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, νὰ ἐξαιροῦνται τῆς ἐκποιήσεως ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Δ.Υ. ὡρισμένα κινητὰ πράγματα τῶν Ν.Π.Δ.Δ., Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφελείας».

Ἄρθρον 14.

Κωδικοποίησις διατάξεων.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ κωδικοποιηθοῦν εἰς ἑνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 754/1978, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, ὡς καὶ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΛΑΦΡΥΝΣΕΙΣ

Ι. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 15.

Μείωσις εἰσοδήματος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὸ εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκ πάσης φύσεως συντάξεων μειοῦται κατὰ τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%). Ἡ μείωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν ἐνενήκοντα χιλιάδων (90.000) δραχμῶν. Ὁμοίως τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ παρόντος νόμου εἰσόδημα ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων μειοῦται κατὰ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%). Ἡ μείωσις αὕτη τοῦ εἰσοδήματος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν.

Ἡ κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μείωσις δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν ἐνενήκοντα χιλιάδων (90.000) δραχμῶν ἐτησίως κατὰ φορολογούμενον διὰ τὰ εἰσοδήματα ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τούτων».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 16.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸν φόρον τῶν μερισμάτων καὶ λοιπῶν βοηθημάτων τῶν συνταξιούχων.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν Ε΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ὑποπερίπτωσις στ΄ ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«στ) Τὰ μερίσματα καὶ λοιπὰ βοηθήματα τὰ παρεχόμενα εἰς συνταξιούχους ἀπὸ ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς, ἐφ' ὅσον ἄνευ τῆς συναθροίσεως αὐτῶν εἰς τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου δὲν προκύπτει φόρος βάσει τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 9».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ μερισμάτων καὶ λοιπῶν βοηθημάτων κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 17.

Αὔξησις τοῦ ἀφορολογήτου ποσοῦ ἐξ ἰδιοκατοικήσεως.

1. Ἡ περίπτωσις Α΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Α΄. Ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικήσεως τῆς κυρίας κατοικίας ἑκάστου φορολογουμένου ποσὸν δραχμῶν τεσσαράκοντα ὀκτὼ χιλιάδων (48.000) ἐτησίως. Τὸ ποσὸν αὐτὸ προσαυξάνεται κατὰ ἓξ χιλιάδας (6.000) δραχμὰς δι' ἕκαστον ἐκ τῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων, μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ ποσὸν τῶν ἑβδομήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων (78.000) δραχμῶν. Ἐὰν ἡ ἰδιοκατοικουμένη κυρία οἰκοδομὴ ἀνήκει εἰς τὴν σύζυγον, τὸ συνολικὸν ἀπαλλασσόμενον ποσὸν ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικήσεως ταύτης, ἐν περιπτώσει δὲ συνιδιοκτησίας μεταξὺ τῶν συζύγων ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων των, τὸ συνολικῶς ἀπαλλασσόμενον ποσὸν ἐκπίπτεται ἀναλογικῶς ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικήσεως ἑκάστου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοστοῦ συνιδιοκτησίας. Ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἔτους κτήσεως τοῦ εἰσοδήματος ἡ ἰδιοκατοίκησις ἦτο διαρκείας μικροτέρας τῶν δώδεκα (12) μηνῶν, τὸ ἀπαλλασσόμενον ποσὸν περιορίζεται ἀναλόγως.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικήσεως μιᾶς κατοικίας, τὸ κτώμενον ὑπὸ ὁμογενῶν ἢ Ἑλλήνων μονίμων κατοίκων ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς προσαυξήσεως τοῦ ἀκαθαρίστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος, ὡς βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα θεωροῦνται μόνον τὰ ἐν Ἑλλάδι διαμένοντα καὶ χρησιμοποιοῦντα τὴν κατοικίαν ταύτην πρόσωπα».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980.

Ἄρθρον 18.

Ἐκπτώσεις ἐκ τοῦ εἰσοδήματος.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται περίπτωσις θ΄, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«θ) Ἐκ τοῦ καταβαλλομένου ἐτησίως ποσοῦ δι' ἐνοίκιον τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου τὸ δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) διὰ τὸ μέχρι ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμῶν ποσὸν καὶ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) διὰ τὸ πέραν τῶν ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν (120.000) ποσόν. Ἡ ἀνωτέρω ἔκπτωσις ἐνεργεῖται ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος τυγχάνει ὑπάλληλος ἢ συνταξιοῦχος καὶ ὅτι οὗτος

ὡς καὶ τὰ συνοικοῦντα καὶ βαρύνοντα αὐτὸν πρόσωπα δὲν τυγχάνουν κύριοι κατὰ πλῆρες δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ ἰσοβίου ἐπικαρπίας ἢ οἰκήσεως ἑτέρας οἰκίας ἢ διαμερίσματος, τὸ ὁποῖον νὰ πληροῖ τὰς στεγαστικὰς των ἀνάγκας, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ εἰς ἑτέραν πόλιν ἢ χωρίον ἔνθα κατοικοῦν».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων ἐνοικίων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

Ἄρθρον 19.

Ἐξαιρέσεις ἐκ τῶν τεκμηρίων.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ὡσαύτως, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ δαπάνη δευτερευούσης κατοικίας χρησιμοποιουμένης ὑπὸ σπουδαζόντων καὶ βαρυνόντων τὸν φορολογούμενον τέκνων, ἐφ' ὅσον ἡ κατοικία αὕτη εὑρίσκεται ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου καὶ εἰς τὴν πόλιν τῆς ἕδρας τῆς Σχολῆς, εἰς ἣν φοιτοῦν».

2. Ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 820/1978, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Ἐπὶ ἀγορᾶς ἀκινήτων ἢ ἀνεγέρσεως ἀκινήτων εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης, τὴν ἐπαρχίαν Βισαλτίας τοῦ Νομοῦ Σερρῶν καὶ τὴν ἐπαρχίαν Κιλκὶς τοῦ Νομοῦ Κιλκὶς πραγματοποιουμένων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1980».

3. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 820/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ὁ φορολογούμενος καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δικαιολογήσουν ποσὸν μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου τριακοσίων χιλιάδων (1.300.000) δραχμῶν, τὸ ὁποῖον διατίθεται δι' ἀγορὰν πρώτης κατοικίας ἢ ἀνέγερσιν τοιαύτης ἐπὶ οἰκοπέδου τοῦ φορολογουμένου ἢ τῆς συζύγου του, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν τυγχάνουν κύριοι κατὰ πλῆρες δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ ἰσοβίου ἐπικαρπίας ἢ οἰκήσεως ἑτέρας οἰκίας ἢ διαμερίσματος ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς πόλιν ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) κατοίκων ἢ εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα τῆς περιοχῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης».

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 820/1978, τῆς δὲ παραγράφου 3 αὐτοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980.

Ἄρθρον 20

Ἀπαλλαγαὶ ἐκ τῶν φόρων ὑπὲρ τρίτων.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς ἰσχύει, εἰσφορὰ ὑπὲρ Ο.Γ.Α. — Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐπὶ ἐπιχειρήσεων πωλήσεως ἐκτρεφομένων ζώων, ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκτρεφομένων ζώων, μετὰ προηγουμένην ἐκ τούτων ἔκπτωσιν τῆς ἀξίας τῶν ἀγορασθέντων παρ' αὐτῶν πρὸς πάχυνσιν ζώων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τούτων ὑπεβλήθη ἀποδεδειγμένως εἰς τὴν εἰσφορὰν ταύτην. Ἐπίσης, ἐκπίπτεται καὶ ἡ ἀξία τῶν ἀγορασθέντων πρὸς πάχυνσιν ζώων ἐκ τῶν εἰσαχθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀνεξαρτήτως ἐὰν αὕτη ὑπήχθη εἰς τὴν ἐν λόγῳ εἰσφοράν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 2916/1954 ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980 καὶ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 890/1979 «περὶ συστάσεως δημοτικῆς ἐπιχειρήσεως ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως δήμων καὶ κοινοτήτων μείζονος περιοχῆς Βόλου», προβλεπομένου εἰδικοῦ τέλους.

3. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1050/1942 «περὶ παροχῆς ὑπὸ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. εἰς τοὺς μερισματούχους αὐτοῦ ἐκτάκτου προσωρινοῦ χορηγήματος κλπ», ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 8350/27.1.1945 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ καθορισμοῦ κρατήσεως ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ.» ἐπιβαλλομένη κράτησις ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν δασεργατῶν—μελῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν, καταργεῖται.

Ἄρθρον 21.

Καθαρὸν εἰσόδημα ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐὰν ἐκ τῶν προσκομιζομένων στοιχείων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἀποδεικνύεται ὅτι ἕνεκα ζημιῶν ἐξ ἀπροβλέπτων γεγονότων ἢ τοιούτων ἀνωτέρας βίας, ἐμειώθη τὸ ἐκ τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως εἰσόδημά του, τὸ καθαρὸν τοιοῦτον δύναται νὰ προσδιορισθῇ διὰ τῆς χρήσεως συντελεστοῦ κατωτέρου τῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου 3, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει οὐχὶ ἐλάσσονος τοῦ μηδενός».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων εἰς οἱονδήποτε βαθμόν.

Ἄρθρον 22.

Καθαρὸν εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐν Βρυξέλλαις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, τῶν ὑπαλλήλων τῆς Μονίμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς Κοινότησι, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ οἰκεῖα ἐν Βρυξέλλαις Ἀντιπροσωπευτικὰ Γραφεῖα τούτων, ὡς καθαρὸν εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν λαμβάνεται ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ καθαρὸν ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν, τὰς ὁποίας οὗτοι θὰ ἐλάμβανον, ἐὰν ὑπηρέτουν εἰς τὸ ἐσωτερικόν».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980.

Ἄρθρον 23.

Ἐξαιρέσεις ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς ἀξίας ἀκινήτων.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προστίθεται περίπτωσις ε', ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«ε' Τὰ ἀκίνητα τῶν γεωργοκτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων οἱασδήποτε νομικῆς μορφῆς, αἵτινες τελοῦν ἐν ἀδρανείᾳ ἀπὸ τῆς συστάσεώς των».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 ἕως 29 τοῦ Ν. 542/1977 καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ ἐν ἀδρανείᾳ εὑρισκόμεναι ἐπιχειρήσεις ἔχουν διαλυθῇ ἢ θὰ διαλυθοῦν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 24.

Κύρωσις ἀποφάσεων.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ ὑπ' ἀριθ. Ε.301/12 Ἰανουαρίου 1979, Ε.7027/29 Ἰουνίου 1979, Ε.8516/Πολ 153/10 Αὐγούστου 1979, Ε. 8880/21

Αὐγούστου 1979, Ε 8881/Πολ. 159/21Αὐγούστου 1979, ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε. 11699/27 Ὀκτωβρίου 1979 ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

Ἀριθ. Πρωτ. Ε.301/12.1.1979

ΘΕΜΑ: «Συμπλήρωση διατάξεων τῶν ἄρθρων 12 καὶ 13 τοῦ Ν. 820/1978».

Ἔχοντας ὑπόψη:

Ὅτι τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ Ν. 820/1978 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», χρήζουν συμπληρώσεως γιὰ τὴ δικαιότερη ἐφαρμογὴ τῶν τεκμηρίων ποὺ καθιερώνονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων αὐτῶν, ἀποφασίζουμε:

1. Οἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως Α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 ποὺ ἀφοροῦν τὸν ὑπολογισμὸ τῆς ἐτήσιας τεκμαρτῆς δαπάνης τῶν ἑταίρων φυσικῶν προσώπων τῶν ὁμορρύθμων ἑταιριῶν, βάσει τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως τῶν ἑταιριῶν αὐτῶν, ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῆς ἐτήσιας τεκμαρτῆς δαπάνης τῶν ἑταίρων φυσικῶν προσώπων τῶν ἑταιριῶν περιωρισμένης εὐθύνης βάσει τῆς ἴδιας δαπάνης ὅλων τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ποὺ ἀνήκουν στὴν ἑταιρία, στὴ περίπτωση ποὺ ὁ διαχειριστὴς τῆς ἑταιρίας δὲν εἶναι ταυτόχρονα καὶ ἑταῖρος αὐτῆς, τῆς ἐτήσιας τεκμαρτῆς δαπάνης μὴ δυναμένης καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ νὰ ὑπερβεῖ γιὰ κάθε ἕνα ἑταῖρο τὴν τεκμαρτὴ δαπάνη ποὺ ἀντιστοιχεῖ στὸ μεγαλύτερο σὲ ἱπποδύναμη ἐπιβατικὸ αὐτοκίνητο ἰδιωτικῆς χρήσεως τῆς ἑταιρίας.

2. Ἡ προβλεπομένη ἀπὸ τὴν ὑποπερίπτωση γ' τῆς περιπτ. Α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 μείωση τῆς ἐτήσιας τεκμαρτῆς δαπάνης καθορίζεται σὲ σαράντα τοῖς ἑκατὸ (40%) καὶ ἐφαρμόζεται γιὰ ὅλα τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸ Διαχειρίσεως Δημοσίου Ὑλικοῦ (ΟΔΔΥ).

3. Οἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀνωτέρω νόμου 820/1978, ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ γιὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἰσήγαγαν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 820/1978, ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως μὲ μειωμένους δασμοὺς καὶ φόρους βάσει ἰσχυουσῶν διατάξεων, ἐφόσον ὁ φορολογούμενος ἢ ἡ σύζυγός του ἔχουν εἰσοδήματα μόνον ἀπὸ μισθωτὲς ὑπηρεσίες ἢ καὶ ἀπὸ οἰκοδομές. Ἐξαιρετικά, στὴν περίπτωση ποὺ ἡ χρονικὴ περίοδος, κατὰ τὴν ὁποία ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ νόμο ἡ μεταβίβαση τοῦ αὐτοκινήτου, λήγει μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1979, τὸ τεκμήριο προσδιορισμοῦ τῆς δαπάνης βάσει τοῦ αὐτοκινήτου αὐτοῦ δὲν ἐφαρμόζεται μέχρι τῆς χρονολογίας λήξεως τῆς ἀπαγορεύσεως αὐτῆς.

4. Δὲν ἐφαρμόζονται γιὰ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1979 οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῆς ἐτήσιας τεκμαρτῆς δαπάνης βάσει τοῦ ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως: α) γιὰ τὸ ἐπιβατικὸ αὐτοκίνητο ἰδιωτικῆς χρήσεως τῶν φυσικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα διαμένουν μόνιμα στὸ ἐξωτερικό, ἐκτὸς ἂν γιὰ τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως Δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978, β) γιὰ τὸ ἐπιβατικὸ αὐτοκίνητο ἰδιωτικῆς χρήσεως ποὺ περιῆλθε σὲ φυσικὰ πρόσωπα ἀπὸ κληρονομία ἢ κληροδοσία, πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ Ν. 820/1978, ἐκτὸς ἂν γιὰ τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων Γ' καὶ Δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 καὶ γ) γιὰ τὸ ἐπιβατικὸ αὐτοκίνητο ἰδιωτικῆς χρήσεως, τὸ ὁποῖο μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 820/1978 παραδόθηκε μὲ συμβολαιογραφικὸ πληρεξούσιο σὲ ἐπιχείρηση μεταπωλήσεως αὐτοκινήτων γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τῆς παραδόσεως μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1978 καὶ ἐφόσον δὲ χρησιμοποιήθηκε ἀπὸ τὸ φορολογούμενο κατὰ τὴ χρονικὴ αὐτὴ περίοδο.

5. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978, ποὺ προβλέπουν τὸν προσδιορισμὸ τῆς ἐτήσιας τεκμαρτῆς δαπάνης βάσει τοῦ ὕψους τῶν ἐξόδων συντηρήσεως καὶ κυκλοφορίας τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως δὲν ἐφαρμόζονται στὶς περιπτώσεις ποὺ τὰ αὐτοκίνητα ἀνήκουν σὲ Δημόσιες, Δημοτικὲς καὶ Κοινοτικὲς ἐπιχειρήσεις ἢ σὲ ἐπιχειρήσεις στὶς ὁποῖες συμμετέχουν κατὰ ποσοστὸ μεγαλύτερο τοῦ πενήντα τοῖς ἑκατὸ (50%) τὸ Δημόσιο καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

6. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ κυρωθεῖ μὲ Νόμο, ἰσχύει δὲ ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 7027/29.6.1979

ΘΕΜΑ: «Συμπλήρωση τῶν σχετικῶν, μὲ τὸν ὑπολογισμὸ καὶ τὴν παρακράτηση τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἀπὸ μισθωτὲς ὑπηρεσίες τῶν προσώπων ποὺ ἀμείβονται μὲ ἡμερομίσθιο, διατάξεων τῆς περ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955».

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῆς περ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», βάσει τῶν ὁποίων ὁ φόρος εἰσοδήματος ἀπὸ μισθωτὲς ὑπηρεσίες τῶν προσώπων ποὺ ἀμείβονται μὲ ἡμερομίσθιο, ὑπολογίζεται κατὰ τὴ διάρκεια κάθε ἔτους γιὰ τὴν παρακράτηση, μὲ τοὺς συντελεστὲς ποὺ ὁρίζονται ἀπ' αὐτές.

2. Τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸν ὑπολογισμὸ τοῦ φόρου, βάσει τῆς κλίμακας τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ποὺ ἀναλογεῖ στὸ ἐτήσιο εἰσόδημα κατὰ τὴ λήξη κάθε ἔτους, παρακρατεῖται ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες ἀπὸ τὶς ἀποδοχὲς τοῦ τελευταίου μήνα διαφορὰ φόρου ἢ ἐπιστρέφεται ὁ τυχὸν ἐπὶ πλέον φόρος ποὺ παρακρατήθηκε.

3. Τὶς σχετικὲς αἰτήσεις τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, γιὰ τὴν παροχὴ δυνατότητας στὶς ἐπιχειρήσεις, ποὺ ἀπασχολοῦν πρόσωπα μὲ σύμβαση μισθώσεως ἐργασίας ἀορίστου χρόνου καὶ ἀμείβονται μὲ ἡμερομίσθιο, νὰ ὑπολογίζουν, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους, τὸ φόρο εἰσοδήματος, ποὺ πρέπει νὰ παρακρατεῖται, βάσει τῆς κλίμακας τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καὶ μὲ ἀναγωγὴ τοῦ εἰσοδήματός τους τῆς πηγῆς αὐτῆς σὲ ἐτήσιο, ἀποφασίζουμε:

1. Ἐπιτρέπεται σὲ ἐπιχειρήσεις κάθε εἴδους ποὺ ἀπασχολοῦν προσωπικὸ μὲ σύμβαση μισθώσεως ἐργασίας ἀορίστου χρόνου καὶ τὸ ὁποῖο ἀμείβουν μὲ ἡμερομίσθιο, νὰ ὑπολογίζουν τὸ φόρο εἰσοδήματος ἀπὸ μισθωτὲς ὑπηρεσίες, ποὺ πρέπει νὰ παρακρατοῦν κατὰ τὴ διάρκεια κάθε ἔτους, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς περ. α' τῆς αὐτῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, δηλαδὴ βάσει τῆς κλίμακας τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καὶ μὲ ἀναγωγὴ τοῦ εἰσοδήματος τῆς πηγῆς αὐτῆς σὲ ἐτήσιο.

2. Ἡ ἀπόφαση αὐτή, ποὺ ἰσχύει γιὰ ἡμερομίσθια ποὺ καταβάλλονται ἀπὸ τὴν 1η Ἰουλίου 1979 καὶ ἑξῆς, νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 8516/10.8.1979

ΘΕΜΑ: «Καταβολὴ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων βάσει ἀρχικῆς δηλώσεως οἰκον. ἔτους 1979, σὲ περίπτωση ποὺ ὁ φορολογούμενος ἔλαβε καθυστερημένα τὸ μηχανογραφικὸ τριπλότυπο ἢ τὴν ἀτομικὴ εἰδοποίηση».

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 τοῦ Ν.Δ. 356/1974 «περὶ Κώδικος Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων».

2. Τὴ διάταξη τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962, ὅπως αὐτὴ ἑρμηνεύτηκε μὲ τὴ διάταξη τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 4444/1964 καὶ ἰσχύει μετὰ τὴν ἀντικατάστασή της μὲ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 328/1974.

3. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁρισμένοι φορολογούμενοι ἔλαβαν καθυστερημένα τὰ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως ἢ τὶς ἀτομικὲς εἰδοποιήσεις καταβολῆς τοῦ φόρου εἰσοδήματος κλπ. βάσει δηλώσεως οἰκον. ἔτους 1979, μὲ συνέπεια νὰ στερηθοῦν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκπτώσεως ποσοστοῦ 10%, σὲ περίπτωση ἀμέσου καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς τους μέσα στὴν ὁριζόμενη ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω διατάξεις προθεσμία, ἢ νὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ προσαυξήσεις ἐκπρόθεσμης καταβολῆς γιὰ τὸ ποσὸ τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων ποὺ κατέβαλαν, ἀποφασίζουμε:

1. Στὶς περιπτώσεις ποὺ ἀποδεδειγμένα τὰ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως ἢ οἱ ἀτομικὲς εἰδοποιήσεις καταβολῆς τῆς ὀφειλῆς ποὺ προκύπτει βάσει ἐμπρόθεσμης ἀρχικῆς δηλώσεως φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων οἰκον. ἔτους 1979 περιῆλθαν σὲ ὑπόχρεους μετὰ τὴ λήξη τῆς προθεσμίας ποὺ ὁριζόταν σ' αὐτὲς γιὰ τὴν καταβολὴ τῶν ληξιπρόθεσμων δόσεων ἢ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς τους μὲ ἔκπτωση 10%, οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ὑποβάλλουν αἴτηση στὸν ἁρμόδιο γιὰ τὴ φορολογία τους Οἰκον. Ἔφορο μέχρι τὶς 25 Αὐγούστου 1979 καὶ νὰ ζητήσουν τὴν τακτοποίηση τῆς ὑποθέσεώς τους αὐτῆς.

2. Ἐφόσον ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἀπὸ τὴν ἔρευνα ποὺ θὰ κάνει πεισθεῖ ὅτι τὸ μηχανογραφικὸ τριπλότυπο εἰσπράξεως ἢ ἡ ἀτομικὴ εἰδοποίηση γιὰ τὴν καταβολὴ τῆς σχετικῆς ὀφειλῆς περιῆλθε καθυστερημένα στὸ φορολογούμενο, θὰ συντάξει τετραπλότυπο ἀτομικὸ φύλλο ἐκπτώσεως μὲ τὸ ὁποῖο θὰ διαγράφει τὸ ποσὸ τῆς ὀφειλῆς ποὺ ἔχει βεβαιωθεῖ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὑποχρέου, βάσει τῆς ἐμπρόθεσμης δηλώσεώς του φόρου εἰσοδήματος, καὶ ταυτόχρονα θὰ προέλθει στὴν ἐκ νέου ἐκκαθάριση καὶ βεβαίωση τῶν αὐτῶν ποσῶν στὸ ἁρμόδιο Δημόσιο Ταμεῖο.

3. Στὴν ὡς ἄνω περίπτωση, ὁ φορολογούμενος ποὺ θὰ καταβάλει στὸ ἁρμόδιο Δημόσιο Ταμεῖο ὁλόκληρο τὸ ποσὸ τῆς ὀφειλῆς του μέσα στὴν προθεσμία καταβολῆς τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων δικαιοῦται ἐκπτώσεως ποσοστοῦ 10% στὸ ποσὸ ποὺ καταβάλλει, ἢ ἂν καταβάλλει μέσα στὴν αὐτὴν προθεσμία τὰ ποσὰ τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων δὲν ἐπιβαρύνεται μὲ ταμειακὲς προσαυξήσεις.

4. Οἱ Οἰκον. Ἔφοροι πρέπει ὡς τὶς 10 Σεπτεμβρίου 1979 νὰ ὁλοκληρώσουν τὸν ἔλεγχο τῶν αἰτήσεων ποὺ θὰ ὑποβληθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερόμενους, τὴ σύνταξη τῶν σχετικῶν ΤΑΦΕ, ὡς καὶ τὴν ἐκ νέου ἐκκαθάριση καὶ βεβαίωση τοῦ φόρου κλπ. Ἐπίσης μέσα στὴν ἴδια προθεσμία ὀφείλουν, ἀκολουθώντας τὴ διαδικασία ποὺ ὁρίζεται μὲ τὴν ἀριθ. Ε.4472/Πολ. 92 ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1977 δ/γή μας, νὰ ἐνημερώσουν τὸ ΜΗΚΥΟ γιὰ νὰ τεθοῦν ἐκτὸς συστήματος οἱ φορολογούμενοι ποὺ εἶχαν δικαίωμα νὰ καταβάλουν τὸ φόρο μὲ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως.

5. Ἡ ἀριθ. 95076/111-176/31.7.1979 ἀπόφασή μας ἀνακαλεῖται ἀπὸ τότε ποὺ ἐκδόθηκε.

6. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 8880/21.8.1979

ΘΕΜΑ: «Ἐξαίρεση τῶν Ἰδιοτύπων Μεταφορικῶν Ἑταιριῶν (Ι.Μ.Ε.) ἀπὸ τὴ φορολογία τῶν κερδῶν τους βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955»

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 383/1976 «περὶ διενεργείας ἐμπορευματικῶν μεταφορῶν διὰ φορτηγῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 182/1976 τ. Α').

2. Τὶς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 5, ὡς καὶ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει μετὰ τὴν ἀντικατάστασή του μὲ τὸ ἄρθρο 16 τοῦ Ν. 820/1978.

3. Τὴν ἀνάγκη ἐξαιρέσεως τῶν κερδῶν τῶν Ι.Μ.Ε. ἀπὸ τὴ φορολογία βάσει τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν. 820/1978, καθόσον οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτὲς ἱδρύονται σὲ ἐκτέλεση νομοθετικῆς ἐπιταγῆς καὶ τὰ ποσὰ ποὺ διανέμουν στὰ μέλη τους δὲν ἀποτελοῦν γι' αὐτοὺς καθαρὰ κέρδη, ὅπως συμβαίνει στοὺς ἑταίρους τῶν λοιπῶν ἑταιριῶν, ἀλλὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκπίπτονται, προκειμένου ὑπολογισμοῦ τῶν καθαρῶν κερδῶν κάθε μέλους, οἱ δαπάνες συντηρήσεως καὶ κυκλοφορίας τῶν ἀνηκόντων σ' αὐτοὺς φορτηγῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ποὺ ἔχουν εἰσφέρει κατὰ χρήση στὴν Ι.Μ.Ε., ἀποφασίζουμε:

1. Οἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 5, ὡς καὶ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, δὲν ἐφαρμόζονται γιὰ τὴ φορολογία τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν Ἰδιοτύπων Μεταφορικῶν Ἑταιριῶν (Ι.Μ.Ε.), οἱ ὁποῖες διέπονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 383/1976.

2. Ἡ παροῦσα ἰσχύει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 820/1978.

3. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 8881/21.8.1979

ΘΕΜΑ: «Φορολογία τῶν κερδῶν τῶν ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ περιορισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν, σὲ περίπτωση συμμετοχῆς τῶν ἑταιρειῶν τούτων σὲ κοινοπραξία τεχνικῶν ἔργων».

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὴ διάταξη τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ὡς τοῦτο ἰσχύει μετὰ τὴν ἀντικατάστασή του μὲ τὸ ἄρθρο 16 τοῦ Ν. 820/1978.

2. Τὴν ἀνάγκη ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογήσεως τῶν κερδῶν τῶν ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ περιορισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν, τὰ ὁποῖα ἀποκτοῦν οἱ ἑταιρεῖες αὐτὲς λόγῳ συμμετοχῆς σὲ κοινοπραξία τεχνικῶν ἔργων, ἀποφασίζουμε:

1. Τὰ καθαρὰ κέρδη τῶν ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ περιορισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν, ὅπως αὐτὰ προσδιορίζονται βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, φορολογοῦνται μὲ τὴν κλίμακα τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, μετὰ τὴν ἀφαίρεση ἀπὸ αὐτά, ἐκτὸς τῶν κερδῶν ποὺ ἀναφέρονται στὶς περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς ἰδίας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου, καὶ τῶν κερδῶν ποὺ ἀποκτοῦν οἱ ἑταιρεῖες αὐτὲς λόγῳ συμμετοχῆς τους σὲ κοινοπραξία τεχνικῶν ἔργων.

2. Ἡ παροῦσα ἰσχύει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 820/1978.

3. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 11699/27.10.1979

ΘΕΜΑ: «Χαρακτηρισμὸς τμήματος τῆς ἀποζημιώσεως ποὺ παρέχεται σὲ Καθηγητὲς καὶ Ὑφηγητὲς τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς κατ' ἀποκοπὴν ἀμοιβῆς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐξόδων, μεταβάσεως τούτων στὶς πόλεις ποὺ βρίσκονται Σχολὲς Πανεπιστημίου Θράκης».

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 87/1973, ὡς τοῦ-

το ἰσχύει μετὰ τὴν προσθήκη του μὲ τὸ ἄρθρο 4 τοῦ Ν.Δ. 114/1974 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 87/1973 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίων εἰς Θράκην καὶ εἰς Κρήτην» καὶ ἐπεκτάσεως διατάξεών τινων αὐτοῦ εἰς ἅπαντα τὰ Α.Ε.Ι.» (ΦΕΚ 310/1974 τ. Α').

2. Τὶς ἀριθ. 119317 ἀπὸ 21.1.1975 (ΦΕΚ 37 ἀπὸ 4.2.1975 τ. Γ'), 93869 ἀπὸ 23.12.1975 (ΦΕΚ 592 ἀπὸ 31.12.1975 τ. Γ') καὶ 113143 ἀπὸ 15.11.1976 (ΦΕΚ 309 ἀπὸ 27.11.1976 τ. ΝΠΔΔ)κοινὲς ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, περὶ προσλήψεως Καθηγητῶν καὶ Ὑφηγητῶν ἐπὶ συμβάσει στὸ Πανεπιστήμιο Θράκης, μὲ τὶς ὁποῖες καθορίστηκε καὶ ἡ ἀμοιβὴ τούτων.

3. Τὸ γεγονὸς ὅτι, ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω Καθηγητὲς καὶ Ὑφηγητὲς ὑπηρετοῦσαν στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης, γιὰ νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων τους ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ μετακινοῦνται ἀπὸ τὶς πόλεις ποὺ βρίσκονται οἱ Σχολὲς τῶν Πανεπιστημίων ποὺ ὑπηρετοῦν, στὶς πόλεις ποὺ βρίσκονται οἱ Σχολὲς τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης, πρᾶγμα ποὺ εἶχε ὡς συνέπεια τὴν ὑποβολή τους σὲ αὐξημένες δαπάνες γιὰ κίνηση καὶ παραμονὴ στὶς πόλεις αὐτές, ἀποφασίζουμε τὰ ἀκόλουθα:

1. Ποσοστὸ σαράντα τοῖς ἑκατὸ (40%) ἀπὸ τὸ καθαρὸ ποσὸ τῆς ἀμοιβῆς ποὺ καθορίστηκε μὲ τὶς ἀνωτέρω ἀποφάσεις μας, χαρακτηρίζεται ὡς κατ' ἀποκοπὴ ἀποζημίωση γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν αὐξημένων ἐξόδων μετακινήσεως, στὰ ὁποῖα ὑποβλήθησαν οἱ Καθηγητὲς καὶ οἱ Ὑφηγητὲς τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης γιὰ τὴ μετάβασή τους στὶς πόλεις ποὺ βρίσκονται οἱ Σχολὲς τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης, γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑπηρεσίας ποὺ τοὺς ἀνατέθηκε.

2. Ἡ ἀπόφαση αὐτή, ἡ ὁποία ἰσχύει γιὰ τὶς ἀποδοχὲς ποὺ καταβλήθηκαν σὲ δικαιούχους κατὰ τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1974/1975 ὡς καὶ 1978/1979, νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν — Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ — Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΙΙ. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ — ΔΩΡΕΩΝ — ΠΡΟΙΚΩΝ

Ἄρθρον 25.

Κατάταξις φορολογουμένων — φορολογικαὶ κλίμακες.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«1. Οἱ δικαιοῦχοι τῆς κτήσεως, ἀναλόγως τῆς συγγενικῆς σχέσεως τούτων πρὸς τὸν κληρονομούμενον, κατατάσσονται εἰς τὰς ἑπομένας τέσσαρας κατηγορίας. Δι' ἑκάστην τῶν κατηγοριῶν τούτων ἰσχύει ἰδία φορολογικὴ κλῖμαξ, ὡς ἀκολούθως:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α'.

Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, περιερχομένης εἰς:

α) σύζυγον τοῦ κληρονομουμένου, β) κατιόντας πρώτου βαθμοῦ (τέκνα ἐκ νομίμου γάμου, ἐξώγαμα τέκνα ἔναντι τῆς μητρός, ἀναγνωρισθέντα τέκνα ἑκουσίως ἢ καὶ δικαστικῶς ἔναντι τοῦ πατρός, νομιμοποιηθέντα τέκνα δι' ἐπιγενομένου γάμου ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἔναντι ἀμφοτέρων τῶν γονέων), γ) κατιόντας δευτέρου καὶ ἑπομένων βαθμοῦ, δ) ἀνιόντας οἱουδήποτε βαθμοῦ καὶ ε) εἰς τὸν ἑκουσίως ἢ δικαστικῶς ἀναγνωρισθέντα ἔναντι τῶν ἀνιόντων τοῦ ἀναγνωρίσαντος πατρός, ὡς καὶ τὸν κατιόντα τοῦ ἀναγνωρισθέντος ἔναντι τοῦ ἀναγνωρίσαντος καὶ τῶν ἀνιόντων αὐτοῦ.

Κλιμάκιον	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκιον	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκιον	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
500.000	—	—	500.000	—
100.000	6	6.000	600.000	6.000
120.000	7	8.400	720.000	14.400
150.000	8	12.000	870.000	26.400
180.000	9	16.200	1.050.000	42.600
220.000	10	22.000	1.270.000	64.600
260.000	11	28.600	1.530.000	93.200
300.000	12	36.000	1.830.000	129.200
350.000	13	45.500	2.180.000	174.700
420.000	14	58.800	2.600.000	233.500
500.000	15	75.000	3.100.000	308.500
600.000	16	96.000	3.700.000	404.500
800.000	17,50	140.000	4.500.000	544.500
1.000.000	19	190.000	5.500.000	734.500
1.200.000	20,50	246.000	6.700.000	980.500
1.500.000	22	330.000	8.200.000	1.310.500
1.800.000	23,50	423.000	10.000.000	1.733.500
Ὑπερβάλλον	25			

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β'

Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχομένης εἰς ἀδελφὸν τοῦ κληρονομουμένου ἀμφιθαλῆ ἢ ἑτεροθαλῆ.

Κλιμάκιον	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκιον	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκιον	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
250.000	—	—	250.000	—
100.000	12	12.000	350.000	12.000
100.000	13,5	13.500	450.000	25.500
130.000	15	19.500	580.000	45.000
180.000	16,5	29.700	760.000	74.700
240.000	18	43.200	1.000.000	117.900
300.000	20	60.000	1.300.000	177.900
400.000	22	88.000	1.700.000	265.900
550.000	24	132.000	2.250.000	397.900
700.000	26	182.000	2.950.000	579.900
900.000	28	252.000	3.850.000	831.900
1.100.000	31	341.000	4.950.000	1.172.900
1.350.000	34	459.000	6.300.000	1.631.900
1.700.000	37	629.000	8.000.000	2.260.900
2.000.000	41	820.000	10.000.000	3.080.900
Ὑπερβάλλον	45			

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ′

Επὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχομένης εἰς : α) συγγενεῖς ἐξ αἵματος τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, β) πατρυιοὺς καὶ μητρυιάς, γ) τέκνα ἐκ προηγουμένου γάμου τοῦ συζύγου, ὡς καὶ λοιπὰ ἐξ ἀγχιστείας τέκνα (γαμβρούς, νύμφας).

Κλιμάκιον	Φορολογιται καὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκιον	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκιον	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
200.000	—	—	200.000	—
100.000	15	15.000	300.000	15.000
120.000	17	20.400	420.000	35.400
150.000	19	28.500	570.000	63.900
180.000	21	37.800	750.000	101.700
220.000	23	50.600	970.000	152.300
260.000	25	65.000	1.230.000	217.300
300.000	27,5	82.500	1.530.000	299.800
350.000	30	105.000	1.880.000	404.800
420.000	32,5	136.500	2.300.000	541.300
500.000	35	175.000	2.800.000	716.300
600.000	37,5	225.000	3.400.000	941.300
800.000	40	320.000	4.200.000	1.261.300
1.000.000	42,5	425.000	5.200.000	1.686.300
1.250.000	46	575.000	6.450.000	2.261.300
1.550.000	49	759.500	8.000.000	3.020.800
2.000.000	53	1.060.000	10.000.000	4.080.800
Ὑπερβάλλον	55			

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Δ′

Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχομένης εἰς οἱονδήποτε ἄλλον ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας συγγενῆ τοῦ κληρονομουμένου ἢ ἐξωτικόν.

Κλιμάκιον	Φορολογιται καὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκιον	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκιον	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
100.000	—	—	100.000	—
100.000	18	18.000	200.000	18.000
120.000	20,5	24.600	320.000	42.600
150.000	23	34.500	470.000	77.100
180.000	25,5	45.900	650.000	123.000
220.000	28	61.600	870.000	184.600
260.000	30,5	79.300	1.130.000	263.900
300.000	33	99.000	1.430.000	362.900
350.000	36	126.000	1.780.000	488.900
420.000	39	163.800	2.200.000	652.700
500.000	42	210.000	2.700.000	862.700
600.000	45	270.000	3.300.000	1.132.700
800.000	48	384.000	4.100.000	1.516.700
1.000.000	51	510.000	5.100.000	2.026.700
1.300.000	54	702.000	6.400.000	2.728.700
1.600.000	58	928.000	8.000.000	3.656.700
2.000.000	62	1.240.000	10.000.000	4.896.700
Ὑπερβάλλον	65».			

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ περιουσιῶν, κτωμένων αἰτίᾳ θανάτου, δωρεᾶς ἢ προικός, διὰ τὰς ὁποίας ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐγεννήθη ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1979.

Οἱ τυχὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντες ἢ καταβληθέντες φόροι κληρονομίας, δωρεᾶς καὶ προικός, διὰ τὰς ὑποθέσεις διὰ τὰς ὁποίας ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐγεννήθη ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1979 μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐκπίπτονται ἢ ἐπιστρέφονται κατὰ περίπτωσιν, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν ὁριστικοῦ τίτλου.

Ἄρθρον 26.

Ἀπαλλαγαί.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐκ τῆς ἀξίας τῶν κληρονομικῶν μερίδων καὶ κληροδοσιῶν ἐκπίπτεται, μὴ ὑποκείμενον εἰς φόρον, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἀφορολόγητον ὅριον τῆς κλίμακος τῆς οἰκείας κατηγορίας, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἀθροιστικῶς αἱ ἀκόλουθοι προϋποθέσεις:

α) Ἡ κληρονομικὴ μερὶς ἢ κληροδοσία ἀποτελεῖται κατὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς ἀξίας αὐτῆς ἐκ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν περιουσιακῶν στοιχείων, συνυπολογιζομένων καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ κληρονόμου ἢ κληροδόχου συσταθεισῶν δωρεῶν καὶ προικῶν ὑπὸ τοῦ κληρονομουμένου.

β) Ὁ κληρονομούμενος ἠσχολεῖτο κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐν γένει ἐργασίας.

γ) Οἱ κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι εἶναι ἀνήλικοι ἢ ἀσχολοῦνται κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐργασίας καὶ

δ) Ἡ περιουσία περιέρχεται εἰς κατιόντας ἢ ἀνιόντας, σύζυγον ἢ ἀγάμους ἀδελφὰς τοῦ κληρονομουμένου».

2. Ἡ ἀξία τῆς ἐπικαρπίας δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, ἐὰν ὁ αἰτίᾳ θανάτου ἐπικαρπωτής, ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπαγωγῆς τῆς κληρονομίας, παραιτηθῇ τῆς ἐπικαρπίας ὑπὲρ τοῦ αἰτίᾳ θανάτου ψιλοῦ κυρίου, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι τὸ Δημόσιον, Δῆμος, Κοινότης ἢ νομικὸν πρόσωπον κοινωφελοῦς κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 2039/1939 χαρακτῆρος. Ἡ παραίτησις γίνεται διὰ μονομεροῦς ἐνώπιον Συμβολαιογράφου δηλώσεως καὶ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει, ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἑξαμήνου προθεσμίας, εἰς τὸν ψιλὸν κύριον.

Ἄρθρον 27.

Ἀφορολόγητον ὅριον

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίστανται, ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 26.

Ἐκ τῆς μερίδος κτήσεως ἑκάστου παραμένει ἀφορολόγητον τὸ κατὰ τὰς οἰκείας κλίμακας φορολογίας τοῦ ἄρθρου 29 ποσὸν τοῦ πρώτου κλιμακίου αὐτῶν κατὰ κατηγορίας τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς ἀκολούθως:

α) διὰ τοὺς φορολογουμένους τῆς πρώτης κατηγορίας, ποσὸν δραχμῶν 500.000.

β) Διὰ τοὺς φορολογουμένους τῆς δευτέρας κατηγορίας, ποσὸν δραχμῶν 250.000.

γ) Διὰ τοὺς φορολογουμένους τῆς τρίτης κατηγορίας, ποσὸν δραχμῶν 200.000.

δ) Διὰ τοὺς φορολογουμένους τῆς τετάρτης κατηγορίας, ποσὸν δραχμῶν 100.000».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1979.

Ἄρθρον 28

Ἐκπτώσεις.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται παράγραφος 1, τῆς ἰσχυούσης διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου ἀριθμουμένης ὡς παραγράφου 2, ἔνουσα ὡς κατωτέρω:

«1. Ἐπὶ κτήσεως περιουσίας, ἧς δικαιοῦχοι εἶναι πρόσωπα παρουσιάζοντα ἀναπηρίαν ἑξήκοντα ἑπτὰ τοῖς ἑκατὸν (67%) καὶ ἄνω, ἐκ διανοητικῆς καθυστερήσεως ἢ φυσικῆς ἀναπηρίας, ἐκπίπτεται ἐκ τῆς μερίδος ἑκάστου τούτων. μὴ ὑποβαλλόμενον εἰς φόρον, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἀφορολόγητον ὅριον τῆς κλίμακος τῆς οἰκείας κατηγορίας.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκπτώσεως τῆς παρούσης παραγράφου».

2. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὡς αὕτη ἠριθμήθη διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου, προβλεπόμενον ποσὸν ἐκπτώσεως ἐξ ἑκάστης αἰτίᾳ θανάτου μερίδος, ὁρίζεται εἰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμάς.

3. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973 προβλεπόμενον ποσὸν ὁρίζεται εἰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμάς.

4. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ἰδίου Ν.Δ. 118/1973 προβλεπόμενον ποσὸν ὁρίζεται εἰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμάς.

Ἄρθρον 29.

Καταβολὴ φόρου ἐπὶ κτήσεως αἰτίᾳ θανάτου.

1. Ἡ διάταξις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν παραγράφων 5, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 81 βεβαιούμενος φόρος καταβάλλεται:

α) Μέχρι μὲν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν τριάκοντα ἓξ χιλιάδων (36.000) εἰς δώδεκα (12) ἴσας ἀτόκους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς καθ' ὃν βεβαιοῦται.

β) Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα ἓξ χιλιάδας (36.000) δραχμὰς εἰς δώδεκα (12) ἴσας ἐντόκους ἑξαμηνιαίας δόσεις, ἐπὶ τὸν ἑκάστοτε ἰσχύοντα τόκον ἐπὶ καταθέσεων Ταμιευτηρίου, παρὰ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμιευτηρίῳ.

Τὰ ἑξάμηνα λογίζονται ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρις Ἰουνίου καὶ ἀπὸ Ἰουλίου μέχρι Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους».

2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«8. Ἐὰν τὸ σύνολον τοῦ βεβαιωθέντος κυρίου φόρου, μετὰ τῶν τυχὸν προσθέτων ὑπὲρ τρίτων φόρων, δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας (50.000) δραχμὰς δὲν ἀπαιτεῖται ἀσφάλεια διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου εἰς δόσεις, ἐὰν ὑπερβαίνῃ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας (50.000) δραχμὰς οὐχὶ ὅμως καὶ τὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμὰς ἀρκεῖ προσωπικὴ ἐγγύηση ἀξιοχρέου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου προσώπου καὶ ἐὰν ὑπερβαίνῃ τὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμὰς ἀπαιτεῖται ἐμπράγματος ἀσφάλεια ἢ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν».

3. Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ τετάρτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὅπως ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ μετοχῶν, μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ἐφ' ὅσον παρασχεθοῦν ὡς ἀσφάλεια μετοχαὶ διπλασίας ἀξίας τοῦ μὴ καλυπτομένου ποσοῦ τοῦ βεβαιωθέντος φόρου, ὡς ἀξίας λαμβανομένης τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, ἅμα τῇ προσφορᾷ τούτων καὶ πάντως οὐχὶ βραδύτερον τοῦ διμήνου ἀπ' αὐτῆς, προσδιοριζομένης.

Διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν μετοχῶν, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἀπαιτεῖται, ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει, ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παρεχομένη τῇ αἰτήσει τοῦ ὑποχρέου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Ἄρθρον 30.

Εἴσπραξις ποσοστοῦ 20% ἀμφισβητουμένου φόρου.

Ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 142/1967 «περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου παραγραφῆς καὶ ἄλλων τινῶν φορολογικῶν διατάξεων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 446/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«Τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον βεβαιούμενον ποσὸν εἰσπράττεται εἰς ὀκτὼ ἴσας διμηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλομένης ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός. Αἱ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου ἢ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ ληξιπρόθεσμοι δόσεις αὐτοῦ συμψηφίζονται πρὸς τὸ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ καθορισθὲν ποσὸν φόρου καὶ αἱ μὴ ληξιπρόθεσμοι τοιαῦται διαγράφονται καὶ ἐπαναβεβαιοῦνται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ὁριζομένας δόσεις καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ τιθεμένας προϋποθέσεις, τὸ δὲ ἐπὶ πλέον βεβαιωθὲν ποσὸν ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται κατὰ περίπτωσιν».

III. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Ἄρθρον 31.

Ἀπαλλαγὴ ἐργατοϋπαλλήλων ἐργαζομένων εἰς τεχνικὰς ἑταιρείας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. — Στρογγυλοποίησις ἀξίας κινητοῦ ἐπισήματος.

1. Ἡ ἐξόφλησις τῶν ἀποδοχῶν, περὶ ὧν ἡ διάταξις τῆς ὑποπεριπτώσεως ε' τῆς περιπτώσεως Ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἰσχύει, ἀπαλλάσσεται τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ὑπὸ τὰς ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ ὁριζομένας προϋποθέσεις ἀπαλλαγῆς καὶ ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28ης Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν Χαρτοσήμου» ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Παραφυλαττομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15α τοῦ παρόντος, τὸ διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπισήματος εἰσπραττόμενον ἀναλογικὸν τέλος, ἐὰν μὲν εἶναι συνολικοῦ ποσοῦ μέχρι μιᾶς δραχμῆς ἀμελεῖται, ἐὰν δὲ περιλαμβάνῃ κλάσμα δραχμῆς στρογγυλοποιεῖται εἰς τὴν ἑπομένην μονάδα ταύτης».

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 588/1977 «περὶ ὀργανώσεως τῶν Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν Πρωτευούσης καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς αὕτη παρετάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 1003/1979 ἀπὸ 19.7.1979 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, παρατείνεται, ἀπὸ τῆς λήξεώς της, ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος καὶ μόνον διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ο.Σ.Ε. ἐκ Κύπρου εἰσαχθησόμενα ἁμαξώματα λεωφορείων.

4. Εἰς τὴν παράγραφον 19 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28ης Ἰουλίου 1931, ὡς ἰσχύει, προστίθεται τρίτον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ὁμοίως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ ἐν λόγῳ τέλος τά, δι' εἰδικοῦ ἐντύπου τοῦ Δημοσίου, εἰσπραττόμενα πάσης φύσεως ἔσοδα τούτου».

IV. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ἄρθρον 32.

Ἀπαλλαγὴ ζωοτροφῶν — βιβλιοδετικῶν ἐργασιῶν — ἀσφαλίστρων.

1. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.4055/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς τελωνειακῆς καὶ δασμολογικῆς νομοθεσίας, κυρώσεως πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κλπ.», προστίθεται περίπτωσις γ', ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«γ) τὰ μίγματα ζωοτροφῶν τὰ συντιθέμενα ἐκ τῶν προϊόντων τῶν περιπτώσεων α' ἢ β' τοῦ παρόντος μετὰ δημητριακῶν καρπῶν ἢ μετὰ ὑποπροϊόντων κυλινδρομύλων καὶ γεωργικῶν βιομηχανιῶν».

2. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4055/1960, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπαλλαγὴ τῶν εἰς τὰς περιπτώσεις α', β' καὶ γ' ἀναφερομένων προϊόντων χωρεῖ ἐφ' ὅσον ταῦτα εἰσάγονται κατόπιν κοινῆς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου».

3. Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ) ἐξ ἐκδοτικῶν καὶ βιβλιοδετικῶν ἐργασιῶν».

4. Εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 551/1970 «περὶ Ἰδιωτικῆς Ἐπιχειρήσεως Ἀσφαλίσεως Πλοίων καὶ Ἀεροσκαφῶν» περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἀσφαλίσεις πληρωμάτων πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 551/1970, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς οἱ φόροι, δι' οὓς προβλέπεται ἀπαλλαγὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τούτου, ἔχουν ἐπιρριφθῆ ὑπὸ τῶν ὑποχρέων, τυχὸν δὲ καταβληθέντες δὲν ἐπιστρέφονται.

V. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἄρθρον 33.

Μείωσις τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ὀχημάτων ΟΔΔΥ.

1. Ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953 «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινομήσεως, ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων», ὡς ἰσχύει, ὁριζομένη μείωσις τῶν τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων κατὰ 20%, προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Διαχειρίσεως Δημοσίου Ὑλικοῦ (ΟΔΔΥ) ἐκποιουμένων ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων, ἄρχεται ὑπολογιζομένη ἀφ' ἧς ταῦτα τίθενται τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν των ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως.

2. Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ χρόνος κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος αὐτοκινήτων προκύπτει ἐξ ἐγγράφων Δημοσίας Ἀρχῆς, ἡ μείωσις τῶν τελῶν κυκλοφορίας θὰ ὑπολογίζεται βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953, ὡς ἰσχύει.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

VI. ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΦΟΡΩΝ, ΤΕΛΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ἄρθρον 34.

Κατάργησις ἐνίων φόρων, τελῶν καὶ εἰσφορῶν. Ἀπαλλαγαί.

1. Καταργοῦνται:

α) Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 4208/1961 «περὶ μέτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κινηματογραφίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἄλλων τινων διατάξεων» ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐγχωρίως παραγομένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

β) τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2110/1920 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1165 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» ἕνεκα τῆς Στατιστικῆς καὶ τοῦ τέλους Στατιστικῆς», ὡς ἰσχύει, ἐπιβαλλόμενα τέλη ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν εἰσαγομένων ἀτελῶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐξαγωγικὰ τέλη.

γ) ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 31/5/1923 «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῶν φορολογιῶν πρὸς ἐνίσχυσιν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενος εἰδικὸς φόρος ὑπὲρ τῶν Ὀρφανοτροφείων, ἐπὶ τῶν ἀτελῶς εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδῶν.

δ) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα καταναλώσεως ἐπὶ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν Α' κατηγορίας (διημέρων), ὡς τοῦτο διεμορφώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 3447/1955 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ οἰνοπνεύματος».

ε) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος, ἐτησίων οἰνοπνευματοποιῶν Α' Κατηγορίας.

στ) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος νεφτοποιοῦ.

ζ) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος ἀρωματοποιοῦ.

η) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος εἰς τοὺς δι' ἀμβύκων παρασκευαστὰς ἀπεσταγμένου ὕδατος.

θ) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος εἰς τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια τὰ χρησιμοποιοῦντα ἀποστακτικὰ μηχανήματα δι' ἀνακαθαρισμὸν τοῦ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιουμένου διὰ τὰς ἐργασίας των οἰνοπνεύματος.

ι) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος ποτοποιοῦ.

ια) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος ἀποσταγματοποιοῦ.

ιβ) τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 630/1948 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων προσθέτων φόρων», περιελθόντα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἔσοδα ὑπὲρ τρίτων.

ιγ) τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 505/1937 «περὶ Κώδικος τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων», ὡς ἰσχύει καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 89/1962 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθείσης διὰ τοῦ ἐδαφίου νε' ἄρθρου πρώτου τοῦ Ν.Δ. 4553/1966 «περὶ κυρώσεως πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμβάσεων καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν κλπ.», ὁριζόμενον τέλος ἀδείας τελέσεως δημοσίου θεάματος

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἱ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 2176/1952 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς Ἐπαρχιακῆς Βιομηχανίας», ὡς ἰσχύουν, προβλεπόμεναι δασμολογικαὶ καὶ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαί, ἐκτείνονται εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις οἰνοποιίας καὶ ἐμφιαλώσεως οἴνων τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις καὶ διὰ τὰ εἰς αὐτὰς ἀναφερόμενα εἴδη, τῶν ὁποίων ὁ τελωνισμὸς θὰ πραγματοποιηθῇ μέχρι 31.12.1980.

Ἄρθρον 35.

Κύρωσις ἀποφάσεων.

1. Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. Κ. 6488/801/27.7.1979, Κ. 8020/898/25.9.1979, Κ. 9830/1097/22.11.1979, Κ. 10827/1192/23.12.1979, Κ. 1239/108/9.2.1980, Κ. 10711/1182/19.12.1979 καὶ Ε. 2255/25.2.1980 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

α) «Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 6488/801 Ἀθῆναι 27.7.1979

1. Οἱ προθεσμίες γιὰ τὴν περαίωση τῶν ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν ἔγκαιρη βεβαίωση καὶ εἴσπραξη τῶν ἐσόδων τοῦ Δημοσίου ἀπὸ φόρους, τέλη καὶ δικαιώματα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τρίτων, ποὺ, σύμφωνα μὲ τὶς ἀποφάσεις μας Κ. 13082/1044 (πολ. 177) 23.12.1978, Κ. 1005/124 (πολ. 15) 27.1.1979, Κ. 1877/238 (πολ. 30) 22.2.1979 καὶ Κ. 4857/631 (πολ. 100) 25.5.1979, λήγουν τὴν 30ὴ Ἰουλίου 1979, παρατείνονται μέχρι καὶ τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1979.

2. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

β) «Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 8020/898 Ἀθῆναι 25.9.1979

1. Οἱ προθεσμίες γιὰ τὴν περαίωση τῶν ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν ἔγκαιρη βεβαίωση καὶ εἴσπραξη τῶν ἐσόδων τοῦ Δημοσίου, ἀπὸ φόρους, τέλη καὶ δικαιώματα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τρίτων, ποὺ, σύμφωνα μὲ τὶς ἀποφάσεις μας Κ. 13082/1044 (πολ. 177) 23.12.1978, Κ. 1005/124 (πολ. 15) 27.1.1979, Κ. 1877/238 (πολ. 30) 22.2.1979, Κ. 4857/631 (πολ. 100) 25.5.1979 καὶ Κ. 6488/801 (πολ. 140) 27.7.1979, λήγουν τὴν 28η Σεπτεμβρίου 1979, παρατείνονται μέχρι καὶ τῆς 28ης Νοεμβρίου 1979.

2. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

γ) «Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 9830/1097 Ἀθῆναι 22.11.1979

1. Οἱ προθεσμίες γιὰ τὴν περαίωση τῶν ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν ἔγκαιρη βεβαίωση καὶ εἴσπραξη τῶν ἐσόδων τοῦ Δημοσίου, ἀπὸ φόρους, τέλη καὶ δικαιώματα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τρίτων, ποὺ, σύμφωνα μὲ τὶς ἀποφάσεις μας Κ. 13082/1044 (πολ. 177) 23.12.1978, Κ. 1005/124 (πολ. 15) 27.1.1979, Κ. 1877/238 (πολ. 30) 22.2.1979, Κ. 4857/631 (πολ. 100) 25.5.1979, Κ. 6488/801 (πολ. 140) 27.7.1979 καὶ Κ. 8020/898 (πολ. 177) 25.9.1979, λήγουν τὴν 28η Νοεμβρίου 1979, παρατείνονται μέχρι καὶ τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1979.

2. Ἡ προθεσμία, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Ν. 814/1978 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινων συναφῶν διατάξεων» καὶ λήγει στὸ τέλος τοῦ ἔτους 1979, παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1980.

3. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

δ) «Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 10827/1192 Ἀθῆναι 23.12.1979

1. Οἱ προθεσμίες γιὰ τὴν περαίωση τῶν ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν ἔγκαιρη βεβαίωση καὶ εἴσπραξη τῶν ἐσόδων τοῦ Δημοσίου ἀπὸ φόρους, τέλη καὶ δικαιώματα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τρίτων, ποὺ, σύμφωνα μὲ τὶς ἀποφάσεις μας Κ. 13082/1044 (πολ. 177) 23.12.1978, Κ. 1005/124 (πολ. 15) 27.1.1979. Κ. 1877/238 (πολ. 30) 22.2.1979, Κ. 4857/631 (πολ. 100) 25.5.1979, Κ. 6488/801 (πολ. 140) 27.7.1979, Κ. 8020/898 (πολ. 177) 25.9.1979 καὶ Κ. 9830/1097 (πολ. 221) 22.11.1979 λήγουν τὴν 28ην Δεκεμβρίου 1979, παρατείνονται μέχρι καὶ τῆς 11ης Φεβρουαρίου 1980.

2. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

ε) «Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 1239/108 Ἀθῆναι, 9.2.1980

1. Οἱ προθεσμίες γιὰ τὴν περαίωση τῶν ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν ἔγκαιρη βεβαίωση καὶ εἴσπραξη τῶν ἐσόδων τοῦ Δημοσίου ἀπὸ φόρους, τέλη καὶ δικαιώματα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τρίτων, ποὺ, σύμφωνα μὲ τὶς ἀποφάσεις μας Κ. 13082/1044 (πολ. 177) 23.12.1978, Κ. 1005/124 (πολ. 15) 27.1.1979, Κ. 1877/238 (πολ. 30) 22.2.1979, Κ. 4857/631 (πολ. 100) 25.5.1979, Κ. 6488/801 (πολ. 140) 27.7.1979, Κ. 8020/898 (πολ. 177) 25.9.1979, Κ. 9830/1097 (πολ. 221) 22.11.1979 καὶ 10827/1192 (πολ. 242) 23.12.1979, λήγουν τὴν 11ην Φεβρουαρίου 1980, παρατείνονται μέχρι καὶ τῆς 11ης Ἀπριλίου 1980.

2. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

στ) «Ἀριθ. πρωτ. Κ. 10711/1182
Ἀθῆναι 19.12.1979

ΘΕΜΑ: «Περὶ τῶν ὑποβαλλομένων δηλώσεων τοῦ φόρου κληρονομιῶν — δωρεῶν — προικῶν καὶ χρησιμοποιήσεως αὐτῶν».

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 68 καὶ 89 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων».

2. Τὸ ἄρθρο 2 τῆς ἀποφάσεώς μας Κ. 13061/390/8.10.1973 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» καὶ

3. Τὴν ἀνάγκη μηχανογραφήσεως τῶν ἀναφερομένων στὴ φορολογία κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν στοιχείων.

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε:

Ὁρίζουμε ὅπως, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1980, στὸν ἁρμόδιο Οἰκον. Ἔφορο ὑποβάλλονται:

1) Οἱ δηλώσεις φόρου δωρεῶν καὶ προικῶν σὲ τρία (3) ἀντίτυπα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ δύο (2) κρατοῦνται ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸ Ἔφορο καὶ τὸ τρίτο, θεωρημένο ἀπὸ αὐτόν, παραδίδεται στοὺς δηλοῦντες.

Ἀπὸ τὰ δύο ἀντίτυπα, ποὺ ὁ Οἰκον. Ἔφορος κρατᾶ, τὸ ἕνα (1) ἀποστέλλεται στὸ Μηχανογραφικὸ Κέντρο τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (ΜΗ.Κ.Υ.Ο.).

2) Οἱ δηλώσεις φόρου κληρονομιῶν, σὲ δύο (2) ἀντίτυπα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἕνα (1) ἀποστέλλεται, ὁμοίως, στὸ Μηχανογραφικὸ Κέντρο τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (ΜΗ.Κ.Υ.Ο.).

Οἱ ὑποβαλλόμενες δηλώσεις πρέπει νὰ περιέχουν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων στοιχείων τῶν ὑποχρέων σὲ φόρο (κληρονόμων,

κληροδόχων, δωρεοδόχων, προικοληπτῶν), καί, προκειμένου μὲν περὶ φυσικῶν προσώπων, τὸν ἀριθμὸ τῆς ἀστυνομικῆς ταυτότητας αὐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ νομικῶν προσώπων, τὸν ἀριθμὸ τοῦ φορολογικοῦ τους Μητρώου.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

ζ) «Ἀριθ. πρωτ. Ε. 2255

Ἀθῆναι, 25.2.1980

Παρατείνουμε μέχρι καὶ τὴν 3ην Μαρτίου 1980 τὴν λήγουσα τὴν 25ην Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους προθεσμία ὑποβολῆς στὸν Οἰκονομικὸ Ἔφορο τῶν δηλώσεων φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων, ὡς καὶ τῶν ἑταιριῶν καὶ κοινοπραξιῶν τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1980.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 49 τοῦ Ν. 814/1978, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας ἀκινήτου, πραγματοποιουμένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1980, εἰς ἐκτέλεσιν συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου καταρτισθέντος ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 μέχρι καὶ 12ης Σεπτεμβρίου 1978.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΣΤΟΛΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ

Ι. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 36.

Τεκμήριον δαπανῶν διαβιώσεως.

1. Ἡ ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη διαβιώσεως διὰ τὸν ἔχοντα ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως μέχρι καὶ πέντε (5) φορολογησίμων ἵππων καθορίζεται εἰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας (180.000) δραχμὰς δι' ἕκαστον αὐτοκίνητον. Τὸ ποσὸν τοῦτο λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν προκειμένου ὑπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν διαβιώσεως βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 12 ἕως καὶ 14 τοῦ Ν. 820/1978, ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος, ἡ σύζυγός του καὶ τὰ συνοικοῦντα καὶ βαρύνοντα αὐτὸν πρόσωπα διαθέτουν καὶ ἕτερον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ φορολογησίμων ἵππων.

2. Τὸ ἕκτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως Α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ φορολογούμενος ἢ σύζυγος ἢ τὰ προστατευόμενα μέλη διαθέτουν δεύτερον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως, ἡ προσδιοριζομένη βάσει αὐτοῦ ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη προσαυξάνεται κατὰ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%), δι' ἕκαστον πέραν τοῦ δευτέρου αὐτοκινήτου ἡ ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη προσαυξάνεται κατὰ τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%).

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980.

Ἄρθρον 37.

Μὴ ἐφαρμογὴ τεκμηρίου.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 820/1978 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Διὰ τοὺς κατόχους ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἡ ἀπαλλαγὴ ἰσχύει διὰ τὴν δαπάνην, ἡ ὁποία προκύπτει βάσει ἑνὸς ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐφ' ὅσον τοῦτο χρησιμοποιεῖται ἀποδεδειγμένως ὑπὸ τούτων. Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τρίτου προσώπου, ἡ προσδιοριζομένη βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη διαβιώσεως καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ χρησιμοποιοῦντος τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980.

Ἄρθρον 38.

Κατάργησις φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν.

1. Καταργεῖται ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς Γενικοὺς Γραμματεῖς Ὑπουργείων, Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας, Τύπου καὶ Πληροφοριῶν, Γενικῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ, Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, τοὺς Διοικητὰς καὶ Ὑποδιοικητάς ἤ, μὴ ὑφισταμένης θέσεως Διοικητοῦ, Γενικοὺς Διευθυντὰς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Ὀργανισμῶν κοινωφελοῦς χαρακτῆρος ἢ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων λειτουργουσῶν χάριν τοῦ Δημοσίου συμφέροντος, τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐξόδων παραστάσεως κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

Ἄρθρον 39.

Διενέργεια ἐκτιμήσεων ὑπὸ τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 820/1978 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ὡς ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον τρίτον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπόμεναι ἀπαλλαγαὶ παρέχονται καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ εἰς φόρον μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας ὑπόχρεων πρόσωπον, ἐντὸς ὀκτὼ (8) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀρχικῆς του δηλώσεως, προκαλέσῃ ἐκτίμησιν τοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν καὶ ἐγχειρίσῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, συμπληρωματικὴν δήλωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ περιλάβῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Σώματος προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν καταβάλλον ἅμα καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ φόρου, ἄνευ ἐπιβολῆς αὐτῷ προσθέτου φόρου λόγῳ ἐκπροθέσμου. Ὡσαύτως, εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, παρέχεται καὶ ἡ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς περιπτ. β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ Π.Δ. 289/1979 «περὶ τοῦ τρόπου διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν» προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ τοῦ ἡμίσεος τῆς δαπάνης ἐκτιμήσεως».

2. Τὸ Σῶμα Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν, αἰτήσει τοῦ κυρίου ἢ νομέως, φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, περιουσιακῶν στοιχείων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Π.Δ. 279/1979, προβαίνει εἰς ἐκτίμησιν τῆς ἀγοραίας τούτων ἀξίας καὶ ὅταν ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν ἀντικείμενον φορολογίας. Ἡ ἐκτίμησις αὐτὴ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ φορολογικοὺς σκοπούς.

3. Διὰ τὴν κατάρτισιν συμβάσεως μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ἀκινήτου ἢ συστάσεως ἑτέρων ἐπὶ τούτου ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, πλὴν ὑποθήκης, εἰς ἣν συμβάλλεται τὸ Δημόσιον ἢ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἀπαιτεῖται ἐκτίμησις τῆς ἀγοραίας ἀξίας τούτων ὑπὸ τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν.

Ἡ ἐκτίμησις αὐτὴ δὲν δεσμεύει τοὺς συμβαλλομένους.

4. Ὁσάκις κατὰ τὸν τελωνισμὸν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, σημαντικῆς ἀξίας, δημιουργοῦνται σοβαραὶ ἀμφιβολίαι ὡς πρὸς τὴν κανονικότητα τῆς τιμῆς κτήσεως αὐτῶν, ἡ ἁρμοδία τελωνειακὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Σώματος τῶν Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν,

κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 820/1978, ἐπιφυλασσομένων τῶν κειμένων περὶ τελωνειακῶν ἀμφισβητήσεων διατάξεων.

Τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ὑπὸ τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν, δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ὁ παραλήπτης πρὸ τῆς καταθέσεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχὴν τῆς σχετικῆς δηλώσεως τελωνισμοῦ εἰς ἀνάλωσιν.

Αἱ διατυπώσεις καὶ ἡ διαδικασία ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν διενέργειαν τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 2 ἕως καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτιμήσεων βαρύνει τοὺς αἰτήσαντας αὐτὰς καὶ ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Π.Δ. 279/1979. Ἡ καταβολὴ τῆς δαπάνης αὐτῆς ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 11 ὁριζόμενα.

6. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ Δημόσιον προσφεύγει εἰς τὸ Σῶμα Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν, δι' ἐκτίμησιν περιουσιακῶν στοιχείων, ἀπαλλάσσεται τῆς καταβολῆς δαπάνης ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρον 40.

Σύνθεσις Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν — Ἀποδοχαί.

Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης, δύνανται: α) νὰ αὐξάνωνται αἱ θέσεις τῶν Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν καὶ νὰ ἱδρύωνται θέσεις ἐπικουρικοῦ προσωπικοῦ καὶ β) νὰ ρυθμίζωνται τὰ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ θέματα ἀσφαλίσεως τούτων.

ΙΙ. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ — ΔΩΡΕΩΝ — ΠΡΟΙΚΩΝ

Ἄρθρον 41.

Ὑποχρεώσεις πιστωτικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἑταιρειῶν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 108 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται παράγραφος 3, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Αἱ ἑλληνικαὶ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστήματα καὶ πρακτορεῖα ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν ὑποχρεοῦνται ὅπως, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου τῆς γενομένης ἀσφαλίσεως κοσμημάτων καὶ λοιπῶν ἐν γένει πολυτίμων ἀντικειμένων, ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως συλλογῶν ἔργων τέχνης, νομισμάτων, γραμματοσήμων καὶ λοιπῶν ἐν γένει ἀντικειμένων, κατὰ κινδύνων κλοπῆς ἢ πυρκαϊᾶς ἢ οἱουδήποτε ἄλλου, ἀποστείλουν εἰς τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἀντίγραφον τοῦ οἰκείου ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου».

Ἄρθρον 42.

Περιεχόμενον δηλώσεως κληρονομιῶν.

Ἡ ὑποπερίπτωσις 2 τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«2. Περὶ κινητῶν ὁ τόπος εἰς ὃν ταῦτα κεῖνται κατὰ τὸν χρόνον θανάτου τοῦ κληρονομουμένου, ὅταν δὲ ταῦτα εἶναι ἠσφαλισμένα, κατὰ κινδύνων κλοπῆς ἢ πυρκαϊᾶς καὶ λοιπῶν κινδύνων, δέον νὰ ἀναγράφωνται τὰ στοιχεῖα τοῦ σχετικοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου καὶ ἡ ἐν αὐτῷ συμφωνηθεῖσα ἀξία».

ΙΙΙ. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Ἄρθρον 43.

Τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ καταθέσεως ἢ ἀναλήψεως χρημάτων ἀπὸ ἑταίρους ἢ μετόχους πρὸς ἑταιρείας.

Τὸ τέταρτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28ης Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν Χαρτοσήμου» ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Πᾶσα ἐν γένει ἔγγραφη εἰς τὰ βιβλία περὶ καταθέσεως ἢ ἀναλήψεως χρημάτων ὑπὸ ἑταίρων ἢ μετόχων ἢ ἄλλων προσώπων πρὸς ἢ ἀπὸ ἐμπορικὰς ἐν γένει ἑταιρείας ἢ ἐπιχειρήσεις, ἥτις δὲν ἀνάγεται εἰς σύμβασιν, πρᾶξιν κλπ., ὑποβληθεῖσαν εἰς τὰ οἰκεῖα τέλη χαρτοσήμου ἢ ἀπαλλαγεῖσαν νομίμως τῶν τελῶν τούτων, ὑπόκειται εἰς ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%). Εἰς ἣν περίπτωσιν, ἐκ τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἐξ ἑτέρου ἐγγράφου, ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ κατάθεσις ἢ ἀνάληψις ἀφορᾷ σύμβασιν, πρᾶξιν κλπ. ὑποκειμένην εἰς μεγαλύτερον ἢ μικρότερον τέλος χαρτοσήμου, ὀφείλεται τὸ διὰ τὴν σύμβασιν, πρᾶξιν κλπ. προβλεπόμενον τέλος».

IV. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἄρθρον 44.

Ἐπικόλλησις εἰδικοῦ σήματος ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων.

1. Κάτοχοι αὐτοκινήτων ὀχημάτων πάσης κατηγορίας, ἐξαιρέσει τῶν μοτοποδηλάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλονται τέλη κυκλοφορίας κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου ἑξαμήνου ἐπικολλοῦν ἐπὶ τοῦ ἀλεξινέμου τοῦ αὐτοκινήτου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ἐπὶ ἐμφανοῦς σημείου τοῦ προσθίου μέρους αὐτοῦ εἰδικὸν σῆμα.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰδικὸν σῆμα θὰ παραδίδεται εἰς τοὺς κατόχους τῶν αὐτοκινήτων, τοὺς ἐξοφλοῦντας ἐκπροθέσμως τὰ τέλη κυκλοφορίας, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ποσοῦ δρχ. ἑκατὸν πεντήκοντα (150) διὰ τὰ αὐτοκίνητα ὀχήματα καὶ ποσοῦ δρχ. ἑβδομήκοντα πέντε (75) διὰ τὰς μοτοσυκλέττας. Εἰς περίπτωσιν ἐμπροθέσμου καταβολῆς τῶν τελῶν κυκλοφορίας τὸ σῆμα τοῦτο χορηγεῖται δωρεάν.

Τὸ εἰδικὸν σῆμα θὰ παραδίδεται ἀνὰ ἑξάμηνον ἐπὶ τῇ ἐξοφλήσει τῶν ληξιπροθέσμων τελῶν κυκλοφορίας καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνεισπραττομένων ποσῶν.

2. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀφαιρέσεως τῶν πινακίδων καὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἡ κυκλοφορία τούτων μετὰ πάροδον μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου ἑξαμήνου, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοχοι αὐτῶν δὲν ἔχουν ἐπικολλήσει τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰδικὸν σῆμα.

Τὰ ἁρμόδια ἀστυνομικὰ ὄργανα, ὅταν διαπιστώνουν μετὰ τὴν 31ην Ἰανουαρίου ἢ τὴν 31ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους νὰ κυκλοφορῇ αὐτοκίνητον ὄχημα ἢ νὰ εἶναι σταθμευμένον, χωρὶς νὰ εἶναι ἐπικολλημένον ἐπὶ τούτου τὸ εἰδικὸν σῆμα, ὑποχρεοῦνται νὰ προβαίνουν ἀμέσως εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν πινακίδων καὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας.

3. Ἡ ἐπιστροφὴ τῶν πινακίδων καὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας θὰ γίνεται εἰς τοὺς κατόχους τῶν αὐτοκινήτων μετὰ τὴν πλήρη ἐξόφλησιν τῶν ληξιπροθέσμων τελῶν κυκλοφορίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἐὰν ὁ κάτοχος τοῦ αὐτοκινήτου ὀφείλῃ ληξιπρόθεσμα τέλη κυκλοφορίας παρελθόντων ἐτῶν, τὸ ποσὸν τούτων θὰ ἐξοφλῆται προσηυξημένον διὰ τοῦ ἑκάστοτε κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταβολῆς ἰσχύοντος ἀνωτάτου ὁρίου τῶν προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου καθυστερήσεως καταβολῆς τῶν τελῶν τούτων.

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ἡ ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ τύπος τοῦ εἰδικοῦ σήματος, ὁ τρόπος διαθέσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁριζομένων διὰ τοῦ ἰδίου ἄρθρου.

V. ΦΟΡΟΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Ἄρθρον 45.

Ὑποβολὴ δηλώσεων.

1. Ὁ φόρος πολυτελείας ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατασκευαζομένων ἢ διασκευαζομένων εἰδῶν τῶν κατηγοριῶν Γ', Δ',

Ε', Ζ'. Η' καὶ Θ' τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν ὑπ' ἀριθ. Μ. 1480/1945 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ φόρου ἐπὶ εἰδῶν πολυτελείας», ὡς αὕτη ἰσχύει, καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῶν ὑποχρέων κατασκευαστῶν ἢ διασκευαστῶν τῶν εἰδῶν τούτων διὰ δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον τῆς ἕδρας τῆς ἐπιχειρήσεως ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου. Ἀπριλίου, Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ περιλαμβανούσης τὰ κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἡμερολογιακὸν τρίμηνον ἀκαθάριστα ἔσοδα τὰ ὑποκείμενα εἰς τὸν φόρον τοῦτον.

2. Πάντα τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ φόρου, τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων, τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς προσαυξήσεις, τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, τὴν ἄσκησιν προσφυγῶν καὶ ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν γένει εἰς τὴν διαδικασίαν βεβαιώσεως τοῦ φόρου, διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

VI. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 46.

Ἐξουσιοδοτικαὶ διατάξεις.

1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται νὰ ρυθμίζωνται θέματα ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐφαρμογὴν μηχανογραφικῶν συστημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν, βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν φόρων καὶ λοιπῶν ἐσόδων τοῦ Δημοσίου καὶ Τρίτων, μέσω Δημοσίων Ταμείων, Τραπεζῶν, Ταμιευτηρίων ἢ ἑτέρων Πιστωτικῶν Ὀργανισμῶν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν φόρον εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων, διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῆται προβεβαίωσις τοῦ φόρου, βάσει τοῦ ὀφειλομένου κυρίου φόρου, προκαταβολῆς φόρου καὶ λοιπῶν συμβεβαιουμένων ποσῶν βάσει τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους, νὰ καθορίζηται δὲ ὁ χρόνος ἐνάρξεως καταβολῆς τοῦ προβεβαιουμένου ποσοῦ καὶ ἡ καταβολὴ τούτου εἰς δόσεις ἢ ἐφ' ἅπαξ ὡς καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς παρεχομένης ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

2. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐπιτρέπεται νὰ ρυθμίζωνται θέματα σχετικὰ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν μηχανογραφικῶν συστημάτων ἀναγομένων:

α. Εἰς τὸν τρόπον πληρωμῆς τῶν μισθῶν καὶ συντάξεων τοῦ Δημοσίου.

β. Εἰς τὴν μηχανογράφησιν τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων ἐν σχέσει μὲ τὴν ἔκδοσιν, ἐκκαθάρισιν καὶ πληρωμὴν τῶν συντάξεων, καὶ

γ. Εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους.

VII. ΓΕΝΙΚΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

Ἄρθρον 47.

Καθιέρωσις τοῦ θεσμοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου.

Διὰ τοῦ παρόντος νόμου εἰσάγεται ἐν Ἑλλάδι τὸ Γενικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον (Γ.Λ.Σ.), τοῦ ὁποίου ἡ ἔννοια καὶ ὁ σκοπὸς ὁρίζονται εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 48.

Ἔννοια — Σκοπός.

1. Τὸ Γενικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον ἀποτελεῖ σύστημα κανόνων ταξινομήσεως τῶν λογιστικῶν μεγεθῶν, διὰ τοῦ ὁποίου σκοπεῖται ἡ τυποποίησις τῶν ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν μονάδων τῆς Χώρας τηρουμένων λογαριασμῶν, ἡ καθ' ἑνιαῖον τρόπον λειτουργία καὶ συλλειτουργία αὐτῶν, ἡ βάσει παραδεδεγμένων ἀρχῶν καὶ μεθόδων ἀποτίμησις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων, ἡ σύνταξις καὶ δημοσίευσις τυποποιημένων ἰσολογισμῶν, λογαριασμῶν ἀποτελεσμάτων καὶ λοιπῶν οἰκονομικῶν καταστάσεων καὶ ὁ ἐν γένει σχεδιασμὸς τῆς λογιστικῆς εἰς ἐθνικὴν κλίμακα.

2. Διὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου ἐπιδιώκεται ἰδίᾳ ὁ καθ' ὁμοιόμορφον τρόπον λογιστικὸς χειρισμὸς τῶν συναλλαγῶν, ἡ ἀληθὴς καὶ ὁμοιόμορφος ἀπεικόνισις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ τῆς περιουσιακῆς διαρθρώσεως τῶν οἰκονομικῶν μονάδων, ἡ ὀρθὴ ἐκτίμησις τῆς πιστοληπτικῆς ἱκανότητος αὐτῶν, ἡ διευκόλυνσις τῶν μετ' αὐτῶν συναλλασσομένων καὶ τοῦ ἐπενδυτικοῦ κοινοῦ εἰς τὴν κατανόησιν τῶν δημοσιευομένων ἰσολογισμῶν, λογαριασμῶν ἀποτελεσμάτων καὶ λοιπῶν οἰκονομικῶν καταστάσεων, ἡ ἄντλησις πάσης φύσεως ἀξιοπίστων πληροφοριῶν ἐννοιολογικῶς τυποποιημένου περιεχομένου πρὸς ἀξιοποίησιν, τόσον ὑπὸ αὐτῶν τούτων τῶν οἰκονομικῶν μονάδων, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, ἡ ἁπλούστευσις καὶ διευκόλυνσις τῶν πάσης φύσεως ἐλέγχων, ἡ ἐκ τῆς λογιστικῆς τυποποιήσεως αὔξησις τῆς παραγωγικότητος, ἡ ἀνύψωσις τῆς στάθμης τοῦ λογιστικοῦ ἐπαγγέλματος, ἡ διευκόλυνσις τῆς ἐξειδικευμένης διδασκαλίας τῶν λογιστικῶν μαθημάτων εἰς τὰς μέσας καὶ ἀνωτάτας σχολάς.

Ἄρθρον 49.

Ἐξουσιοδοτήσεις.

1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, μετὰ γνώμην τῆς Ὁμάδος Ἐργασίας, τῆς συσταθείσης δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. ΕΛ.70/21.1.1976 (ΦΕΚ 89/26.1.1976 τ. Β'), ΕΛ.334/23.3.1976 (ΦΕΚ 451/6.4.1976 τ. Β'), ΕΛ.773/26.8.1977 (ΦΕΚ 834/31.8.1977 τ. Β'), ΕΛ.158/6.2.1978 (ΦΕΚ 132/17.2.1978 τ. Β'), ΕΛ.982/8.8.1978, ΛΚ. 1432/8.2.79 καὶ ΕΛ.586/26.6.1979 ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ ἢ ὡς αὕτη ἤθελεν ἀνασυγκροτηθῆ διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ὁρίζεται τὸ περιεχόμενον τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου, ὡς ἀκολούθως:

α) Τὸ σύνολον τοῦ περιεχομένου τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου κατανέμεται εἰς τρία, κεχωρισμένα ἀλλήλων, μέρη, ἑκάστου ἀποτελοῦντος ἰδιαίτερον καὶ ἀνεξάρτητον σύστημα λογιστικῆς, ἤτοι:

— τὴν Γενικὴν Λογιστικήν, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τὰς μετὰ τῶν τρίτων συναλλαγὰς τῆς οἰκονομικῆς μονάδος καὶ ἐμφανίζει τὴν δομὴν τῆς περιουσιακῆς συγκροτήσεως, τὴν διαχείρισιν ἢ ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς κατ' εἶδος ἐξόδων καὶ ἐσόδων ὡς καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς δραστηριότητός της.

— τὴν Ἀναλυτικὴν Λογιστικὴν Ἐκμεταλλεύσεως, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα διὰ κατατάξεως ἢ ἀνακατατάξεως τῶν στοιχείων κατὰ προορισμὸν καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ κόστους καὶ τῶν ἀναλυτικῶν ἀποτελεσμάτων.

— τοὺς Λογαριασμοὺς Τάξεως οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζουν σημαντικὰς πληροφορίας καὶ παρέχουν χρήσιμα στατιστικὰ στοιχεῖα.

β) Δύνανται νὰ συγχωνεύωνται καὶ νὰ λειτουργοῦν εἰς ἕνα ἑνιαῖον σύστημα λογιστικῆς ἡ Γενικὴ Λογιστικὴ καὶ ἡ Ἀναλυτικὴ Λογιστικὴ Ἐκμεταλλεύσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι δὲν θὰ ἀλλοιώνωνται οἱ κανόνες καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Γενικῆς Λογιστικῆς.

γ) Εἰς τὸ Σχέδιον Λογαριασμῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου οἱ πρωτοβάθμιοι λογαριασμοὶ αὐτοῦ κατατάσσονται κατὰ τὸ δεκαδικὸν σύστημα εἰς τὰς ἀκολούθους δέκα ὁμάδας:

— Ὁμὰς πρώτη (κωδικὸς ἀριθμὸς 1): «Πάγιον Ἐνεργητικόν».

Εἰς τὴν πρώτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀξιῶν, τῶν προοριζομένων νὰ παραμείνουν διαρκῶς, ὑπὸ τὴν αὐτὴν μορφήν, ἐντὸς τῆς οἰκονομικῆς μονάδος,

ὡς καὶ αἱ δαπάναι πολυετοῦς ἀποσβέσεως καὶ αἱ μακροπρόθεσμοι ἀπαιτήσεις.

—Ὁμὰς δευτέρα (κ.α. 2): «Ἀποθέματα».

Εἰς τὴν δευτέραν ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἀποθεμάτων, τῶν προερχομένων ἐξ ἀπογραφῆς ἢ ἐξ ἀγορᾶς ἢ ἐξ ἰδίας παραγωγῆς.

—Ὁμὰς τρίτη (κ.α. 3): «Ἀπαιτήσεις καὶ Διαθέσιμα».

Εἰς τὴν τρίτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν βραχυπροθέσμων ἀπαιτήσεων, τῶν ἀξιογράφων καὶ τῶν διαθεσίμων.

—Ὁμὰς τετάρτη (κ.α. 4): «Καθαρὰ θέσις — Προβλέψεις — Μακροπρόθεσμοι Ὑποχρεώσεις».

Εἰς τὴν τετάρτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως, τῶν προβλέψεων καὶ τῶν πάσης φύσεως μακροπροθέσμων ὑποχρεώσεων.

—Ὁμὰς πέμπτη (κ.α. 5): «Βραχυπρόθεσμοι Ὑποχρεώσεις».

Εἰς τὴν πέμπτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν πάσης φύσεως βραχυπροθέσμων ὑποχρεώσεων.

—Ὁμὰς ἕκτη (κ.α. 6): «Ὀργανικὰ Ἔξοδα κατ' Εἶδος».

Εἰς τὴν ἕκτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὀργανικῶν ἐξόδων κατ' εἶδος.

—Ὁμὰς ἑβδόμη (κ.α. 7): «Ὀργανικὰ Ἔσοδα κατ' Εἶδος».

Εἰς τὴν ἑβδόμην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὀργανικῶν ἐσόδων κατ' εἶδος.

—Ὁμὰς ὀγδόη (κ.α. 8): «Λογαριασμοὶ Ἀποτελεσμάτων».

Εἰς τὴν ὀγδόην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῆς γενικῆς ἐκμεταλλεύσεως, τῶν ἐκτάκτων καὶ ἀνοργάνων ἐξόδων καὶ ἐσόδων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων χρήσεως.

—Ὁμὰς ἐνάτη (κ.α. 9): «Ἀναλυτικὴ Λογιστικὴ Ἐκμεταλλεύσεως».

Εἰς τὴν ἐνάτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῆς Ἀναλυτικῆς Λογιστικῆς Ἐκμεταλλεύσεως, διὰ τῶν ὁποίων προσδιορίζεται τὸ κόστος καὶ τὰ ἀναλυτικὰ ἀποτελέσματα τῆς οἰκονομικῆς μονάδος.

—Ὁμὰς δεκάτη (κ.α. 10): «Λογαριασμοὶ Τάξεως».

Εἰς τὴν δεκάτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τάξεως, διὰ τῶν ὁποίων παρέχονται σημαντικαὶ πληροφορίαι καὶ χρήσιμα στατιστικὰ στοιχεῖα.

2. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, μετὰ γνώμην τῆς Ὁμάδος Ἐργασίας τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος, ὁρίζονται:

α) Τὸ περιεχόμενον τῶν Κλαδικῶν Λογιστικῶν Σχεδίων (Κ.Λ.Σ.).

β) Τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ ἰσχύοντος ἑκάστοτε Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου καὶ τῶν Κλαδικῶν Λογιστικῶν Σχεδίων.

3. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, μετὰ γνώμην τῆς Ὁμάδος Ἐργασίας τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος, ὁρίζονται:

α) Ὁ τρόπος, ὁ χρόνος καὶ ἡ διαδικασία τῆς ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν μονάδων προαιρετικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου καὶ τῶν Κλαδικῶν Λογιστικῶν Σχεδίων.

β) Εὐεργετήματα οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῆς φύσεως, ἰδίᾳ ἁπλουστεύσεις διοικητικῶν διαδικασιῶν, προτίμησις εἰς δημοσίους διαγωνισμούς, χρηματοδοτικαὶ διευκολύνσεις, ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ἐλέγχους, παρεχόμενα εἰς τὰς οἰκονομικὰς μονάδας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐφαρμόσουν τὸ Γενικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον καὶ τὰ Κλαδικὰ Λογιστικὰ Σχέδια.

4. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, μετὰ γνώμην τῆς Ὁμάδος Ἐργασίας τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ ὁρίζωνται:

α) Ὁ τρόπος, ὁ χρόνος καὶ ἡ διαδικασία τῆς ὑποχρεωτικῆς, γενικῆς ἢ κατὰ τμήματα, ἐφαρμογῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου καὶ τῶν Κλαδικῶν Λογιστικῶν Σχεδίων ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν μονάδων ἢ κατηγοριῶν τούτων, εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν ἢ τμήματα ταύτης, καθὼς καὶ αἱ προϋποθέσεις ὑποχρεωτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν λόγῳ σχεδίων, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐν γένει ἐφαρμογήν των.

β) Αἱ διοικητικαὶ κυρώσεις, αἵτινες ἐπιβάλλονται ἐν περιπτώσει ὑποχρεωτικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου καὶ τῶν Κλαδικῶν Λογιστικῶν Σχεδίων, ἰδίᾳ πρόστιμα, ἀφαιρέσεις ἀδειῶν λειτουργίας, διὰ τὴν ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν μονάδων μὴ ἐφαρμογὴν τούτων, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καθὼς καὶ διὰ τὴν πλημμελῆ ἐφαρμογὴν τούτων.

5. Ἀπὸ τῆς θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, πᾶσα ὑφισταμένη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμιζόμενα θέματα παύει ἰσχύουσα.

VIII. ΔΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΦΟΡΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Ἄρθρον 50.

Τελωνειακὰ πρόσθετα τέλη καὶ πρόστιμα.

1. Ἐπὶ διαφορῶν πέραν τοῦ 15% μεταξὺ τῆς δηλουμένης κατὰ τὸν τελωνισμὸν τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἀξίας καὶ τῆς ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς καθοριζομένης τοιαύτης, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 398/76 «περὶ δασμολογητέας ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων», τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Ν. 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» πρόσθετα τέλη εἰσπράττονται εἰς τὸ πενταπλάσιον.

Τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προσαυξήσεως τῶν προσθέτων τελῶν ἐξαιροῦνται διαφοραὶ ἀφορῶσαι εἰς ἐμπορεύματα μεταχειρισμένα, δευτέρας διαλογῆς καὶ μὴ κανονικὰ ἐν γένει ἐμπορεύματα.

2. Τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 90 παραγρ. 2, 3 καὶ 4, 91, 92, 93 παρ. 1 καὶ 2 καὶ 94 παράγρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ Νόμου 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» ὁριζόμενα πρόστιμα εἰς δραχμὰς εἰκοσαπλασιάζονται.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 91 τοῦ Νόμου 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὡς ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος 4, ἔχουσα οὕτω:

«4. Ἐπιφυλασσομένων τῶν περὶ λαθρεμπορίας διατάξεων, ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 20.000 εἰς τὸν μεταφορέα παντὸς ὀχήματος, ἐκτελοῦντος ὁδικὰς μεταφοράς, δι' ἑκάστην τῶν κάτωθι τελωνειακῶν παραβάσεων:

α) Ἐν περιπτώσει παρεκκλίσεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ καθορισθέντος ὑπὸ τοῦ τελωνείου εἰσόδου ἢ ἐνδιαμέσου ἑτέρου τελωνείου δρομολογίου τοῦ ὀχήματος ἢ μὴ διελεύσεώς του ἐκ τῶν προκαθορισθεισῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μὴ μεταβάσεως εἰς τὸ τελωνεῖον προορισμοῦ ἐντὸς τῆς καθορισθείσης προθεσμίας, πλὴν τῆς δικαιολογουμένης, ἐκ βεβαιουμένης ἀνωτέρας βίας, καθυστερήσεως.

β) Ἐν περιπτώσει φορτώσεως ἢ ἐκφορτώσεως τοῦ ὀχήματος ἄνευ ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ ἄνευ τῆς παρουσίας τῶν ἁρμοδίων τελωνειακῶν ὀργάνων.

γ) Ἐν περιπτώσει ἐκφορτώσεως ἐκ τοῦ ὀχήματος δεμάτων, δοχείων ἢ ἐμπορευμάτων ἐν γένει, ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὰ συνοδευτικὰ τοῦ φορτίου αὐτοῦ ἔγγραφα, πλὴν τῆς δικαιολογουμένης, ἐκ βεβαιουμένης ἀνωτέρας βίας, ἐπὶ ἔλαττον ἀποβιβάσεως.

Ἐν προκειμένῳ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς δευτέρας περιπτώσεως τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου 1165/1918.

δ) Ἐν περιπτώσει ρήξεως, ἀντικαταστάσεως, ἀφαιρέσεως καὶ ἀλλοιώσεως τῶν ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ἐπὶ τοῦ μεταφορικοῦ μέσου ἢ τῶν ἐμπορευμάτων τεθεισῶν μολυβδοσφραγίδων ἢ ἑτέρων σημείων ἀναγνωρίσεως.

ε) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν παραβάσεως διατάξεων τῆς ἰσχυούσης διεθνοῦς τελωνειακῆς συμβάσεως, περὶ διεθνῶν μεταφορῶν ἐμπορευμάτων διὰ δελτίων TIR καὶ τῶν παραρ-

τημάτων αὐτῆς ἢ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν συναφῶν τελωνειακῶν κανονιστικῶν πράξεων διὰ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλονται ὑποχρεώσεις εἰς τὸν μεταφορέα κατὰ τὴν διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους μεταφορὰν ἐμπορευμάτων».

Ἄρθρον 51.

Λαθρεμπορικαὶ Παραβάσεις.

1. Ἡ διάταξις τῆς περιπτ. β' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Ν. 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«β. Ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀντικατάστασις πρώτων ὑλῶν ἢ ἄλλων εἰδῶν παραδοθέντων μὲ προσωρινὴν ἀτέλειαν πρὸς μεταποίησιν καὶ ἐπανεξαγωγὴν δι' ἑτέρων, διαφόρου ποιότητος ἢ εἴδους, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπαναφορὰν ἢ ἐξαγωγήν, ὡς καὶ ἡ διάθεσις εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ἄνευ προηγουμένης ἐγγράφου ἀδείας τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς καὶ καταβολῆς τῶν εἰς αὐτὰ ἀναλογούντων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἢ εἰδῶν παραληφθέντων μὲ μειωμένους δασμοὺς καὶ λοιποὺς φόρους».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Ν. 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὡς ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις ι' ἔχουσα οὕτω:

«ι. Ἡ μὴ προσκόμισις εἰς τὴν ἁρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχὴν πρὸς τελωνισμὸν ἢ πρὸς παράδοσιν εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν, παντὸς αὐτοκινήτου ὀχήματος, κινουμένου βάσει ἀποσπάσματος δηλωτικοῦ ἢ ἑτέρου ἐγγράφου ἐπέχοντος θέσιν ἀποσπάσματος δηλωτικοῦ τοῦ τελωνείου εἰσόδου, ἐντὸς τῆς καθορισθείσης ὑπ' αὐτοῦ προθεσμίας».

3. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Νόμου 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὡς ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον τρίτον, ἔχον οὕτω:

«Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων παρανόμου εἰσαγωγῆς σιγαρέττων, καπνοῦ πίππας καὶ πούρων ἀλλοδαπῆς προελεύσεως, ἐφ' ὅσον ἡ παράβασις διεπιστώθη πρὸ τῆς ἐξόδου τῶν εἰδῶν τούτων ἐκ τοῦ τελωνειακοῦ χώρου».

Ἄρθρον 52.

Πρόσθετα τέλη Αὐτοκινήτων Ἐλευθέρας Χρήσεως.

1. Τὰ κατώτατα καὶ ἀνώτατα ὅρια τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Ν.Δ. 2637/1953 «περὶ εἰσαγωγῆς καὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων δυνάμει πολυπτύχων ἢ τριπτύχων», προβλεπομένων προσθέτων τελῶν, δεκαπλασιάζονται.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Ν.Δ. 2637/1953, ὡς αὗται τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τῶν αὐτοκινήτων τῶν εἰσαγομένων βάσει τοῦ Α.Ν. 89/67 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν ἐμπορoβιομηχανικῶν ἑταιρειῶν», ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 36/68 «περὶ θεσπίσεως δασμολογικῶν τινων ἀπαλλαγῶν καὶ διευκολύνσεων καὶ ρυθμίσεως ἐνίων τελωνειακῶν θεμάτων».

3. Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων τῶν εἰσαγομένων καὶ κυκλοφορούντων ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ἐλευθέρας χρήσεως, βάσει οἱασδήποτε ἑτέρας διατάξεως τῶν κειμένων νόμων, παρεχούσης συναφεῖς δασμολογικὰς διευκολύνσεις, ἐφ' ὅσον ἐν αὐτοῖς δὲν ὁρίζονται ἄλλως.

Ἄρθρον 53.

Ἀναπροσαρμογὴ τόκου ἐπὶ ἐκτελωνισμοῦ πρώτων ὑλῶν παραλαμβανομένων ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ.

Τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ Ν. ΒΡΝΗ/1893 «περὶ προσωρινῆς ἀτελείας πρώτων ὑλῶν ἐπὶ ἐξαγωγῇ αὐτῶν μεταποιημένων εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα» ἀντικαθίσταται, ὡς κάτωθι:

«Ἄρθρον 3ον

Οἱ ζητοῦντες τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσωρινὴν ἀτελῆ εἰσαγωγὴν ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν, παρέχοντες συγχρόνως καὶ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν, ὅπως πληρώσουν τοὺς ἀναλογοῦντας δασμοὺς καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς φόρους καὶ τέλη εἰσαγωγῆς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπηλλάγησαν προσωρινῶς, ἐντόκως πρὸς δέκα ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (18%), ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰσαγωγῆς, ἂν ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν ἀποστείλουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ δὲν ἀποταμιεύσουν, ὑπὸ διαμετακόμισιν, τὰ ὑλικὰ ἅτινα παρέλαβον, μεταποιημένα εἰς προϊόντα τῆς βιομηχανίας των».

Ἄρθρον 54.

Δικαιώματα χρήσεως ἀλλοδαπῶν σχεδίων, σημάτων κλπ.

1. Εἴδη παραγόμενα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἐπὶ τῇ βάσει ἀλλοδαπῶν σχεδίων, ὑποδειγμάτων, διπλωμάτων εὑρεσιτεχνίας, ἀδειῶν ἀναπαραγωγῆς κλπ., διὰ τὰ ὁποῖα καταβάλλονται δικαιώματα χρήσεως, τελοῦν ὑπὸ εἰδικὴν τελωνειακὴν παρακολούθησιν, σκοποῦσαν εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τοὺς ἀναλογοῦντας δασμοὺς καὶ φόρους.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου.

IX. ΥΠΕΡΤΙΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΤΙΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Ἄρθρον 55.

Τρόπος ἐξευρέσεως — Φορολογία — Κυρώσεις.

1. Ὁσάκις μεταξὺ ἡμεδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἢ μεταξὺ ἀλλοδαπῆς καὶ ἡμεδαπῆς ἐπιχειρήσεως συνάπτονται συμβάσεις ἀγοραπωλησίας ἢ παροχῆς ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὰς συμβάσεις δὲ ταύτας, τὸ τίμημα ἢ ἀντάλλαγμα ὁρίζεται εἰς ποσὸν ἀδικαιολογήτως ἀνώτερον ἢ κατώτερον, κατὰ περίπτωσιν, ἐκείνου ὅπερ θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἐὰν ἡ σύμβασις ἐγένετο μετ' ἄλλου προσώπου κατὰ τὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ κρατούσας συνθήκας κατὰ τὸν χρόνον καταρτίσεως τῶν συμβάσεων, ἡ ἐντεῦθεν προκύπτουσα διαφορὰ θεωρεῖται κατὰ τεκμήριον ὡς κέρδος τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία εἰσέπραξε μικρότερον ἢ ἐπλήρωσε μεγαλύτερον, κατὰ περίπτωσιν, τίμημα ἢ ἀντάλλαγμα. Ἡ οὕτω προκύπτουσα διαφορὰ προσαυξάνει τὰ προκύπτοντα ἐκ τῶν βιβλίων καθαρὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ δὲν ἐπηρεάζει τὸ κῦρος τῶν τηρουμένων παρ' αὐτῆς βιβλίων καὶ στοιχείων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον: α) Ἡ ἡμεδαπὴ ἑταιρεία τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἀλλοδαπῆς λόγῳ συμμετοχῆς τῆς δευτέρας εἰς τὸ κεφάλαιον ἢ τὴν διοίκησιν τῆς πρώτης ἢ β) προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν ἐπιχειρήσεων νὰ ὑφίσταται μεταξὺ των σχέσις ἀμέσου ἢ ἐμμέσου οὐσιώδους διοικητικῆς ἢ οἰκονομικῆς ἐξαρτήσεως ἢ ἐλέγχου.

3. Ἡ προκύψασα διαφορὰ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου προσαυξάνει τὰ ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἐπιχειρήσεως προκύπτοντα ἀκαθάριστα ἔσοδα ὑποκείμενα εἰς τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων πάσης φύσεως φόρους καταναλώσεως, τέλη χαρτοσήμου ἢ ἄλλα τέλη, εἰσφορὰς καὶ κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων.

4. Εἰς βάρος τῆς ἐπιχειρήσεως ἥτις ἐμπίπτει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβάλλεται, ἐκτὸς τῶν κυρώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ πρόστιμον καθοριζόμενον εἰς ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς προκυπτούσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

5. Κατὰ τῶν καθ' ὧν ἐπιβάλλεται τὸ πρόστιμον τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀσκεῖται καὶ ποινικὴ δίωξις, ἐπιβαλλομένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἓξ (6) μηνῶν.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ποινικὴ δίωξις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα

τῶν Πλημμελειοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ Οἰκον. Ἐφορία.

Αἱ ποιναὶ τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιβάλλονται:

α) ἐπὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν εἰς τοὺς διευθύνοντας συμβούλους, ἐντεταλμένους ἢ συμπράττοντας συμβούλους καὶ διευθυντὰς καὶ ἐν γένει εἰς πᾶν πρόσωπον ἐντεταλμένον εἴτε ἀμέσως ἐκ τοῦ νόμου εἴτε ἐξ ἰδιωτικῆς βουλήσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν.

β) ἐπὶ ὁμορρύθμων ἢ ἑτερορρύθμων ἢ περιωρισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν ἢ συνεταιρισμῶν, εἰς τοὺς διαχειριστὰς αὐτῶν καὶ

γ) ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐν γένει εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι διευθυντὰς ἢ ἀντιπροσώπους ἢ πράκτορας αὐτῶν.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐν Ἑλλάδι προκύπτοντος κέρδους ὑπὲρ ἀλλοδαπῆς ἑταιρείας ἢ ὀργανισμοῦ μέσῳ μονίμου ἐν αὐτῇ ἐγκαταστάσεως κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ὁσάκις ἐπιβάλλονται εἰς τὸ ἐν Ἑλλάδι κατάστημα, πρακτορεῖον κλπ. ὅροι ἐμπορικῆς ἢ οἰκονομικῆς συνεργασίας καταφανῶς ἐπαχθέστεροι ἐκείνων, οἵτινες θὰ συνωμολογοῦντο ἐὰν ἡ συναλλαγὴ ἐγένετο μετὰ τρίτων μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπέρχηται μετάθεσις τοῦ κέρδους εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν κέρδους θεωρεῖται ὡς προκύψαν ἐν Ἑλλάδι.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν τὸ συνομολογούμενον τίμημα ἔχῃ καθορισθῆ διὰ συμβάσεως, κεκυρωμένης διὰ νόμου, μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἑταιρείας.

Ἐπίσης αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ἀποδειχθῆ ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων ἐπιχειρήσεων ὅτι ἡ ὑπερτιμολόγησις ἢ ὑποτιμολόγησις δὲν ἐγένετο πρὸς ἀποφυγὴν καταβολῆς τῶν ἀμέσων ἢ ἐμμέσων φόρων. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ταύτου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἡ διαφορὰ αὕτη δύναται νὰ ἐπιλύεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 820/1978.

8. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

X. ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΜΗ ΔΗΛΟΥΝΤΩΝ ΤΑ ΣΚΑΦΗ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Ἄρθρον 56.

Ἀπαγορεύσεις.

Ἀπαγορεύεται ἡ καταχώρησις ἐν τῷ νηολογίῳ ἢ ἐν τῷ λεμβολογίῳ, κατὰ περίπτωσιν, πράξεων μεταβιβάσεως ἢ ὑποθηκεύσεως τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ περιπτώσει Δ΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 σκαφῶν ἀναψυχῆς, ἄνευ προσαρμογῆς βεβαιώσεως τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὅτι ἔχουν δηλωθῆ ὑπὸ τοῦ κυρίου ἢ κατόχου αὐτῶν εἰς τὴν ὑποβαλλομένην ὑπὸ τούτου δήλωσιν φορολογίας εἰσοδήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Ι. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 57.

Ὑποβολὴ δηλώσεων ὑπὸ ἑταιρειῶν καὶ κοινοπραξιῶν.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Αἱ ὁμόρρυθμοι καὶ ἑτερόρρυθμοι ἑταιρεῖαι, ὡς καὶ κοινοπραξίαι τεχνικῶν ἔργων, πλὴν τῶν κοινοπραξιῶν εἰς ἃς συμμετέχουν μόνον ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, αἱ ὁποῖαι τηροῦν βιβλία πρώτης ἢ δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ὑποχρεοῦνται ὅπως καθ' ἕκαστον ἔτος ὑποβάλλουν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς ἕδρας των δήλωσιν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα προέκυψαν κατὰ τὴν λήξασαν διαχειριστικὴν περίοδον καὶ τῆς κατανομῆς τῶν κερδῶν ἢ ζημιῶν μεταξὺ τῶν ἑταίρων ἢ μελῶν τῆς κοινοπραξίας, μέχρι τῆς 25ης Φεβρουαρίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους. Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται: α) Μέχρι τῆς 10ης Ἀπριλίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους ἐὰν ἡ ἑταιρεία ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον ἐργασιῶν τὴν ἀντιπροσώπευσιν ἢ πρακτόρευσιν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν ἢ τὴν μεσιτείαν ἀσφαλειῶν, ὡς καὶ τὴν πρακτόρευσιν ἢ ἀντιπροσώπευσιν Τραπεζῶν ἢ ἐὰν αὕτη συμμετέχῃ εἰς ἑταιρείαν ἢ κοινοπραξίαν τηροῦσαν βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διαχειριστικὴ περίοδος αὐτῆς λήγει ἐντὸς τῶν μηνῶν Νοεμβρίου ἢ Δεκεμβρίου, β) Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου, ἐὰν ἡ ἑταιρεία ἢ κοινοπραξία τηρῇ βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων.

Εἰς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως ταύτης ὑποχρεοῦνται καὶ αἱ ἑταιρεῖαι περιωρισμένης εὐθύνης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ των. Εἰδικῶς εἰς τὴν ὑποβαλλομένην ὑπὸ τῆς κοινοπραξίας τεχνικῶν ἔργων δήλωσιν ἀναγράφεται καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐκπροσώπου αὐτῆς».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1980.

Ἄρθρον 58.

Παραγραφή.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 52 κοινοποίησις φύλλου ἐλέγχου δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῆ μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου λήγει ἡ προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας παραγράφεται τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου».

Ἄρθρον 59.

Φορολογία ἀλλοδαπῶν καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος Νομικῶν Προσώπων» καταργοῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980. Τὰ καθαρὰ κέρδη τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καπνοῦ εἰς φύλλα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980 καὶ ἑφεξῆς θὰ προσδιορίζωνται καὶ θὰ φορολογοῦνται βάσει τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 60.

Κύρωσις ἀποφάσεων.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἡ ἀριθ. Ε. 12445 ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1979 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ ἡ ἀριθ. Ε.830/301 ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1980 κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, ἔχουσαι οὕτω:

α) Ε. 12445 Ἀθῆναι, 13 Νοεμβρίου 1979

ΘΕΜΑ: Τρόπος διαχωρισμοῦ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένες στὴν Α΄ περιοχὴ καὶ πραγματοποιοῦν ἐπενδύσεις στὴν Β΄ περιοχή, βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 849/1978, στὶς περιπτώσεις ποὺ δὲν καθίσταται, βάσει τῶν τηρουμένων λογαριασμῶν, δυνατὸς ὁ διαχωρισμὸς αὐτῶν κατὰ περιοχή.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 849/1978 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς περιφερειακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας».

2. Τὸ γεγονός ὅτι, σὲ ὁρισμένες βιομηχανικὲς καὶ βιοτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένες στὴν περιοχὴ Α' καὶ ἐνεργοῦν παραγωγικὲς ἐπενδύσεις στὴν Β' περιοχὴ (ἐκτὸς βιομηχανικῆς ζώνης τῆς ΕΤΒΑ), δὲν καθίσταται δυνατὸς ὁ διαχωρισμὸς τῶν καθαρῶν κερδῶν κατὰ περιοχή, προκειμένου νὰ ὑπολογισθεῖ ἡ δικαιούμενη βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 849/1978 ἀφορολόγητη κράτηση, ἀποφασίζουμε :

1. Ἐπὶ βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένες στὴν περιοχὴ Α' καὶ ἔχουν ἐγκαταστάσεις στὴν περιοχὴ αὐτὴ καὶ στὴν περιοχὴ Β' (ἐκτὸς βιομηχανικῆς ζώνης τῆς ΕΤΒΑ), γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῆς ἀφορολόγητης κρατήσεως ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὴ διάταξη τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 849/1978, θὰ ληφθοῦν ὑπόψη μόνο τὰ καθαρὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴ βιομηχανικὴ ἐπεξεργασία ἡ ὁποία ἔγινε στὶς ἐγκαταστάσεις ποὺ εὑρίσκονται στὴν περιοχὴ Β'.

Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὸς ὁ διαχωρισμὸς τῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, λόγῳ μὴ τηρήσεως εἰδικῶν ἀποτελεσματικῶν λογαριασμῶν γιὰ τὶς ἐργασίες τῶν ἐργοστασίων τῆς περιοχῆς Β', ὡς καθαρὸ κέρδος τῆς περιοχῆς Β' θὰ ληφθεῖ τὸ γινόμενο τοῦ ποσοῦ τῶν ὁλικῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ τὸ κλάσμα ποὺ ἔχει ἀριθμητὴ τὴν ἀξία κόστους τῆς παραγωγῆς, περιλαμβανομένων καὶ τῶν κοστολογουμένων τακτικῶν ἀποσβέσεων, τῆς πραγματοποιουμένης ἀπὸ τὶς ἐγκαταστάσεις τῆς Β' περιοχῆς καὶ παρονομαστὴ τὴν ἀξία κόστους τῆς ὁλικῆς παραγωγῆς τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται γιὰ κέρδη ποὺ κτῶνται οἱ ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεις ἀπὸ 1.1.1978 καὶ ἐφεξῆς.

3. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο».

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

β) Ε. 830/301 Ἀθῆναι, 22 Ἰανουαρίου 1980

ΘΕΜΑ : Περὶ τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου ἀνώνυμης ἑταιρείας γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 876/1979.

Ἔχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 876/1979 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Κεφαλαιαγορᾶς».

2. Τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ κανόνα ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν μετοχῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν τῶν εἰσηγμένων στὸ Χρηματιστήριο εἶναι πολὺ μικρότερη τῆς Χρηματιστηριακῆς ἀξίας αὐτῶν καὶ ὅτι σὲ κάθε περίπτωση αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, μέρος μόνο τῆς τιμῆς διαθέσεως τῆς μετοχῆς καὶ συγκεκριμένα τὸ ἀναφερόμενο στὴν ὀνομαστικὴ ἀξία αὐτῆς φέρεται στὸν λογαριασμὸ «Μετοχικὸ κεφάλαιο», τὸ δὲ ὑπόλοιπο αὐτῆς σὲ εἰδικὸ λογαριασμὸ ἀποθεματικοῦ μὲ τὸν τίτλο «Ἀποθεματικὸ τῆς ὑπὲρ τὸ ἄρτιο ἐκδόσεως μετοχῶν», ἀποφασίζουμε :

1. Σὲ περίπτωση ποὺ ἀνώνυμη ἑταιρεία εἰσηγμένη στὸ Χρηματιστήριο προβαίνει σὲ αὔξηση τοῦ μετοχικοῦ της κεφαλαίου, γιὰ νὰ τύχει τοῦ εὐεργετήματος ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 876/1979, δηλαδὴ τῆς μειώσεως, γιὰ τρία ἢ ἕξι ἔτη κατὰ περίπτωση, κατὰ πέντε (5) ἑκατοστιαῖες μονάδες τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος συντελεστοῦ φορολογίας εἰσοδήματος τῶν διανεμομένων μερισμάτων, ἐγκρίνουμε ὅπως, κατὰ τὴν αὔξηση τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῆς σὲ ποσοστὸ τουλάχιστο 30% ἢ 60% κατὰ περίπτωση, ἐπὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως καὶ σὲ ποσὸ τουλάχιστο 30.000.000 δρχ. ἢ 60.000.000 δρχ. ἀντίστοιχα, στὸ συνολικὸ ποσὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, συνυπολογίζεται καὶ τὸ ποσὸ τῆς αὐξήσεως ποὺ μεταφέρεται σὲ εἰδικὸ λογαριασμὸ ἀποθεματικοῦ μὲ τὸν τίτλο «Ἀποθεματικὸ ἐξ ἐκδόσεως μετοχῶν ὑπὲρ τὸ ἄρτιο».

2. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 876/1979.

3. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Συντονισμοῦ
Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Οἰκονομικῶν
Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμπορίου
Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΙ. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ — ΔΩΡΕΩΝ — ΠΡΟΙΚΩΝ

Ἄρθρον 61.

Περιουσία ὑποβαλλομένη εἰς φόρον.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται παράγραφος 4, τῆς παραγράφου 4 αὐτοῦ ἀριθμουμένης ὡς 5, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐπὶ κτήσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας τῆς ψιλῆς κυριότητος ἀκινήτων ἢ κινητῶν ἐν γένει πραγμάτων ὑπὸ τινος καὶ τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν ὑφ' ἑτέρου, θανόντος τοῦ ἐπικαρπωτοῦ, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου, θεωρεῖται ὅτι ἡ ἐπικαρπία περιῆλθεν εἰς τὸν ψιλὸν κύριον παρὰ τοῦ ἐπικαρπωτοῦ αἰτίᾳ θανάτου (ἢ τίτλῳ κληροδοσίας).

Ἐπὶ μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας τῆς ψιλῆς κυριότητος ἀκινήτων ἢ κινητῶν ἐν γένει πραγμάτων καὶ παρακρατήσεως τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος, θανόντος αὐτοῦ ,διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου, θεωρεῖται ὅτι ἡ ἐπικαρπία περιῆλθεν εἰς τὸν ψιλὸν κύριον παρὰ τοῦ ἐπικαρπωτοῦ αἰτίᾳ θανάτου (ἢ τίτλῳ κληροδοσίας).

Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ἡ ἀξία τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται εἰς ποσοστὸν τῆς κατὰ τὸν χρόνον θανάτου τοῦ ἐπικαρπωτοῦ ἀξίας τῆς πλήρους κυριότητος, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τοῦ εἰς ὃν περιέρχεται αὕτη, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς ἡ ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας κτῆσις τῆς ψιλῆς κυριότητος τῶν ἀκινήτων ἢ κινητῶν, ἐγένετο μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 62.

Ἀξία ἐπίπλων καὶ λοιπῶν κινητῶν.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὰ ἔπιπλα δὲν περιλαμβάνονται τὰ κοσμήματα καὶ λοιπὰ ἐν γένει πολύτιμα ἀντικείμενα, ὡς καὶ αἱ πάσης φύσεως συλλογαὶ ἔργων τέχνης, νομισμάτων, γραμματοσήμων καὶ λοιπῶν ἐν γένει ἀντικειμένων, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἰδιαιτέρως, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ταῦτα εἶναι ἠσφαλισμένα κατὰ κινδύνων κλοπῆς, πυρκαϊᾶς καὶ λοιπῶν κινδύνων, ἡ ἀξία των δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ συμβολαίῳ ἀναγεγραμμένης».

Ἄρθρον 63.

Φορολογία ψιλῆς κυριότητος.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται περίπτωσις (ε), ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«ε) Ὅταν ὁ ψιλὸς κύριος, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 προβλεπομένην δήλωσιν, περιλάβῃ καὶ αἴτημα περὶ ἀμέσου φορολογίας τῆς ψιλῆς κυριότητος. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἡ

δήλωσις δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 64 ὁριζομένων προθεσμιῶν, αἱ ὁποῖαι, ὡς πρὸς τὸ αἴτημα τῆς ἀμέσου φορολογήσεως, τυγχάνουν ἀνατρεπτικαί».

2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν τὰ ἀντικείμενα τῆς αἰτίᾳ θανάτου κτήσεως εἶναι μετοχαί, ὁμολογίαι ἢ ἄλλοι τίτλοι κινητῶν ἀξιῶν, χρηματικὰ ποσὰ ἢ ἀπαιτήσεις καὶ ἐν γένει κινητὰ ὑπὸ τὰς ἀκολούθους προϋποθέσεις».

3. Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως (δ) τῇ παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«δ) Κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνενώσεως τῆς ἐπικαρπίας μετὰ τῆς ψιλῆς κυριότητος ὅταν ἀντικείμενον τῆς δωρεᾶς εἶναι ἡ ψιλὴ κυριότης, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος.

Προκειμένης ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως (ε) τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 16 ἐπὶ δωρεᾶς, τὸ αἴτημα τοῦ ψιλοῦ κυρίου καταχωρίζεται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 85 προβλεπομένην δήλωσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 86 ὁριζομένης προθεσμίας, ἡ ὁποία ὡς πρὸς τὸ αἴτημα τῆς ἀμέσου φορολογήσεως τυγχάνει ἀνατρεπτικὴ καὶ ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ψιλῆς κυριότητος, ἐξευρισκομένης κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 15 καὶ 16 ὁριζόμενα καὶ μὴ δυναμένης, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ εἶναι κατωτέρας τῆς ἀξίας τῆς προκυπτούσης ἐν περιπτώσει ἰσοβίου παρακρατήσεως τῆς ἐπικαρπίας».

4. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Προκειμένης ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως (ε) τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 16 ἐπὶ προικός, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν δευτέρας καὶ τρίτης περιόδων τῆς περιπτώσεως (δ) τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40».

5. Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. 12/1975 καταργηθεῖσαι διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 118/1973, αἵτινες ἐπεφύλασσον τὴν ἐφαρμογὴν ἢ παρέπεμπον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς καταργηθείσης ὡσαύτως διατάξεως τῆς περιπτώσεως (ε) τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 16, ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐφ' ἑξῆς ἀναφέρονται εἰς τὴν διάταξιν, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, δι' ἃς ἔχει ἀναβληθῇ ἡ φορολογία τῆς ψιλῆς κυριότητος, ὁ ψιλὸς κύριος δύναται, ἐντὸς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, νὰ αἰτήσηται παρὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου τὴν ἄμεσον φορολόγησιν τῆς ψιλῆς κυριότητος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, χρόνος γενέσεως τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως θεωρεῖται ὁ χρόνος ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, ἡ ἀνωτέρω ἑξάμηνος προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ μέχρις ἓξ (6) εἰσέτι μῆνας.

Ἄρθρον 64.

Ἀκύρωσις ἢ τροποποίησις ὁριστικῶν πράξεων τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«1. Πράξεις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου κατασταθεῖσαι ὁριστικαὶ λόγῳ μὴ ἀσκήσεως προσφυγῆς ἢ πράξεις ἐξωδίκου λύσεως φορολογικῶν διαφορῶν, ὡς ἐπίσης καὶ φορολογικαὶ ἐγγραφαί, δι' ἃς δὲν ἐξεδόθη πράξις κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 76 ὁριζόμενα, δύνανται νὰ τροποποιηθοῦν ἢ ἀκυρωθοῦν κατὰ περίπτωσιν, διὰ τοὺς ἀκολούθους λόγους:».

Ἄρθρον 65.

Παραγραφὴ δικαιώματος ἐπιβολῆς φόρου καὶ προστίμου.

1. Αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίστανται, ὡς ἀκολούθως:

«4. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων α', β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου 3, ἡ κοινοποίησις πράξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως τῆς προγενεστέρας πράξεως ἢ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἢ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως τοῦ ὑπόχρεου, κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου δ', ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀμετακλήτου σχετικῆς ἀποφάσεως.

5. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν καὶ εἴσπραξιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος φόρων ἐπὶ ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐγεννήθη μέχρι 31.12.1954, λογίζεται παραγεγραμμένον.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων δὲν ἀπαιτεῖται τὸ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 105 ἕως καὶ 112 προβλεπόμενον πιστοποιητικὸν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀντ' αὐτοῦ δὲ δύναται νὰ προσκομίζηται: α) προκειμένου περὶ κτήσεων αἰτίᾳ θανάτου, ληξιαρχικὴ πρᾶξις θανάτου ἐξ ἧς νὰ προκύπτῃ ὅτι ὁ θάνατος τοῦ κληρονομηθέντος ἢ δωρητοῦ αἰτίᾳ θανάτου ἐπῆλθε μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1954, ὡς καὶ ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ ὑπόχρεου ὅτι δὲν συντρέχει περίπτωσις μεταθέσεως τοῦ χρόνου γενέσεως τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως, β) προκειμένου δὲ περὶ δωρεῶν ἐν ζωῇ καὶ προικῶν, ἀντίγραφα τοῦ οἰκείου συμβολαίου τοῦ συνταχθέντος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1954 ἢ βεβαίωσις τοῦ συντάξαντος τὸ συμβόλαιον συμβολαιογράφου, ὅτι τοῦτο συνετάχθη μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1954 καὶ δὲν συντρέχει περίπτωσις μεταθέσεως τοῦ χρόνου γενέσεως τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως».

2. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Ν.Δ. 118/73 καταργεῖται.

Ἄρθρον 66.

Ὑποχρεώσεις Ἀρχῶν.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 106 τοῦ Ν. Δ. 118/1973 προστίθεται ἐδάφιον τρίτον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἀνασταλείσης τῆς προόδου τῆς δίκης, λόγῳ μὴ προσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ ὑπόχρεου τοῦ κατὰ τὰ ἄνω πιστοποιητικοῦ, πᾶς νομίμως μετέχων τῆς δίκης δύναται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον, κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ εἰσαγωγικοῦ δικογράφου καὶ ἐν συνεχείᾳ προσάγων τὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου χορηγουμένην περὶ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας του βεβαίωσιν, νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως».

III. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ἄρθρον 67.

1. Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. 11/1975, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 21.

Ὑποχρεώσεις Ἀρχῶν.

1. Ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε ἐνέργεια ἐνώπιον τῶν Πολιτικῶν Δικαστηρίων ἐπὶ ἀγωγῆς ἢ αἰτήσεως ἢ παντὸς ἐνδίκου μέσου, ἀφορώντων ἀκίνητον ἢ ἐμπράγματον ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα, ἄνευ ἐπιδόσεως ἀντιγράφου τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς αἰτήσεως, μερίμνῃ οἱουδήποτε διαδίκου, εἰς τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν φορολογίαν ἀκινήτου περιουσίας Οἰκονομικὸν Ἔφορον τοῦ κατ' ἄρθρον 3 ὑποκειμένου εἰς φόρον διαδίκου.

Ἐὰν ὁ διάδικος οὗτος εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον. Ἐὰν οἱ ὑποκείμενοι εἰς φόρον διάδικοι εἶναι πλείονες, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἑνὸς τούτων.

2. Δὲν ἀπαιτεῖται νέα ἐπίδοσις διὰ τὰ ἑπόμενα στάδια τῆς δίκης μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, οὔτε διὰ τὰ ἑπόμενα οἰκονομικὰ ἔτη.

3. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ὑποχρέωσις δὲν ὑφίσταται ἐπὶ δικῶν διεξαγομένων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ἢ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων ἢ τὴν ἑκουσίαν δικαιοδοσίαν ἢ ἐπὶ δικῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν ἀναπροσαρμογὴν μισθώματος, ἀπόδοσιν μισθίου ἢ διαφορὰς κατ' ἄρθρον 17 παράγραφος 2 Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας μεταξὺ ἰδιοκτητῶν ὀρόφων ἢ διαμερισμάτων ἐκ τῆς σχέσεως τῆς κατ' ὄροφον ἰδιοκτησίας καὶ μεταξὺ διαχειριστῶν ἰδιοκτησίας κατ' ὀρόφους καὶ ἰδιοκτητῶν ὀρόφων ἢ διαμερισμάτων, ὡς καὶ ἐπὶ δικῶν ἀφορωσῶν ἀναγκαστικὰς ἀπαλλοτριώσεις ἀκινήτων διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν.

4. Τὸ Δικαστήριον διατάσσει τὴν μέχρι τῆς κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον ἐπιδόσεως ἀναστολὴν τῆς δίκης. Τὴν δίκην δύναται νὰ ἐπισπεύσῃ πᾶς διάδικος προβαίνων εἰς τὴν ἐπίδοσιν ταύτην».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἰσχύουν ἐπὶ ἐκκρεμῶν δικῶν εἰς ἅς, καθ' οἱονδήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας, προσήχθη εἰς τὸ Δικαστήριον πιστοποιητικὸν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου περὶ ὑποβολῆς εἰς αὐτὸν θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς δηλώσεως φόρου ἀκινήτου περιουσίας, συμφώνως πρὸς τὰς προϋσχυσάσας διατάξεις.

3. Δίκαι τῶν ὁποίων ἡ πρόοδος ἀνεστάλη, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προϊσχυσασῶν διατάξεων, δύνανται νὰ συνεχισθοῦν, τηρουμένης τῆς ὑποχρεώσεως τῆς πρώτης παραγράφου.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ μεθεπομένου ἡμερολογιακοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 68.

Ἀπαλλαγαί.

Ἡ παράγραφος 12 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 11/1975, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Ν. 542/1977, ἀντικαθίσταται καὶ αὖθις, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἀκολούθως:

«12. Οἱ Οἰκοδομικοὶ Συνεταιρισμοὶ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς τούτους ἀκίνητα τὰ προοριζόμενα πρὸς διανομὴν εἰς τὰ μέλη των ἢ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν καταστατικῶν αὐτῶν σκοπῶν, ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη, ἐφ' ὅσον διανείμουν ταῦτα ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης».

IV. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Ἄρθρον 69.

Ὑπολογισμὸς φόρου—προεκτίμησις—ἀπαλλαγαί.

1. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 634/1977 «περὶ καταργήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, θεσπίσεως ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων, ρυθμίσεως θεμάτων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεώς της μέχρι 31.12.1980.

2. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 παράγραφος 2 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς ἰσχύει, προβλεπομένη διαδικασία προσωρινῆς ἐκτιμήσεως τῶν μεταβιβαζομένων ἀκινήτων δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ μεταβιβάσεως ἀκινήτων ὑπὸ συνεταιρισμῶν μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος πρὸς τὰ μέλη των, ὁσάκις αὕτη ἀπαλλάσσεται κατὰ νόμον τοῦ φόρου.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς τιθεμένας προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ ἑταιρειῶν περιωρισμένης εὐθύνης, διαλυομένων ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 70.

Καταβολὴ φόρου.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ὁ βαρυνόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης διαφορᾶς μεταξὺ ἀγοραίας ἀξίας καὶ τιμήματος τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου, δύναται, ἐντὸς διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας παραλαβῆς τῆς δηλώσεως, νὰ ἐπιδώσῃ συμπληρωματικὴν δήλωσιν φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, σύμφωνον πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν καὶ νὰ καταβάλῃ ταυτοχρόνως τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπ' αὐτῆς φόρου, ἄνευ προσθέτου τοιούτου ἢ προστίμου. Τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ τοῦ φόρου τούτου βεβαιοῦται ἀμέσως καὶ εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δηλώσει προβλεπόμενα στοιχεῖα τυγχάνουν εἰλικρινῆ, ἡ μεταβίβασις περατοῦται ὁριστικῶς ὡς εἰλικρινής».

2. Ὑποθέσεις φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, διὰ τὰς ὁποίας ἡ δήλωσις ὑπεβλήθη κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1978 ἕως καὶ 31 Ἰανουαρίου 1980, ἐκκρεμοῦσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν Ἀρχῶν πρὸς ἔλεγχον, δύναται νὰ περαιωθοῦν ὁριστικῶς δι' ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ συμπληρωματικῆς δηλώσεως, ἐντὸς ἀναπτρεπτικῆς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν, εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἶκον. Ἔφορον, δι' ἧς θὰ ἀποδέχεται τὴν ὑπὸ τούτου προσωρινῶς προσδιορισθεῖσαν ἀγοραίαν ἀξίαν, καταβάλλων ταυτοχρόνως τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ προεκτιμήσεως καὶ δηλωθέντος τιμήματος, ἄνευ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου καὶ προστίμου. Τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ τοῦ φόρου τούτου βεβαιοῦται ἀμέσως καὶ εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν ἔχει προσδιορισθῆ προσωρινῶς ἡ ἀγοραία ἀξία τοῦ ἀκινήτου ὁ ἁρμόδιος Οἶκον. Ἔφορος προσδιορίζει αὐτὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν ἓξ (6) μηνῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκκρεμουσῶν εἰς πρῶτον βαθμόν, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Πρωτοδικείων λόγῳ ἀσκήσεως ἐμπροθέσμου προσφυγῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν αὗται συζητηθῆ οὐσίᾳ μέχρι τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς συμπληρωματικῆς δηλώσεως.

V. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Ἄρθρον 71.

Καταβολὴ τελῶν δι' ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «Περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Τὰ ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου εἰσπράττονται, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἐὰν μὲν δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων (300) δραχμῶν διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπισήματος, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων (300) δραχμῶν, ἐξ ὁλοκλήρου δι' ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Τὸ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς, μνημονεῦον ἀπαραιτήτως τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα τοῦ σημαινομένου ἐγγράφου, προσαρτᾶται εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο. Εἰς τὸ σῶμα δὲ τοῦ ἐγγράφου ἢ παρὰ πόδας αὐτοῦ ἀναγράφονται ὑπὸ τινος τῶν συναλλασσομένων ἤ, προκειμένου περὶ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος τοῦτο συμβολαιογράφου, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τοῦ ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τῶν τελῶν. Τὸ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς δέον νὰ ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ σημαινομένου ἐγγράφου».

Ἄρθρον 72.

Ἐπιστροφὴ τελῶν χαρτοσήμου.

Τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«α. Τέλος χαρτοσήμου ὁπωσδήποτε καταβληθὲν δὲν ἐπιστρέφεται.

β. Ἐξαιρετικῶς, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων περὶ παραγραφῆς, ἐπιστρέφονται τὰ τέλη χαρτοσήμου τὰ καταβληθέντα δι' ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένη χρῆσις τοῦ ἐκδοθέντος ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς ἢ ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως τὸ ποσὸν τοῦ τέλους κατεβλήθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀχρεωστήτως. Ὁμοίως ἐπιστρέφονται καὶ τὰ καθ' οἱονδήποτε τρόπον καταβληθέντα τέλη χαρτοσήμου, ἐφ' ὅσον ἐκδοθῇ ἀπόφασις διοικητικοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάσσουσα τὴν ἐπιστροφήν».

Ἄρθρον 73.

Ἀπόδοσις τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν.

Ἡ περίπτωσις θ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«θ' Αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων α' ἕως καὶ η' τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν».

Ἄρθρον 74.

Τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ καταστατικῶν ἑταιρειῶν.

Μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως :

«Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀφειλόμενον τέλος ἐπὶ τῶν καταστατικῶν δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι κατώτερον τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν».

Ἄρθρον 75.

Τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ πράξεων παρατάσεως ἑταιρειῶν.

Τὸ ἐπιβαλλόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος τέλος χαρτοσήμου δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) ἐπὶ τῶν πράξεων παρατάσεως τῶν ἑταιρειῶν, ὑπολογίζεται, κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἔννοιαν καὶ ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀποθεματικῶν αὐτῶν, τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρατάσεως.

Ἄρθρον 76.

Τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ καθαρῶν κερδῶν ἑταιρειῶν κλπ.

1. Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τέλος ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) ὑπόκεινται, ἀπὸ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1974 καὶ ἐφεξῆς, τὰ ἐκ τῶν βιβλίων καὶ στοιχείων προκύπτοντα καθαρὰ κέρδη τῶν ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ περιωρισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν κερδοσκοπικῶν συνεταιρισμῶν καὶ κοινοπραξιῶν. Τὸ ὡς ἄνω τέλος, εἰς ἃς περιπτώσεις ὑφίσταται ὑποχρέωσις ὑποβολῆς τῆς ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προβλεπομένης δηλώσεως, καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ διὰ τῆς ἐν λόγῳ δηλώσεως καὶ σὺν τῇ ἐμπροθέσμῳ ὑποβολῇ ταύτης. Εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν ὑφίσταται τοιαύτη ὑποχρέωσις, τὸ τέλος τοῦτο καταβάλλεται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου, ἀνεξαρτήτως τῆς κατηγορίας τῶν τηρουμένων βιβλίων.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τέλος ὀφείλεται καὶ ὁσάκις δὲν τηροῦνται βιβλία καὶ στοιχεῖα ἢ ἐκ τῶν τηρουμένων δὲν προκύπτουν τὰ καθαρὰ κέρδη ἢ τὰ προκύπτοντα τυγχάνουν ἀναληθῆ ἢ προσδιορίζονται κατ' εἰδικὸν τρόπον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τέλος τοῦτο ὑπολογίζεται λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν καθαρῶν κερδῶν, ὡς ταῦτα προσδιορίζονται διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου εἰσοδήματος».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1980.

Ἄρθρον 77.

Τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ «Σχεδίων — Ἐκθέσεων — Μελετῶν» Μηχανικῶν κ.λ.π.

1. Εἰς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Σχέδια — Ἐκθέσεις — Μελέται» Β' μέρος τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος, προστίθεται παράγραφος 3, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«3. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ὑπὸ τῶν προηγουμένων παραγράφων ὁριζομένων, ἐπὶ τῶν σχεδίων, προϋπολογισμῶν καὶ πάσης φύσεως ἐκθέσεων καὶ μελετῶν, ὡς καὶ τῶν ἀντιγράφων αὐτῶν, τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὴν ἁρμοδίαν πολεοδομικὴν ἀρχὴν πρὸς ἔκδοσιν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις οἰκοδομικῶν ἀδειῶν, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω παγίων τελῶν ἐπιβάλλεται τέλος χαρτοσήμου ὁριζόμενον εἰς ποσοστὸν δύο ἐπὶ τοῖς χιλίοις (2ο/οο) ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔργου, ὡς οὗτος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας. Τὸ τέλος τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 500 δραχμῶν.

Ἐφ' ὅσον αἱ ἀνωτέρω οἰκοδομικαὶ ἄδειαι ἐκδίδονται διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν μειοῦται εἰς τὸ ἓν τέταρτον (1/4).

Τὸ τέλος τῆς παρούσης παραγράφου εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 622/1977 «περὶ εἰσπράξεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν οἰκοδομικῶν ἀδειῶν καταβαλλομένων φόρων, τελῶν, εἰσφορῶν καὶ κρατήσεων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ τίτλου Α' τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«4. Τὰ ὑπὸ τῶν ὑποθηκοφυλάκων ἐκδιδόμενα :

α) Πιστοποιητικὰ πάσης φύσεως δρχ. 25

β) Ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα πάσης φύσεως δρχ. 10».

Ἄρθρον 78.

Ὑπολογισμὸς τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ παροχῆς ὑπηρεσιῶν κλπ.

Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15β τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 15ε τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 79.

Τροποποίησις ἢ ἀκύρωσις ἐγγραφῆς.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἑκάστοτε ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τελῶν χαρτοσήμου.

VI. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ἄρθρον 80.

Δήλωσις καὶ καταβολὴ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν Τραπεζῶν, τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ (Δ.Ε.Η.) καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος (Ο.Τ.Ε.) ἑκάστου μηνὸς ἀναλογῶν φόρος κύκλου ἐργασιῶν δηλοῦται καὶ καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεώς των μηνός.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1980 καὶ ἐφεξῆς πραγματοποιουμένων ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

Ἄρθρον 81.

Χρόνος ἐκπτώσεως ἀξίας πρώτων ὑλῶν.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ἐκπίπτεται ἡ ἀξία τῆς πρώτης ὕλης, ἐφ' ὅσον αὕτη τυγχάνει ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος ἐξαιρουμένων τοῦ φόρου εἰδῶν, ἢ ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη ἀποδεδειγμένως εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν α) ὡς προϊὸν ἑτέρας βιομηχανίας ἢ βιοτεχνίας ἢ β) κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἐὰν ἡ πρώτη ὕλη ὑπεβλήθη εἰς τὸν φόρον τῶν περιπτώσεων α' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος μὲ μειωμένον ποσοστὸν φόρου, ἡ ἐκπεστέα ἀξία αὐτῆς περιορίζεται κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστόν, ἐφ' ὅσον δὲ ἡ πρώτη ὕλη ὑπεβλήθη εἰς φόρον ἐπὶ ἀκεραίῳ συντελεστῇ, τὸ δὲ ἐκ ταύτης παραγόμενον προϊὸν ὑποβάλλεται εἰς φόρον ἐπὶ μειωμένῳ συντελεστῇ, ἡ ἐκπεστέα ἀξία ταύτης προσαυξάνεται ἀναλόγως.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔκπτωσις τῆς ἀξίας τῶν πρώτων ὑλῶν ἐνεργεῖται, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς βιομηχανοποιήσεώς των, ἐκ τῶν εἰς φόρον ὑποκειμένων ἀκαθαρίστων ἐσόδων τοῦ μηνὸς τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἀγορᾶς των καὶ ἐν ἀνεπαρκείᾳ τούτων, πρὸς κάλυψίν των, ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν ἀμέσως ἑπομένων μηνῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐκκρεμουσῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν Ἀρχῶν, τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκπεσθεισῶν πρώτων ὑλῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπωλήθησαν μεταγενεστέρως ἢ λόγῳ παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, δὲν ἐβιομηχανοποιήθησαν διὰ τὴν παραγωγὴν προϊόντων ὑποκειμένων εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν, προστίθεται εἰς τὰ ὑποκείμενα εἰς τὸν φόρον τοῦτον ἀκαθάριστα ἔσοδα τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἐπωλήθησαν ἢ τοῦ μηνὸς τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως».

Ἄρθρον 82.

Ἔκδοσις φύλλων ἐλέγχου φόρου κύκλου ἐργασιῶν — Παραγραφή.

1. Βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν, ὁ Οἰκον. Ἔφορος δύναται νὰ ἐκδίδῃ φύλλον ἐλέγχου προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου διὰ χρονικὴν περίοδον μεγαλυτέραν τῆς προβλεπομένης διὰ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὡς ἰσχύει, ὑποβαλλαμένην δήλωσιν, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δώδεκα (12) μῆνας, μὴ ὑποχρεούμενος εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἰς προσδιορισμὸν τοῦ φόρου δι' ἕκαστον μῆνα ἢ τρίμηνον κεχωρισμένως.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων εἰς οἱονδήποτε βαθμὸν καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἡ κοινοποίησις φύλλου ἐλέγχου εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἑπομένου ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου λήγει ἡ προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν τῆς δηλώσεως, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας παραγράφεται τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου τούτου, κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν τῇ φορολογίᾳ εἰσοδήματος ἰσχυουσῶν σχετικῶν διατάξεων.

3. Τὰ τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 156/1967 «περὶ ρυθμίσεως δασμολογικῶν καὶ φορολογικῶν τινων θεμάτων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐνίων εἰδῶν», τοῦ Ν.Δ. 141/1969 «περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν» καὶ τοῦ Ν. 216/1975 «περὶ ρυθμίσεως δασμολογικῶν τινων καὶ ἑτέρων συναφῶν θεμάτων», ὅπως ἰσχύουν, ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ παραγομένων εἰδῶν διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν.

VII. ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Ἄρθρον 83.

Διαδικασία βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν λιπαντικῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Πάντα τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ φόρου ἐπὶ τῶν λιπαντικῶν τῶν παραγομένων ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν, ἐξαιρέσει τῶν παραγομένων ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων διϋλιστηρίων καὶ βιομηχανικῶν συμπλεγμάτων, τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων, τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς προσαυξήσεις, τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, τὴν ἄσκησιν προσφυγῶν καὶ ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν γένει εἰς τὴν διαδικασίαν βεβαιώσεως τοῦ φόρου, διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν».

Ἄρθρον 84.

Κύρωσις ἀποφάσεων.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπ' ἀριθ. Λ.1063/1958 ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1979 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε1164/26/20.2.1980 κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

α) Ἀριθ. Πρωτ. Λ.1063/58/30.6.1979

ΘΕΜΑ: Περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀριθ. 47289/2777/1070/28.5.1977 ἀποφάσεως.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῆς ἀριθ. 47289/2777/1070/28.5.1977 ἀποφάσεώς μας.

2. Τὴν ἀνάγκη ἁπλουστεύσεως τῶν σχετικῶν διαδικασιῶν διὰ τῆς ἐξαλείψεως περιττῶν γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων,

ἀποφασίζουμε:

1. Ἡ παράγραφος 5 τῆς ἀριθ. 47289/2777/1070/28.5.1977 ἀποφάσεώς μας τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«5. Οἱ ὑπεύθυνες δηλώσεις τῆς παραγράφου 2 θὰ παραμένουν στὴν οἰκεία Οἰκον. Ἐφορία, στὴν ὁποία ὑποβάλλονται, γιὰ τὸν ἐν καιρῷ ἔλεγχο ἀπὸ αὐτὴ τῆς ἀκριβείας τοῦ περιεχομένου τους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν ἀντιγράφων τῶν διασαφήσεων ἐξαγωγῆς καὶ τῶν δελτίων χημικῆς ἀναλύσεως ποὺ θὰ ἀποστέλλονται, αἰτήσει τῶν ἐξαγωγέων, γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες Τελωνειακὲς ἀρχὲς ἐξαγωγῆς».

2. Ἐκκρεμεῖς περιπτώσεις ἐπαληθεύσεως τῶν στοιχείων ὑπευθύνων δηλώσεων θὰ τακτοποιηθοῦν, βάσει τῶν ὁριζομένων μὲ τὴν ἀπόφαση αὐτή, ἀπὸ τὶς οἰκεῖες Οἰκονομικὲς Ἐφορίες.

3. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ νομοθετικὰ μὲ φροντίδα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Οἱ Ὑπουργοί

Οἰκονομικῶν	Ἐμπορίου
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

β) Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 1164/26/20.2.1980

ΘΕΜΑ: Διάθεση ἐγχώριας ζάχαρης γιὰ παρασκευὴ προϊόντων πρὸς ἐξαγωγή.

ΑΠΟΦΑΣΗ
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ἀπόφασή μας 152114/306/12.1.1977 «περὶ τρόπου διαθέσεως τῆς ἐγχώριας ζάχαρης».

3. Τὶς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1185/24.1.80 ἀποφάσεως τῆς Οἰκον. Ἐπιτροπῆς «περὶ καταργήσεως τοῦ συστήματος διαθέσεως τῆς ἐγχωρίου ζαχάρεως ὑπὸ τὴν Ε.Β.Ζ. πρὸς τὶς βιομηχανίες καὶ βιοτεχνίες μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν, εἰδῶν διατροφῆς καὶ ζαχαρωδῶν προϊόντων καὶ παρασκευῆς ἀρωματισμένων οἴνων καὶ ἡδυπότων ποτῶν, προοριζομένων δι' ἐξαγωγήν»,

Ἀποφασίζουμε

Καταργοῦμε α) τὴν ὑπ' ἀριθ. 47289/2777/1070/28.5. 1977 ἀπόφασή μας περὶ διαθέσεως ἐγχώριας ζάχαρης γιὰ παραγωγὴ μεταποιημένων ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων πρὸς ἐξαγωγή, ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὶς ὑπ' ἀριθ. 2965/1.4. 1978 καὶ τὴν Α. 1063/30.6.1979 ἀποφάσεις, καὶ β) τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε5/7012/31.1.1979 ἀπόφαση περὶ διαθέσεως ἐγχώριας ζάχαρης στὶς οἰνοβιομηχανίες καὶ ποτοποιεῖα πρὸς παρασκευὴ ἀρωματισμένων οἴνων (βερμούτ) καὶ ἡδυπότων (λικὲρ) ἐξαχθησομένων στὸ ἐξωτερικό.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή, ποὺ ἰσχύει ἀπὸ 26.1.1980, νὰ κυρωθεῖ νομοθετικὰ μερίμνῃ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν — Ἐμπορίου

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ — Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

VIII. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΩΝ

Ἄρθρον 85.

Ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰ φορτηγῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἰδιωτικῆς χρήσεως.

1. Ἡ ἐφ' ἅπαξ εἰσφορά, περὶ ἧς αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 49/1968 «περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας φορτηγῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἰδιωτικῆς χρήσεως», ὡς τοῦτο ἰσχύει (ἄρθρον 2 παρ. 2 καὶ 3 κωδικοποιητικοῦ Β.Δ. 281/1973), ὁρίζεται ὡς κατωτέρω:

α) Φορτηγὰ αὐτοκίνητα μετὰ κλειστοῦ ἁμαξώματος:

αα) μικτοῦ βάρους μέχρι 1.200 χιλιόγραμμα εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000).

αβ) μικτοῦ βάρους 1.201—2.000 χιλιογράμμων εἰς δραχ. πεντήκοντα χιλιάδας (50.000).

αγ) μικτοῦ βάρους 2.001—2.400 χιλιογράμμων εἰς δραχ. ἑξήκοντα χιλιάδας (60.000).

αδ) μικτοῦ βάρους 2.401—4.000 χιλιογράμμων εἰς δραχ. ἑβδομήκοντα χιλιάδας (70.000).

β) Φορτηγὰ αὐτοκίνητα μετ' ἀνοικτοῦ ἁμαξώματος:

ββ) μικτοῦ βάρους μέχρι 1.200 χιλιογράμμων εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας (25.000).

βγ) μικτοῦ βάρους 1.201—2.000 χιλιογράμμων εἰς δραχ. τριάκοντα χιλιάδας (30.000).

βδ) μικτοῦ βάρους 2.001—2.400 χιλιογράμμων εἰς δραχ. τριάκοντα πέντε χιλιάδας (35.000).

βε) μικτοῦ βάρους 2.401—4.000 χιλιογράμμων εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000).

γ) Φορτηγὰ αὐτοκίνητα μετὰ κλειστοῦ ἢ ἀνοικτοῦ ἁμαξώματος μικτοῦ βάρους ἄνω τῶν 4.000 χιλιογράμμων εἰς δραχμὰς ὀκτὼ (8) ἀνὰ χιλιόγραμμον διὰ τὸ πέραν τῶν 4.000 χιλιογράμμων μικτὸν βάρος.

δ) Φορτηγὰ ὀχήματα τρίτροχα εἰς δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000).

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 49/1968, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 833/1971 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος 49/1968» (ἄρθρον 2 παρ. 4 κωδικοποιητικοῦ Β.Δ. 281/1973), ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«4. Ἡ ὑπὸ τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένη εἰσφορὰ περιορίζεται εἰς τὸ ἓν τρίτον (1/3), προκειμένου περὶ αὐτοκινήτων ἀνηκόντων εἰς γεωργικάς, κτηνοτροφικάς, πτηνοτροφικάς, μελισσοκομικάς, σηροτροφικὰς καὶ ἁλιευτικὰς ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ αὐτοκινήτων ἐκποιουμένων ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Δ.Υ.».

Ἄρθρον 86.

Τέλη κυκλοφορίας φορτηγῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἰδιωτικῆς χρήσεως καὶ ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ποδηλάτων (μοτοσυκλεττῶν).

1. Τὰ ὑπὸ τῶν ἐδαφίων α', γ', δ', ε' καὶ θ' τῆς περιπτώσεως Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953, «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινομήσεως, ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων», ὡς ἰσχύει, προβλεπόμενα τέλη κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

— Αὐτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέτται) δίκυκλα ἐπιβατικὰ καὶ αὐτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέτται) τρίκυκλα ἐπιβατικὰ ἢ φορτηγά, δραχμαὶ 250 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος.

— Φορτηγὰ αὐτοκίνητα μετὰ μονίμου κλειστοῦ ἁμαξώματος ὠφελίμου φορτίου μέχρις ἑνὸς τόννου δραχμαὶ 430 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος διὰ τὰ βενζινοκίνητα καὶ δραχμαὶ 860 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος διὰ τὰ πετρελαιοκίνητα. Προκειμένου περὶ τῶν αὐτοκινήτων τούτων ἅτινα εἶναι εἰδικῶς διασκευασμένα διὰ τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων πλανοδίων ἐμπόρων, τὰ τέλη κυκλοφορίας ὁρίζονται εἰς δραχμὰς 210 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος.

— Φορτηγὰ αὐτοκίνητα βενζινοκίνητα δι' ὠφέλιμον φορτίον μέχρις ἑνὸς τόννου δραχμαὶ 1.530. Διὰ τὸ πέραν τοῦ ἑνὸς τόννου ὠφέλιμον φορτίον δραχμὴ 1 ἀνὰ χιλιόγραμμον.

— Φορτηγὰ αὐτοκίνητα πετρελαιοκίνητα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὠφελίμου φορτίου κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα:

Κλιμάκιον ὠφελίμου φορτίου εἰς χιλιόγραμμα	Τέλη κατὰ χιλιόγραμμον
1—1.000	δρχ. 2,30
1.001—2.000	» 2,80
2.001—4.000	» 3,40
4.000 καὶ ἄνω	» 3,80

— Τὰ ρυμουλκὰ ὀχήματα (τρακτὲρ) βενζινοκίνητα ἢ πετρελαιοκίνητα δραχμαὶ 50 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος.

— Αὐτοκίνητα ὀχήματα μὴ δυνάμενα νὰ καταταγοῦν εἰς τινα τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν δραχμαὶ 180 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 490/1976 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἐνίων εἰδῶν ὑπὸ ἀναπήρων» προστίθεται ἡ φράσις «ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀναπήρους Ἕλληνες πολίτες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πλήρη παράλυσιν τῶν κάτω ἄκρων, ἢ ἀμφοτερόπλευρον ἀκρωτηριασμὸν αὐτῶν, ἡλικίας ἀνωτέρας τῶν 18 ἐτῶν, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως».

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

Ἄρθρον 87.

Τέλη κυκλοφορίας μοτοποδηλάτων.

1. Τὰ τέλη κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων διτρόχων καὶ τριτρόχων καὶ ἄνω ποδηλάτων μετὰ βοηθητικοῦ κινητῆρος (μοτοποδηλάτων), περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 236/1967 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων περὶ φόρων καταναλώσεως, τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων, μοτοποδηλάτων, φορολογίας δημοσίων θεαμάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 436/1974 «περὶ τελῶν κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων διτρόχων μετὰ βοηθητικοῦ κινητῆρος ποδηλάτων», ὡς οὗτοι ἰσχύουν, ὁρίζονται εἰς δραχμὰς πεντακοσίας (500).

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981.

Ἄρθρον 88.

Καταβολὴ τελῶν κυκλοφορίας καὶ συνεισπραττομένων εἰσφορῶν.

Τὰ τέλη κυκλοφορίας καὶ τὰ συνεισπραττόμενα μετ' αὐτῶν τέλη σταθμεύσεως, ὡς καὶ ἡ εἰσφορὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 816/1978 «περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν ἐκ τῶν σεισμῶν εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης, τὴν Ἐπαρχίαν Βισαλτίας τοῦ Νομοῦ Σερρῶν καὶ τὴν Ἐπαρχίαν Κιλκὶς τοῦ Νομοῦ Κιλκίς», τὰ ὀφειλόμενα διὰ τὸ ἔτος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ταξινομοῦνται τὸ πρῶτον τὰ ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ὀχήματα καὶ τὰ αὐτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέτται) ἐν γένει, καταβάλλονται ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὸν χρόνον ταξινομήσεώς των καὶ βεβαιώνονται εἰς τὸ ταμεῖον καταβολῆς των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.
ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 89.

Ἐξόφλησις ὀφειλῶν πρὸς τὸ Δημόσιον δι' ἐπιταγῶν. Ἔκδοσις καὶ ὀπισθογράφησις ἐπιταγῶν, ἐκδιδομένων πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου.

1. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 1819/51, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 2113/1952 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ πληρωμὴ τῶν πάσης φύσεως ὀφειλῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς δι' ἐπιταγῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκδίδονται ἀπ' εὐθείας εἰς διαταγὴν τῆς Ὑπηρεσίας εἰς ἣν κατὰ νόμον δέον νὰ γίνῃ ἡ καταβολὴ ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς διαταγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Αἱ ἐπιταγαὶ αὗται ἐκδίδονται εἴτε ὑπὸ τῶν πρὸς πληρωμὴν ὑποχρέων (προσωπικαὶ ἐπιταγαὶ) εἰς βάρος τῶν παρ' ἀνεγνωρισμένῃ Τραπέζῃ ἢ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμιευτηρίῳ ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καταθέσεων αὐτῶν εἴτε ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν (Τραπεζικαὶ ἐπιταγαί), εἴτε ὑπὸ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, εἴτε τέλος ὑπὸ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται α) τὰ ποσὰ τῶν ὀφειλῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, ἅτινα δύνανται νὰ καταβάλλωνται εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους καὶ τοῖς μετρητοῖς, β) ἡ διαδικασία τῆς ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων εἰσπράξεως τῶν ἐπιταγῶν καὶ τῆς πιστώσεως τῶν ὀφειλετῶν καὶ γ) αἱ ὀφειλαὶ αἵτινες καταβάλλονται ἀποκλειστικῶς διὰ τραπεζικῶν ἐπιταγῶν».

2. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1819/1951, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 2113/1952 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ πληρωμὴ τῶν πάσης φύσεως ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς φυσικὰ ἢ νομικὰ ἐν γένει πρόσωπα ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς δι' ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν πληρωμὴν Δημοσίου Ταμείου ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

2. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκδιδόμεναι ἐπιταγαὶ δύνανται νὰ ὀπισθογράφωνται μόνον εἰς διαταγὴν ἀνεγνωρισμένων ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν, συμμετεχουσῶν εἰς τὸ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λειτουργοῦν συμψηφιστικὸν γραφεῖον, ἢ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων».

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 321/1969, ὅπως συμπληρώθηκε μὲ τὸ Ν.Δ. 49/1973, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν Δημοσίων Ἐσόδων ἀντὶ τῆς ἐκδόσεως τριπλοτύπων ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως εἶναι δυνατὴ ἡ διάθεσις ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων Εἰδικῶν Ἐντύπων.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ καθορίζεται ὁ τρόπος διαθέσεως τῶν εἰδικῶν τούτων ἐντύπων καὶ ὑπὸ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἢ καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων καθορισθήσονται, ὁ τύπος τῶν ἐντύπων τούτων, ἡ χρονολογία ἐνάρξεως τῆς κυκλοφορίας των, ὁ τρόπος ἐπιστροφῆς των ὁσάκις συντρέχει τοιαύτη περίπτωσις, ἡ στρογγυλοποίησις τῶν διὰ τῶν ἐντύπων πληρωτέων ποσῶν, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια».

4. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν.Δ. 321/1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ενταλμάτων προπληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι τῶν ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ταμείων, πλὴν μόνον δι' ἔξοδα μετακινήσεως αὐτῶν καὶ δι' ἔξοδα διακινήσεως τοῦ μηχανογραφικοῦ ὑλικοῦ εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Ν.Δ. 321/1969 προστίθεται παράγραφος 5, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«5. Εἰς τὰς Δημοσίας Ἀρχὰς καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. εἶναι δυνατὴ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους ἡ σύσταση παγίων προκαταβολῶν παντὸς εἴδους ὑλικοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἀνανεώνεται ἑκάστην φορὰν διὰ τῆς καταθέσεως ἴσου ποσοῦ εἰς μετρητὰ βάσει ἀποδείξεως ἥτις θὰ χορηγῆται ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν εἰς τὸν διαχειριστὴν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου».

6. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 805/1971 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Οἱ παραβάται ὑποχρεοῦνται, ὅπως καταβάλουν, αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἑτέρου προσώπου ἐπὶ τῇ προσκομίσει τῆς ἐπιδοθείσης πράξεως, τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον εἰς οἱονδήποτε Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, εἰς ἣν ὑπηρετεῖ τὸ βεβαιοῦν τὴν παράβασιν ἀστυνομικὸν ὄργανον, ἐντὸς προθεσμίας δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς χρονολογίας τῆς πράξεως βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως. Ἐν περιπτώσει δὲ καταβολῆς τοῦ προστίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τοῦτο ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀμελλητὶ πρὸς ταύτην ἀντίγραφον τοῦ τριπλοτύπου εἰσπράξεως ἢ τὸ εἰδικὸν ἔντυπον εἰσπράξεως τοῦ προστίμου».

Ἄρθρον 90.

Καταβολὴ τελῶν κυκλοφορίας.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ν. 814/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Τὰ ἐπιβαλλόμενα ἑξαμηνιαῖα τέλη κυκλοφορίας αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν καὶ τὰ συμβεβαιούμενα μετ' αὐτῶν τέλη σταθμεύσεως ὡς καὶ εἰσφοραὶ Ν. 816/78 καὶ ὑπὲρ τοῦ ΤΣΑ — ΙΚΑ συνολικοῦ ποσοῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν, καταβάλλονται εἰς τρεῖς ἴσας διμήνους δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβαλλομένης μέχρι τῆς 25ης τοῦ δευτέρου μηνός, τῶν δὲ ὑπολοίπων μέχρι καὶ τῆς 25ης τοῦ τετάρτου καὶ ἕκτου μηνὸς ἑκάστου ἑξαμήνου.

Ὁσάκις τὰ τέλη κυκλοφορίας μετὰ τῶν λοιπῶν συμβεβαιουμένων ἐπιβαρύνσεων ἀμφοτέρων τῶν ἑξαμήνων δὲν ὑπερβαίνουν τὰς τέσσαρας χιλιάδας (4.000) δραχμὰς καταβάλλονται μέχρι τὴν 25ην τοῦ ἕκτου μηνὸς τοῦ οἰκείου ἔτους.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, δύναται νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

Ἄρθρον 91.

Ἀτομικαὶ εἰδοποιήσεις.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. 599/1977 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«Ἀτομικὴ εἰδοποίησις δύναται ν' ἀποτυπωθῇ ἄνευ ἀριθμοῦ καὶ ἡμερομηνίας τριπλοτύπου βεβαιώσεως ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους ὑπὸ τοῦ Μηχανογραφικοῦ Κέντρου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (ΜΗ. Κ. Υ. Ο.) ἀποστελλομένων ἐκκαθαριστικῶν σημειωμάτων. Ἡ τοιαύτη ἀτομικὴ εἰδοποίησις—ἐκκαθαριστικὸν σημείωμα φέρει διὰ μηχανικοῦ μέσου τὴν σφραγῖδα τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ αὐτὴ διαδικασία ἀκολουθεῖται διὰ τὰς ἀποτυπουμένας ὑπὸ τοῦ ΜΗ. Κ. Υ. Ο ἀτομικὰς εἰδοποιήσεις τῶν τελῶν κυκλοφορίας.

Προκειμένου περὶ τελῶν κυκλοφορίας, εἰσπραττομένων διὰ μηχανογραφικοῦ συστήματος, ἡ ἐτησία ἐκκαθάρισις αὐτῶν δύναται ν' ἀποτυποῦται ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως τῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους ἀποστελλομένων ἀρχικῶν μηχανογραφικῶν τριπλοτύπων εἰσπράξεως τύπου "Ομικρον (Ο) καὶ Δέλτα (Δ). ἡ δὲ ἀτομικὴ εἰδοποίησις ἀποτυποῦται ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τῶν τριπλοτύπων τούτων ἄνευ ἀριθμοῦ καὶ ἡμερομηνίας τριπλοτύπου βεβαιώσεως τιθεμένης διὰ μηχανικοῦ μέσου τῆς σφραγῖδος τῆς ὑπηρεσίας».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1.1.1980.

"Αρθρον 92.

Κύρωσις διαταγῶν τῆς Διοικήσεως.

Κυροῦνται ἀφ' ὅτου ἐξεδόθησαν, κτώμεναι ἔκτοτε ἰσχὺν νόμου αἱ ὑπ' ἀριθ. 47610/ΙΙΙ—176/1.4.77, 95431/ΙΙΙ—176/20.7.77, Ε.Π. 2503/ΙΙΙ—45/25.8.77, 140410/Ε/ΙΙΙ—1/26.9.77, 145802/Ε/ΙΙΙ—1/6.10.77, 156630/38340/29.10.77, 173128/ΙΙΙ — 101/ΙΙΙ—1/30.11.77, 15030/38340/ΙΙΙ — 1/24.2.78, 47194/2514/4.4.78, 93924/25251/ΙΙΙ — Ι/4.7.78, ΕΜΠ. 1736/38340/ΙΙΙ—1/26.7.78, 134420/ΙΙΙ — ΙΙ4/25.9.78, 31226/38340/10.3.79, 50812/37456/ΙΙΙ—1/25.4.79, 54009/Δ.Ε/3.5.79 76893/ΙΙΙ—ΙΙ4/19.6.79, 86444/ΙΙΙ—Ι/10.7.79, 161617/ΙΙΙ—ΙΙ4/8.12.79, 7207/37456/ΙΙΙ—Ι/17.1.80, 8102/183/17.1.80, 25009/Δ—Ε/1169/3.3.1980, ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 11867/28.9.79 κοινὴ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

α') Ἀριθμ. Πρωτ. 47610/ΙΙΙ—176/1.4.77.

"Εχοντας ὑπόψη:

Τὴν παρατηρηθεῖσα μέχρι σήμερα καθυστέρηση ἀποστολῆς στοὺς φορολογουμένους τῶν ἐκκαθαριστικῶν σημειωμάτων τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων οἰκον. ἔτους 1977, ἀποφασίζουμε:

Ὁρίζουμε προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων οἰκον. ἔτους 1977, ὁ ὁποῖος θὰ βεβαιωθεῖ στὰ Δημόσια Ταμεῖα μέχρι 10.4.1977 βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως τὴν 20.4.1977.

Ἡ παροῦσα ἀπόφαση θὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

β') Ἀριθ. πρωτ. 95431/ΙΙΙ—176/20.7.1977.

"Εχοντας ὑπόψη:

1. Τὴ διάταξη τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962, ποὺ ἀντικαταστάθηκε μὲ τὴ διάταξη τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 328/1974, κατὰ τὴν ὁποία, «οἱ ὀφειλέται φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων ἐξοφλοῦντες, ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως, τὸν ἐπὶ τῇ βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεώς των βεβαιωθέντα φόρον, δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ποσοστοῦ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ».

2. Τὸ γεγονὸς ὅτι, ὑπάρχουν περιπτώσεις, κατὰ τὶς ὁποῖες οἱ ὑπόχρεοι στεροῦνται τοῦ εὐεργετήματος αὐτοῦ ἀπὸ ὑπαιτιότητα τῆς Ὑπηρεσίας, λόγῳ ἐσφαλμένης βεβαιώσεως τῶν σχετικῶν χρεῶν καὶ ἐπιθυμῶντας νὰ ἄρουμε τὴν ἄνισο μεταχείριση τῶν ἐμπροθέσμως δηλούντων ὡς ἄνω ὀφειλετῶν καὶ νὰ παράσχουμε τὴν εὐχέρεια σ' αὐτοὺς ὅπως τύχουν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐκπτώσεως 10%, ἐφ' ὅσον καταβάλουν τὸ σύνολο τοῦ χρέους των ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐπαναβεβαίωση ληγούσης δόσεως, ἀποφασίζουμε:

"Οπως, ἐν περιπτώσει ἐσφαλμένης βεβαιώσεως τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει ἐμπρόθεσμης δηλώσεως προκύπτοντος φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων διαγραφῆς καὶ ἐπαναβεβαιώσεως αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, οἱ ὑπόχρεοι δικαιοῦνται τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962, ποὺ ἀντικαταστάθηκε μὲ τὴ διάταξη τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 328/1974, ἐφ' ὅσον ἐξοφλήσουν τὸ σύνολο τοῦ χρέους των ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐπαναβεβαίωση ληγούσης δόσεως.

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

γ') Ἀριθ. πρωτ. Ε.Π. 2503/ΙΙΙ—45/25.8.1977.

"Εχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 514/1968 «περὶ ἀλλοδαπῶν ὀφειλετῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκ πράξεων λαθρεμπορίας».

2. Τὶς αἰτήσεις, ποὺ ἔχουν ὑποβληθεῖ σὲ μᾶς τὴν 13.8.77 μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. Φ. 687/83/ΑΣ/10616/13.8.77 ἔγγραφο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τῶν Πολωνῶν ὑπηκόων ARMKNECHT JAN τοῦ MARIAN καὶ KOZLAK WLADYSLAW τοῦ FRANCISZEK (ὀφειλετῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀπὸ πολλαπλᾶ τέλη ποὺ τοὺς ἐπιβλήθηκαν γιὰ πράξεις λαθρεμπορίας, στὸν πρῶτο δρχ. 320.000 καὶ στὸν δεύτερο δρχ. 190.000), γιὰ τὴν ἀναχώρησή τους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῶν κινητῶν περιουσιακῶν τους στοιχείων.

3. Τὶς βεβαιώσεις τῆς Πολωνικῆς Πρεσβείας τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες προκύπτει, ὅτι οἱ ἐν λόγῳ ἀλλοδαποὶ ὀφειλέτες δὲν μποροῦν, λόγῳ οἰκονομικῶν συνθηκῶν, νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν πληρωμὴ τοῦ ἀνωτέρω χρέους, ἀποφασίζουμε:

Ἐγκρίνουμε τὴν ἐλεύθερη ἀναχώρηση ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τῶν Πολωνῶν ὑπηκόων ARMKNECHT JAN τοῦ MARIAN καὶ KOZLAK WLADYSLAW τοῦ FRANCISZEK, ποὺ καταλογίσθηκαν γιὰ πράξεις λαθρεμπορίας μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 326/1977 πράξη τῆς Διευθύνσεως Τελωνείων Θεσσαλονίκης (ὁ πρῶτος μὲ δρχ. 320.000 καὶ ὁ δεύτερος μὲ δρχ. 190.000), ἐφ' ὅσον δὲν πρέπει νὰ ἐμποδισθοῦν πρὸς τοῦτο ἀπὸ ἄλλη αἰτία, καὶ τὴν ἀπόδοση τῶν κινητῶν περιουσιακῶν τους στοιχείων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν δημευθεῖ.

Ἡ παροῦσα ἀπόφαση νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

δ') Ἀριθ. Πρωτ. 140410/Ε/ΙΙΙ—1/26.9.1077.

"Εχοντας ὑπόψη:

1. Τὴ διάταξη τῆς παρ. 3 ἄρθρου 30 τοῦ Κ.Ε.Δ.Ε.

2. "Οτι ἔγινε κατάσχεση ἀπὸ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο Νέας Ζίχνης εἰς χεῖρας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ΠΡΙΜ καπνοῦ ποὺ δικαιοῦνται οἱ ἀμπελοκαλλιεργηταὶ - καπνοπαραγωγοὶ τῆς Κοινότητας Ροδολείβους Σερρῶν γιὰ τὰ χρέη τους πρὸς τὸ Τ.Α.Π.Α.Π.

3. Τὸ γεγονός, ὅτι ἡ κατάσχεση ἐπιβλήθηκε στὸ ΠΡΙΜ τὸ ὁποῖο σκοπὸ ἔχει τὴν ἐνίσχυση τῶν ἀνωτέρω ἀγροτῶν καὶ ὅτι ἡ ὑπηρεσία μελετᾶ τὴν ὑπὸ ὅρους ἀπόδοση εἰς τοὺς ὀφειλέτες τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων κτημάτων τῆς ΥΔΑΜΚ, ἀποφασίζουμε:

1. Αἴρουμε τὴν ἐπιβληθεῖσα γιὰ κάθε ὀφειλέτη κατάσχεση ἀφοῦ παρακρατηθεῖ ἀπὸ τὴν Α.Τ.Ε. τὸ 1/10 τοῦ ὀφειλόμενου ἀπὸ κάθε δικαιοῦχο ποσοῦ καὶ γίνει ἀπόδοσή του στὸ Δημόσιο Ταμεῖο ὑπὲρ Τ.Α.Π.Α.Π., καὶ

2. Καθορίζουμε τὴν καταβολὴ τοῦ ὑπολοίπου σὲ ἐννέα (9) μηνιαῖες δόσεις ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη πρέπει νὰ πληρωθεῖ μέχρι 10 Νοεμβρίου 1977.

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ε') Ἀριθ. Πρωτ. 145802/Ε/ΙΙΙ—1/6.10.1977.

"Εχοντας ὑπόψη:

1. Τὴ διάταξη τῆς παρ. 3 ἄρθρ. 30 τοῦ Κ.Ε.Δ.Ε.

2. "Οτι ἔγινε κατάσχεση ἀπὸ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο Νέας Ζίχνης εἰς χεῖρας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ΠΡΙΜ καπνοῦ ποὺ δικαιοῦνται οἱ ἀμπελοκαλλιεργηταὶ -

καπνοπαραγωγοί τῆς Κοινότητας Ροδολείβους Σερρῶν, γιὰ τὰ χρέη τους πρὸς τὸ Τ.Α.Π.Α.Π.

3. Τὸ γεγονός, ὅτι ἡ κατάσχεση ἐπιβλήθηκε στὸ ΠΡΙΜ, τὸ ὁποῖο σκοπὸ ἔχει τὴν ἐνίσχυση τῶν ἀνωτέρω ἀγροτῶν καὶ ὅτι ἡ ὑπηρεσία μελετᾶ τὴν ὑπὸ ὅρους ἀπόδοση εἰς τοὺς ὀφειλέτες τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων κτημάτων τῆς ΥΔΑΜΚ, ἀποφασίζουμε:

1. Αἴρουμε τὴν ἀνωτέρω κατάσχεση καὶ

2. Ἀναστέλλουμε μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεώς μας τὴν εἴσπραξη τῶν ὑπὲρ Τ.Α.Π.Α.Π. χρεῶν, ἐξαιτίας τῶν ὁποίων ἐπιβλήθηκε ἡ κατάσχεση αὐτή.

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

στ') Ἀριθ. Πρωτ. 156630/38340/29.10.1977.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς ὑπ' ἀριθ. 51/27.9.74 καὶ 54/6/14.10.74 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως αὐτὲς τροποποιήθηκαν καὶ συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίθηκε ἡ χορήγηση ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν δανείων σὲ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τῶν Νομῶν Ἕβρου, Ροδόπης, Ξάνθης, Δωδεκανήσου, Λέσβου, Χίου καὶ Σάμου εἴτε πρὸς ἐξόφληση ὀφειλῶν των σὲ Τράπεζες, τὸ Δημόσιο κλπ. εἴτε πρὸς κάλυψη τῶν εἰς κεφάλαια κινήσεως ἀναγκῶν τῶν ἐπαγγελματιῶν ἰδίων περιοχῶν.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 178/7/6.10.77 ἀπόφαση τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς μὲ τὴν ὁποία παρατάθηκε ἡ προθεσμία ἐνάρξεως καταβολῆς τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων τῶν ἀνωτέρω χρεῶν καὶ ἐπιμηκύνθηκε ἡ ἐξυπηρέτηση αὐτῶν, ἀποφασίζουμε:

Ἀναστέλλουμε μέχρι νεώτερης ἀποφάσεώς μας τὴν εἴσπραξη τῶν ἀνωτέρω χρεῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν βεβαιωθεῖ στὰ Δημόσια Ταμεῖα.

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ζ') Ἀριθ. Πρωτ. 173128/111-101/ΙΙΙ-1/30.11.1977.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 τοῦ Ν. 2097/1952 «περὶ ρυθμίσεως εἰδικῶν τινων περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 247793/1956 ἀπόφασή μας «περὶ ἀποδεικτικοῦ ἐνημερότητος τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν», ὅπως τροποποιήθηκε καὶ συμπληρώθηκε μεταγενέστερα.

3. Τὴν ἀνάγκη ὅπως οἱ πλημμυροπαθεῖς τῆς 2.11.1977 τῆς περιοχῆς τ. Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ Ἐλευσίνας εἰσπράξουν τὴ χρηματικὴ ἐνίσχυση, ποὺ ἀποφασίσθηκε νὰ τοὺς δοθεῖ, ἀποφασίζουμε:

Ἀπαλλάσσουμε τοὺς πλημμυροπαθεῖς τῆς 2.11.1977 τῆς περιοχῆς τ. Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ Ἐλευσίνας ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση προσκομίσεως Ἀποδεικτικοῦ Φορολογικῆς Ἐνημερότητας κατὰ τὴν εἴσπραξη τῶν χρηματικῶν ποσῶν ποὺ θὰ τοὺς καταβληθοῦν ὡς οἰκονομικὴ ἐνίσχυση.

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΜΠΟΥΤΟΣ

η') Ἀριθ. Πρωτ. 15030/38340/ΙΙΙ-1/24.2.1978.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὴν πρόταση τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Γεωργίας ὅπως διατυπώνεται στὸ ἔγγραφό του ἀριθ. 461/30.1.78 σχετικὰ μὲ τὴν ἀναστολὴ λήψεως ἀναγκαστικῶν μέτρων, ἐπὶ δίμηνο σὲ βάρος κτηνοτρόφων γιὰ τὴν εἴσπραξη χρεῶν των πρὸς τὸ Δημόσιο ποὺ προέρχονται ἀπὸ καταπτώσεις ἐγγυήσεων.

2. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ θέμα ποὺ δημιουργήθηκε ἐρευνᾶται ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή του, ἀποφασίζουμε:

Ἐγκρίνουμε τὴν ἀναστολὴ λήψεως ἀναγκαστικῶν μέτρων ἐπὶ δίμηνο ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης γιὰ τὰ χρέη τῶν κτηνοτρόφων ποὺ προέρχονται ἀπὸ καταπτώσεις ἐγγυήσεων λόγῳ μὴ ἐμπρόθεσμης ἐξοφλήσεως δανείων, τὰ ὁποῖα τοὺς χορήγησε ἡ Α.Τ.Ε. μὲ τὴν ἐγγύηση τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΜΠΟΥΤΟΣ

θ') Ἀριθ. Πρωτ. 47194/2514/4.4.1978.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 321/69 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» ὅπως συμπληρώθηκαν μὲ τὸ Ν.Δ. 49/73 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 321/69».

2. Τὸ γεγονὸς τῆς καθιερώσεως εἰδικοῦ ἐντύπου παραβόλου γιὰ τὴν εἴσπραξη τῶν πάσης φύσεως παραβόλων καὶ

3. Τὴν ἀνάγκη καθορισμοῦ τοῦ τύπου ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως τῶν πάσης φύσεως παραβόλων, ἀποφασίζουμε:

1. Θέτουμε σὲ κυκλοφορία ἀπὸ 1ης Μαΐου 1978 ἐννιὰ (9) κλάσεις εἰδικῶν ἐντύπων παραβόλων.

2. Καθορίζουμε τὸν τύπο τοῦ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως τῶν πάσης φύσεως παραβόλων, ὡς ἑξῆς:

Α'. ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

Τὰ εἰδικὰ ἔντυπα παραβόλων εἶναι διαστάσεων 173Χ84 χιλ.

Β'. ΧΑΡΤΗΣ

Ὁ χάρτης ποὺ χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν ἐκτύπωση τῶν πιὸ πάνω εἰδικῶν ἐντύπων παραβόλων εἶναι εἰδικῆς κατασκευῆς καὶ φέρει στὴ μάζα αὐτοῦ ὑδατογράφημα μὲ στοιχεῖα Υ Ο.

Γ'. ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Ἡ ἐκτύπωση τῶν εἰδικῶν ἐντύπων παραβόλων ὅλων τῶν κλάσεων ἔγινε μὲ τὴ μέθοδο OFFSET.

Δ'. ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Τὰ εἰδικὰ ἔντυπα παραβόλων φέρουν τὶς ἑξῆς παραστάσεις:

Ι. Προσθία ὄψη:

α. Πλαίσιο ἀπὸ γραμμοκόσμημα.

β. Δίχρωμο δάπεδο ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ πλέγμα καὶ ἀσφαλιστικὸ διακοσμητικὸ γραμμοκόσμημα.

γ. Στὸ ἀριστερὸ λευκὸ τμῆμα καὶ ἐκτὸς τοῦ πλαισίου ὑπάρχει ἡ σειρά, ὁ ἀριθμός, τὸ ἐθνόσημο, διακοσμητικὸ γραμμοκόσμημα καὶ κείμενο:

Κατατέθηκε, ἡμερομηνία, ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας, χαρτόσημο δρχ. ..... ὑπὲρ Ο.Γ.Α. κλπ.

δ. Ἐντὸς τοῦ πλαισίου ὑπάρχουν τὰ ἑξῆς κείμενα:

Ἑλληνικὴ Δημοκρατία, Παράβολο, τὸ ποσὸ τοῦ παραβόλου κάθε κλάσεως ἀριθμητικῶς μέσα σὲ διακοσμητικὸ γραμμοκόσμημα καὶ ὁλογράφως, καταθέτης, ἐπώνυμο, ὄνομα, πατρώνυμο, κάτοικος, ὁδός, ἀριθμός, Ὑπηρεσία στὴν ὁποία γίνεται ἡ κατάθεση, αἰτιολογία καταθέσεως καὶ συμπληρώνεται μὲ τὴ φροντίδα καὶ εὐθύνη τῶν ἐνδιαφερομένων.

ΙΙ. Ὀπισθία ὄψη:

α. Πλαίσιο ἀπὸ γραμμοκόσμημα ποὺ περιβάλλει δάπεδο τοῦ ἰδίου χρώματος καὶ

β. Κείμενα. Ὡς κατωτέρω:

ΤΙΤΛΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ....( )
ΠΡΑΞΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ.

Νὰ ἐπιστραφεῖ στὸν καταθέτη τὸ ποσὸ ποὺ ἀναγράφεται στὴν ἄλλη ὄψη ....

...............19

Ὁ.............
(Ὑπογραφὴ—Σφραγῖδα)

ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΔΡΧ. ....

Ὁ.........................Εἰσέπραξα τὸ ποσὸ τῶν δρχ....................... (.........) γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ παραβόλου ποὺ δὲν ἔχει χρησιμοποιηθεῖ ὡς ἀνωτέρω.

............19
Γιὰ τὴν παραλαβὴ

Στοιχεῖα Ταυτότητος
....
.... (Ὑπογραφὴ)

ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΟΥΝ
Δραχμὲς ....

............19
Ὁ Ἐλεγκτὴς

ΧΑΡΤΟΣΗΜΟ ΑΙΤΗΣΕΩΣ

(+) Τὰ στοιχεῖα τῆς ὄψεως αὐτῆς συμπληρώνονται ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν καταθέτη.

....

Ἡ γραμμογράφηση καὶ τὰ κείμενα τῆς ὀπισθίας ὄψεως εἶναι ἴδια γιὰ ὅλες τὶς κλάσεις τῶν παραβόλων.

Ε'. ΚΛΑΣΕΙΣ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ

Τὰ εἰδικὰ ἔντυπα παραβόλων διακρίνονται σὲ κλάσεις τῶν δραχμῶν 5, 10, 20, 30, 50, 100, 200, 400 καὶ 500.

Κάθε ἔντυπο παραβόλου θὰ διατίθεται ἀνάλογα τῆς κλάσεως ὡς ἀκολούθως:

α. Τῆς κλάσεως τῶν δραχμῶν πέντε (5), δέκα (10) καὶ εἴκοσι (20) πρὸς δραχμὲς πέντε (5), δέκα (10) καὶ εἴκοσι (20) ἀντίστοιχα.

Στὰ παράβολα αὐτὰ δὲν ὑπολογίζονται τέλη χαρτοσήμου (1%) καθὼς καὶ προσαύξηση 20% ὑπὲρ Ο.Γ.Α. λόγῳ ποσοῦ.

β. Τῆς κλάσεως τῶν δραχμῶν τριάντα (30), πρὸς δραχμὲς τριάντα καὶ ἑξήντα λεπτὰ (30,60) ἀπὸ τὶς ὁποῖες δραχμὲς τριάντα (30) ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀξία τοῦ παραβόλου, δραχμὲς πενήντα λεπτὰ (0,50) 1% τέλος χαρτοσήμου καὶ δραχμὲς δέκα λεπτὰ (0,10) προσαύξηση 20% ὑπὲρ Ο.Γ.Α. ἐπὶ χαρτοσήμου.

γ. Τῆς κλάσεως τῶν δραχμῶν πενήντα (50), πρὸς δραχμὲς πενήντα καὶ ἑξήντα λεπτὰ (50,60) ἀπὸ τὶς ὁποῖες δραχμὲς πενήντα λεπτὰ (50) ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀξία τοῦ παραβόλου, δραχμὲς πενήντα λεπτὰ (0,50) 1% τέλος χαρτοσήμου καὶ δραχμὲς δέκα λεπτὰ (0,10) προσαύξηση 20% ὑπὲρ Ο.Γ.Α. ἐπὶ χαρτοσήμου.

δ. Τῆς κλάσεως τῶν δραχμῶν ἑκατὸ (100), πρὸς δραχμὲς ἑκατὸ μία καὶ εἴκοσι λεπτὰ (101,20) ἀπὸ τὶς ὁποῖες δραχμὲς ἑκατὸ (100) ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀξία τοῦ παραβόλου, δραχμὲς μία (1) 1% τέλος χαρτοσήμου καὶ δραχμὲς εἴκοσι λεπτὰ (0,20) προσαύξηση 20% ὑπὲρ Ο.Γ.Α. ἐπὶ χαρτοσήμου.

ε. Τῆς κλάσεως τῶν δραχμῶν διακοσίων (200), πρὸς δραχμὲς διακόσιες δύο καὶ σαράντα λεπτὰ (202,40) ἀπὸ τὶς ὁποῖες δραχμὲς διακόσιες (200) ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀξία τοῦ παραβόλου, δραχμὲς δύο (2) 1% τέλος χαρτοσήμου καὶ δραχμὲς σαράντα λεπτὰ (0,40) προσαύξηση 20% ὑπὲρ Ο.Γ.Α. ἐπὶ χαρτοσήμου.

στ. Τῆς κλάσεως τῶν δραχμῶν τετρακοσίων (400) πρὸς δραχμὲς τετρακόσιες τέσσερες καὶ ὀγδόντα λεπτὰ (404,80) ἀπὸ τὶς ὁποῖες δραχμὲς τετρακόσιες (400) ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀξία τοῦ παραβόλου, δραχμὲς τέσσερις (4) 1% τέλος χαρτοσήμου καὶ δραχμὲς ὀγδόντα λεπτὰ (0,80) προσαύξηση 20% ὑπὲρ Ο.Γ.Α. ἐπὶ χαρτοσήμου.

ζ. Τῆς κλάσεως τῶν δραχμῶν πεντακοσίων (500), πρὸς δραχμὲς πεντακόσιες ἕξι (506) ἀπὸ τὶς ὁποῖες δραχμὲς πεντακόσιες (500) ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀξία τοῦ παραβόλου, δραχμὲς πέντε (5) 1% τέλος χαρτοσήμου καὶ δραχμὴ μία (1) προσαύξηση 20% ὑπὲρ Ο.Γ.Α. ἐπὶ χαρτοσήμου.

ΣΤ'. ΑΡΙΘΜΗΣΗ

Κάθε κλάση παραβόλου θὰ ἔχει ἔνδειξη σειρᾶς τῆς ἐκδόσεως καθὼς καὶ ἀρίθμηση.

Ζ' ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΒΟΛΟΥ

Σὲ περίπτωση ποὺ τὸ πληρωτέο ποσὸ γιὰ παράβολο δὲν εἶναι ἀκεραία δεκάδα, ἀλλὰ κλάσμα αὐτῆς, θὰ στρογγυλοποιεῖται στὸ πεντάδραχμο.

Η' ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΚΛΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΒΟΛΟΥ

Σὲ περίπτωση ποὺ τὸ πληρωτέο ποσὸ γιὰ παράβολο δὲν ἀνταποκρίνεται σὲ κλάση παραβόλου, τότε αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται μὲ συνδυασμὸ καὶ ἄλλων κλάσεων παραβόλου, ἀποκλειομένης τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν κλάσεων τῶν δραχμῶν πέντε (5), δέκα (10) καὶ εἴκοσι (20) γιὰ τὴν ὑποκατάσταση παραβόλων κλάσεως μεγαλυτέρας τῶν εἴκοσι (20) δραχμῶν.

Θ' ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ

Ἡ διαχείριση ὅλων τῶν κλάσεων τοῦ εἰδικοῦ ἐντύπου παραβόλου ἀνατίθεται στὸ Κ.Τ.Σ. Χάρτου, μέσῳ τοῦ ὁποίου θὰ ἐφοδιάζονται τὰ Δημόσια Ταμεῖα, γιὰ τὴν περαιτέρω διάθεση.

Ι' ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ

Γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωση, ἀπὸ τὴν ἁρμόδια Ὑπηρεσία ποὺ ἔχει ἢ ποὺ ὑπῆρχε πρόθεση νὰ κατατεθεῖ τὸ παράβολο, τῆς πράξεως ἐπιστροφῆς ποὺ ὑπάρχει στὴν ὀπίσθια ὄψη αὐτοῦ.

Στὴν πράξη ἐπιστροφῆς πρέπει νὰ τίθεται ἀπαραίτητα ἐκτὸς ἀπὸ τὴ σφραγῖδα τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμο τοῦ ἁρμόδιου ὀργάνου ποὺ θὰ διατάσσει τὴν ἐπιστροφή.

Μετὰ τὴ συμπλήρωση ἀπὸ τὴν ἁρμόδια Ὑπηρεσία τῆς πράξεως ἐπιστροφῆς ἡ ὀπίσθια ὄψη τοῦ παραβόλου καθίσταται τίτλος πληρωμῆς κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ Ν.Δ. 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ».

Ἡ ἐξόφληση τοῦ ἀνωτέρω τίτλου θὰ γίνεται ἀπὸ ὁποιοδήποτε Δημόσιο Ταμεῖο εἰσπράξεως.

Τὰ χαρτόσημα τῆς αἰτήσεως ἐπιστροφῆς τοῦ συνόλου τοῦ παραβόλου θὰ ἐπικολλῶνται στὴ μεγαλύτερη κλάση τοῦ παραβόλου, στὴν περίπτωση ποὺ ἔγινε συνδυασμὸς κλάσεων παραβόλων.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴ ποσοῦ παραβόλου θὰ ἐπιστρέφονται καὶ τὸ τέλος χαρτοσήμου (1%) καθὼς καὶ ἡ προσαύξηση 20% ὑπὲρ Ο.Γ.Α. ποὺ συνεισπράχθηκαν μὲ αὐτό.

Ἡ λογιστικὴ τακτοποίηση τῆς ἐπιστροφῆς θὰ γίνεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Β.Δ. 757/1969.

ΙΑ' ΣΥΣΤΑΣΗ ΠΑΓΙΑΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ

Ἐγκρίνεται ἡ σύσταση πάγιας προκαταβολῆς εἰδικῶν ἐντύπων παραβόλων στὰ Ταμεῖα Εἰσπράξεων, Πληρωμῶν καὶ Εἰδικῶν Ταμείων (Α.Ε., Δικαστ. Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, Κληρονομιῶν, Ἐλευθερίων Ἐπαγγελμάτων) τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

ι') Ἀριθ. Πρωτ. 93924/25251/ΙΙΙ-1/4 Ἰουλίου 1978.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς ὑπ' ἀριθ. 318332/1986/7.2.77 καὶ 313702/13531/23.9.77 κοινὲς ἀποφάσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ ἡμῶν, μὲ τὶς ὁποῖες καθορίστηκε ἡ μείωση τοῦ μισθώματος ποὺ εἶχε βεβαιωθεῖ σὲ βάρος καλλιεργητῶν ἀγροτῶν τῆς τέως λίμνης Ἀγουλινίτσης—Κάστας, ἀνάλογα μὲ τὶς ζημιές ποὺ ἔγιναν στὶς καλλιέργειές τους ἀπὸ τὸν μύκητα OPHIOBOLUS GRAMINIS καὶ νηματωδῶν.

2. Ὅτι, παρόμοιες μὲ τὶς ἀνωτέρω ὀφειλὲς ἔχουν βεβαιωθεῖ καὶ σὲ βάρος ἀγροτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καλλιεργήσει αὐθαιρέτως δημόσιες γαῖες στὴν περιοχὴ τῆς τέως λίμνης Ἀ-

γουλινίτσης—Κάστας, καὶ ὅτι οἱ καλλιέργειές τους ἔχουν ὑποστεῖ ζημιὲς ἀπὸ τὴν ἴδια αἰτία, ἀποφασίζουμε:

Ἀναστέλλουμε τὴν εἴσπραξη τῶν βεβαιωμένων ὀφειλῶν τῆς πιὸ πάνω κατηγορίας (παράγρ. 2) μέχρι τὴν 31 Δεκεμβρίου 1978.

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ια') Ἀριθ. Πρωτ. Ἐμπ. 1736/38340/ΙΙΙ-1/26.7.1978

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὴν πρόταση τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Γεωργίας, ὅπως διατυπώνεται στὸ ἔγγραφό του ἀριθ. ΕΜΠ.2130/15.7.78, σχετικὰ μὲ τὴν παράταση τῆς ἀναστολῆς λήψεως ἀναγκαστικῶν μέτρων σὲ βάρος κτηνοτρόφων, γιὰ τὴν εἴσπραξη χρεῶν τους ποὺ προέρχονται ἀπὸ καταπτώσεις ἐγγυήσεων.

2. Τὶς ἀποφάσεις μας 13000/38340/111 - 1/24.2.78 καὶ ΕΜΠ. 1435/38346/111 — 1/6.6.78 μὲ τὶς ὁποῖες εἶχαν δοθεῖ ἀναστολὲς λήψεως ἀναγκαστικῶν μέτρων γιὰ τὴν ἴδια κατηγορία ὀφειλετῶν, ἡ τελευταία τῶν ὁποίων ἔληξε στὶς 30.6.78.

3. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ θέμα ποὺ δημιουργήθηκε, ἐρευνᾶται ἀκόμη ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή του, ἀποφασίζουμε:

Ἐγκρίνουμε τὴν παράταση τῆς ἀναστολῆς λήψεως ἀναγκαστικῶν μέτρων μέχρι τῆς 30.9.78, γιὰ τὰ χρέη τῶν κτηνοτρόφων ποὺ προέρχονται ἀπὸ καταπτώσεις ἐγγυήσεων, λόγῳ μὴ ἐμπρόθεσμης ἐξοφλήσεως δανείων, τὰ ὁποῖα τοὺς χορήγησε ἡ ΑΤΕ μὲ τὴν ἐγγύηση τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιβ') Ἀριθ. Πρωτ. 134420/111 - 114/25.9.1978.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 5940/33 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6.7.1933 Ν.Δ. «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.».

2. Τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Ν. 2097/1952. «περὶ ρυθμίσεως εἰδικῶν τινων περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 369030/1953 ἀπόφασή μας, «περὶ ἁρμοδιότητος τῶν Διευθυντῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων πρὸς παροχὴν φορολογικῶν διευκολύνσεων», ἡ ὁποία κυρώθηκε μὲ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ Ν. 2858/1954.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 144837/1971 ἀπόφασή μας, ποὺ κυρώθηκε μὲ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 137/1973, καὶ ἡ ὁποία τροποποίησε τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 369030/1953 ἀπόφαση.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11614/111 - 114/27.1.75 ἀπόφασή μας, ποὺ τροποποίησε τὴν ἀνωτέρω ἀπόφαση καὶ ἡ ὁποία κυρώθηκε μὲ τὸ ἄρθρ. 77 τοῦ Ν. 542/1977, «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

6. Τὸ ἄρθρ. 232 τοῦ Π.Δ. 636/1977 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ», καὶ

7. τὴν ἀνάγκη τῆς γρηγορότερης εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἀποφασίζουμε:

1. Τροποποιοῦμε τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 11614/111 - 114/27.1.75 ἀπόφασή μας καὶ ἐξουσιοδοτοῦμε τοὺς Διευθυντὲς τῶν Δημοσίων Ταμείων καὶ Τελωνείων νὰ παρέχουν, κατὰ τὴν κρίση τους καὶ ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τῶν ὀφειλετῶν, διευκόλυνση βραχυχρονίου ἀναστολῆς ἢ τμηματικῆς καταβολῆς γιὰ τὰ βεβαιωμένα καὶ βεβαιούμενα ληξιπρόθεσμα χρέη των πρὸς τὸ Δημόσιο, ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνουν κατὰ βασικὸ ποσὸ τὶς δραχμὲς τετρακόσιες χιλιάδες (400.000).

Ἡ ἀνωτέρω ἁρμοδιότητα γιὰ τὸν Διευθυντὴ τοῦ Δημοσίου Ταμείου Α.Ε. Ἀθηνῶν ὁρίζεται μέχρι βασικοῦ ποσοῦ χρέους δραχμῶν ἑπτακοσίων χιλιάδων (700.000).

2. Οἱ ὡς ἄνω διευκολύνσεις δὲν μποροῦν νὰ παραταθοῦν πέραν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται ἡ σχετικὴ ἀπόφαση.

3. Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιγ') Ἀριθ. Πρωτ. 31226/38340/10.3.1979.

Ἔχοντας ὑπόψη ὅτι, λόγῳ τῆς μακρᾶς ἀποχῆς τῶν Ταχυδρομικῶν διανομέων ἀπὸ τὴν ἐργασία τους, ἔφθασαν ἐκπρόθεσμα στοὺς φορολογουμένους οἱ ἀτομικὲς εἰδοποιήσεις ποὺ τοὺς ἔστειλαν τὰ Δημόσια Ταμεῖα τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, ἀποφασίζουμε:

Παρατείνουμε μέχρι τὴν 23η Μαρτίου 1979 τὴν προθεσμία καταβολῆς τῆς Α' δόσεως ποὺ ἔληξε τὴν 10.2.1979 καὶ τὴν 10.3.1979 τῶν ὀφειλῶν, οἱ ὁποῖες ἔχουν βεβαιωθεῖ στὰ Δημόσια Ταμεῖα τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων καὶ καταβάλλονται ἐκ τοῦ νόμου σὲ μηνιαῖες δόσεις.

Οἱ ἑπόμενες μηνιαῖες δόσεις θὰ καταβάλλονται τὴν 10η κάθε ἑπομένου μήνα.

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιδ') Ἀριθ. Πρωτ. 50812/37456/ΙΙΙ - 1/25.4.1979.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 2367/1953 «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινομήσεως, ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων», ὅπως ἰσχύει, καὶ τοῦ Ν.Δ. 3839/1958 «περὶ φορολογίας τῶν πετρελαιοκινήτων αὐτοκινήτων, τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς φορολογίας τῶν αὐτοκινήτων» καὶ τοῦ Νόμου 1910/1944 «περὶ προστασίας πολυτέκνων» κλπ.

2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ν. 814/78 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων».

3. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 816/1978 «περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν ἐκ σεισμῶν εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης, τὴν ἐπαρχίαν Βισαλτίας τοῦ Νομοῦ Σερρῶν καὶ τὴν ἐπαρχίαν Κιλκὶς τοῦ Νομοῦ Κιλκίς», καὶ

4. τὸ γεγονός, ὅτι στοὺς περισσοτέρους ὀφειλέτες τελῶν κυκλοφορίας τῆς περιοχῆς τ. Δ. Πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης δὲν ἔχουν φτάσει μέχρι σήμερα τὰ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως γιὰ τὴν πληρωμὴ τῆς β' δόσεως τῶν τελῶν κυκλοφορίας οἰκονομικοῦ ἔτους 1979, ἀποφασίζουμε:

Παρατείνουμε μέχρι καὶ τὴν 8 Μαΐου 1979 τὴν προθεσμία καταβολῆς τῆς δεύτερης δόσεως τῶν τελῶν κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν καὶ τῶν συμβεβαιουμένων μὲ αὐτὰ ποσῶν, ποὺ ἔχουν βεβαιωθεῖ στὰ Δημόσια Ταμεῖα τῆς περιοχῆς τ. Δ. Πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἡ παροῦσα ἀπόφαση νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιε') Ἀριθ. Πρωτ. 54009/Δ.Ε./3.5.1979.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὸ γεγονὸς ὅτι μετὰ τὴν ἐπεξεργασία καὶ ἐκτύπωση τῶν καταστάσεων ὑπερεισπράξεως φόρου εἰσοδήματος οἰκον. ἔτους 1978, ἐμφανίστηκαν φορολογούμενοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταβάλει μὲ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως ποσὰ

μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ὀφειλόμενα, ἀπὸ μία (1) δραχμὴ καὶ ἄνω καὶ ὅτι τὰ ποσὰ αὐτὰ εἶναι ἐπιστρεπτέα ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθέντα μὲ τὴ διαδικασία ποὺ καθορίσαμε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 28.801/Δ—Ε/28.2.1979 διαταγή μας.

2. Τὸ γεγονὸς ὅτι θὰ εἰδοποιηθοῦν δικαιοῦχοι ἐπιστροφῆς φόρων νὰ εἰσπράξουν ποσὰ μέχρι 1 δραχμ. ὅπως προέκυψε ἀπὸ τὶς καταστάσεις ὑπερεισπράξεων ποὺ ἔχουν σταλθεῖ στὰ Δημόσια Ταμεῖα.

3. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω διαδικασιῶν θὰ ταλαιπωρηθοῦν ἀσκόπως καὶ χωρὶς ὠφέλεια οἱ δικαιοῦχοι μικρῶν ποσῶν, οἱ ὁποῖοι ὅπως γνωρίζουμε ἀπὸ ἄλλες περιπτώσεις, ἀμελοῦν τὴν εἴσπραξη αὐτῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀπασχολοῦνται μόνον οἱ Ὑπηρεσίες τῶν Δημοσίων Ταμείων, ἀπὸ τὴν παρακολούθηση τῶν περιπτώσεων αὐτῶν, μέχρις ὅτου οἱ σχετικοὶ τίτλοι πληρωμῆς ἐξοφληθοῦν, συμψηφιστοῦν ἢ ὑποπέσουν στὴν παραγραφή, ἀποφασίζουμε:

Καθορίζουμε, ὅτι ποσὰ μέχρι καὶ εἴκοσι (20) δραχμῶν ποὺ προέρχονται ἀπὸ ὑπερείσπραξη φόρων ποὺ εἰσπράττονται μὲ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως, δὲν ἐπιστρέφονται. Τὸ σύνολο τῶν ποσῶν ποὺ δὲν ἐπιστρέφεται σὲ δικαιούχους, εἰσάγεται μὲ τριπλότυπο εἰσπράξεως στὸν Προϋπολογισμὸ τοῦ Δημοσίου μὲ τὸν ἑκάστοτε Κ.Α. Ἐσόδου «Ἀπρόβλεπτα».

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δὲν ἐφαρμόζεται σὲ περίπτωση ποὺ ὁ δικαιοῦχος ἐπιστροφῆς ὀφείλει στὸ Δημόσιο Ταμεῖο ποσὸ τοὐλάχιστο ἴσο πρὸς τὸ ἐπιστρεφόμενο.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιστ') Ἀριθ. Πρωτ. 76803/111 - 114/19.6.1979.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 5940/33 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6.7.1933 Ν.Δ. «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.».

2) Τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Ν. 2097/1952 «περὶ ρυθμίσεως εἰδικῶν τινων περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

3) Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθ. 369030/1953 «περὶ ἁρμοδιότητος τῶν Διευθυντῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων πρὸς παροχὴν φορολογικῶν διευκολύνσεων» ἡ ὁποία κυρώθηκε μὲ τὸ ἄρθρο 8 τοῦ Ν. 2858/1954.

4) Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθ. 144837/1971, ἡ ὁποία τροποποίησε τὴν προηγούμενη ἀπόφαση ἀριθ. 369030/1953 καὶ κυρώθηκε μὲ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 137/1973.

5) Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθ. 11614/111—114/27.1.75, ἡ ὁποία τροποποίησε τὴν πιὸ πάνω ἀπόφαση ἀριθ. 144837/1971 καὶ κυρώθηκε μὲ τὸ ἄρθρ. 77 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

6) Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθ. 135071/111—114/25.9.78, ἡ ὁποία τροποποίησε τὴν πιὸ πάνω ἀπόφαση ἀριθ. 11614/111—114/27.1.75.

7) Τὸ ἄρθρ. 232 τοῦ Π.Δ. 636/1977 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ» καὶ

8) τὴν ἀνάγκην τῆς ταχύτερης εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἀποφασίζουμε:

1. Τροποποιοῦμε τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασή μας ἀριθ. 134420/111—114/25.9.78 καὶ ἐξουσιοδοτοῦμε τοὺς Διευθυντὲς τῶν Δημοσίων Ταμείων καὶ Τελωνείων νὰ παρέχουν, κατὰ τὴν κρίση τους καὶ ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τῶν ὀφειλετῶν, διευκολύνσεις βραχυχρόνιας ἀναστολῆς ἢ τμηματικῆς καταβολῆς γιὰ τὰ χρέη τους, ποὺ εἶναι βεβαιωμένα ἢ πρόκειται νὰ βεβαιωθοῦν, ἐφόσον τὸ σύνολο τοῦ βασικοῦ χρέους δὲν ὑπερβαίνει τὶς 800.000 δραχμές.

2. Οἱ πιὸ πάνω παρεχόμενες διευκολύνσεις δὲν μποροῦν νὰ παρατείνονται πέρα ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται οἱ σχετικὲς ἀποφάσεις.

3. Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιζ') Ἀριθ. Πρωτ. 86444/ΙΙΙ - 1/10.7.1979.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι λόγῳ τῆς ἀπεργίας τῶν Τραπεζοϋπαλλήλων δημιουργεῖται ἀδυναμία διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τῶν χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ μέρους μεγάλου ἀριθμοῦ φορολογουμένων, ἀποφασίζουμε:

1. Αἱ προθεσμίαι καταβολῆς χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ τρίτους, τὰ ὁποῖα εἰσπράττονται ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων, εἴτε πρόκειται περὶ βεβαιωμένων εἴτε περὶ ἀποδιδομένων σὺν τῇ δηλώσει χρεῶν, αἱ ὁποῖαι ἔληξαν ἀπὸ 4ης ἕως καὶ 10ης Ἰουλίου 1979, παρατείνονται μέχρι καὶ τῆς 16ης Ἰουλίου 1979.

2. Ὅσοι ἐκ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκχωρήσουν πρὸς αὐτὸ μέχρι καὶ τῆς 16ης Ἰουλίου 1979 ἐκ τῶν καταθέσεων τὰς ὁποίας ἔχουν εἰς Τράπεζαν, ποσὸν ὀφειλόμενον πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ Τρίτους, τὸ ὁποῖον εἰσπράττεται διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων, λογίζονται ὡς καταβαλόντες ἐμπροθέσμως κατὰ τὸ ἐκχωρηθὲν ποσὸν τὴν ὀφειλὴν αὐτῶν, διὰ χρέη βεβαιωμένα ἢ ἀποδιδόμενα σὺν τῇ δηλώσει, ἐφ' ὅσον ἡ ἡμερομηνία καταβολῆς ἔληξεν ἀπὸ τῆς 4ης ἕως τῆς 10ης Ἰουλίου 1979.

Ἡ ἀνωτέρω ἐκχώρησις ἀπαλλάσσεται τῶν τελῶν χαρτοσήμου, καὶ εἶναι δυνατὸν ἡ περὶ αὐτῆς σχετικὴ δήλωσις νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθῇ διὰ νόμου.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιη') Ἀριθ. Πρωτ. 161617/111 - 114/8.12.1979.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: «Περὶ ἁρμοδιότητος τῶν Διευθυντῶν τῶν Δημοσίων Ταμείων, Τελωνείων, τῶν Ἐπιτροπῶν ἄρθρου 15 Ν. 3200/55 καὶ ἄρθρου 17 Ν. 5940/33, γιὰ τὴν παροχὴ φορολογικῶν διευκολύνσεων».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 5940/33 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6.7.1933 Ν.Δ. «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων κ.λ.π.».

2. Τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Ν. 2097/52 «περὶ ρυθμίσεως εἰδικῶν τινων περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

3. Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθμὸς 369030/53 «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων, γιὰ τὴν παροχὴ φορολογικῶν διευκολύνσεων», ἡ ὁποία κυρώθηκε μὲ τὸ ἄρθρο 8 τοῦ Ν. 2858/54.

4. Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθμὸς 144837/71 «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεώς μας», ἡ ὁποία κυρώθηκε μὲ τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Ν.Δ. 137/1973.

5. Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθμὸς 11614/111—114/27.1.75 «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀποφάσεώς μας ἀριθμὸς 144837/1971», ἡ ὁποία κυρώθηκε μὲ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Ν. 542/77.

6. Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθμὸς 76803/111—114/19.6.1979 «περὶ ἁρμοδιότητας τῶν Διευθυντῶν τῶν Δημοσίων Ταμείων καὶ Τελωνείων γιὰ τὴν παροχὴ διευκολύνσεων».

7. Τὸ ἄρθρο 232 τοῦ Π.Δ. 636/1977 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ» καὶ

8. τὴν ἀνάγκην ταχύτερης εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἀποφασίζουμε:

Τροποποιοῦμε τὴν ἀπόφασή μας ἀριθμὸς 76803/111—114/19.6.1979, ὡς ἀκολούθως:

1ον) Ἐξουσιοδοτοῦμε τοὺς Διευθυντὲς τῶν Δημοσίων Ταμείων καὶ Τελωνείων νὰ παρέχουν κατὰ τὴν κρίση τους καὶ ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τῶν ὀφειλετῶν, διευκολύνσεις βραχυχρονίου ἀναστολῆς ἢ τμηματικῆς καταβολῆς, γιὰ χρέη τους ποὺ εἶναι βεβαιωμένα ἢ πρόκειται νὰ βεβαιωθοῦν, τὸ βασικὸ ποσὸ τῶν ὁποίων δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1.500.000 δραχμές.

2ον) Οἱ Ἐπιτροπὲς τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 3200/55 ποὺ ἑδρεύουν στὶς κατὰ τόπους Νομαρχίες, θὰ παρέχουν διευκολύνσεις βραχυχρονίου ἀναστολῆς ἢ τμηματικῆς καταβολῆς, γιὰ χρέη βασικοῦ ποσοῦ ἄνω τοῦ 1.500.000 δραχμῶν καὶ μέχρι 2.000.000 δραχ καὶ

3ον) ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 5940/33 θὰ παρέχει διευκολύνσεις βραχυχρονίου ἀναστολῆς ἢ τμηματικῆς καταβολῆς, γιὰ χρέη βασικοῦ ποσοῦ ἄνω τῶν 2.000.000 δραχμῶν.

Σημειώνουμε ὅτι, οἱ ἀνωτέρω διευκολύνσεις δὲν μποροῦν νὰ παραταθοῦν πέραν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται οἱ σχετικὲς ἀποφάσεις.

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιθ') Ἀριθ. Πρωτ. 7207/37456/111 - 1/17.1.1980.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: «Καταβολὴ τελῶν Κυκλοφορίας».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὴ διάταξη τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ν. 814/1978 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», μὲ τὴν ὁποία ὁρίζεται ὅτι, ἂν τὰ ἐτήσια τέλη κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων μαζὶ μὲ τὶς λοιπὲς ἐπιβαρύνσεις δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸ τῶν δρχ. 3.000, καταβάλλονται μέχρι τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἑξαμήνου.

2. Τὴν ἀνάγκη αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν δρχ. 3.000 γιὰ νὰ μὴ ἀποκλειστοῦν ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ρύθμιση οἱ μικρὲς ὀφειλὲς ἀπὸ τέλη Κυκλοφορίας, οἱ ὁποῖες μετὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων τοῦ Ν. 816/1978 ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸ τῶν δρχ. 3.000.

3. Τὴν ἀνάγκη μεταβολῆς τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τῶν τελῶν κυκλοφορίας τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ α' ἑξαμήνου τὴν 25η Ἰουνίου, γιὰ νὰ παρασχεθεῖ ἡ δυνατότητα στὴ Μηχανογραφικὴ Ὑπηρεσία νὰ ἀποστέλλει κάθε δίμηνο, μετὰ τὴν 25η Ἰουνίου καὶ μέχρι τῆς 25ης Δεκεμβρίου κάθε ἔτους, μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως στοὺς φορολογουμένους, ποὺ δὲν θὰ ἔχουν ἐξοφλήσει τὰ ἀνωτέρω τέλη κυκλοφορίας, ἀποφασίζουμε:

Ὅπως, μέχρι νομοθετικῆς ρυθμίσεως, σὲ περίπτωση ποὺ τὰ τέλη κυκλοφορίας αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν καὶ τῶν δύο ἑξαμήνων μαζὶ μὲ τὰ συμβεβαιούμενα ποσὰ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸ τῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δραχμῶν, καταβάλλονται μέχρι τὴν 25η Ἰουνίου, ἂν δὲ ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸ τοῦτο καταβάλλονται σύμφωνα μὲ τὴ ρύθμιση τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 ἄρθρου 62 τοῦ Ν. 814/1978 (ἤτοι τὴν 25/2, 25/4, 25/6, 25/8, 25/10 καὶ 25/12 τοῦ οἰκείου οἰκον. ἔτους).

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

κ') Ἀριθ. Πρωτ. 8102/183/17.1.1980.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Δημιουργία λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου στὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἐκτάκτων ἀναγκῶν πληρωμῆς ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1819/1951 «περὶ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν πάσης φύσεως συναλλαγῶν τοῦ Δημοσίου».

2. Τὶς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1500/50 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκτὸς δημοσίας λήψοδοσίας εἰδικῶν λογ/σμῶν κλπ.» ὅπως κυρώθηκε καὶ συμπληρώθηκε ἀπὸ τὸ Νόμο 1646/51.

3. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 321/69 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ».

4. Τὴν ἀνάγκη δημιουργίας στὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀτόκου τρεχουμένου λογ/σμοῦ τοῦ Δημοσίου γιὰ τὴν ὁμαλὴ καὶ ἀπρόσκοπτο διεξαγωγὴ τῶν πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου σὲ περιπτώσεις ἐκτάκτων γεγονότων, ἀποφασίζουμε:

1. Δημιουργοῦμε στὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τὸ λογ/σμὸ μὲ τίτλο «Ε. Δ. — Τρεχούμενος Λογ/σμὸς πληρωμῆς ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου», ὁ ὁποῖος θὰ κινεῖται ὡς ἀκολούθως:

Θὰ πιστοῦται μὲ τὰ ποσὰ ποὺ θὰ μεταφέρονται μὲ ἐντολή μας ἀπὸ τὸ λογ/σμὸ τοῦ Δημοσίου ποὺ τηρεῖται στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μὲ τίτλο «Ε. Δ. — Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν», τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ γιὰ τὴν πληρωμὴ ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου, οἱ ὁποῖες συνεπεία ἐκτάκτων γεγονότων δὲν μποροῦν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν κατὰ τὴ συνήθη διαδικασία.

Ἡ χρέωση τοῦ δημιουργουμένου λογ/σμοῦ τοῦ Δημοσίου θὰ γίνεται ἀπὸ τὸ Κεντρικὸ Κατάστημα τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων βάσει τῶν ἐκδιδομένων ἐπιταγῶν ἀπὸ τὰ Δημόσια Ταμεῖα οἱ ὁποῖες θὰ ἐξοφλοῦνται ἀπὸ τὸ Κεντρικὸ Κατάστημα τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτοῦ.

Ἀντίγραφα κινήσεως τοῦ ἀνωτέρω λογ/σμοῦ κατὰ Ταμεῖο θὰ στέλνονται ἀπὸ τὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων στὴν 6η Δ/νση τοῦ Γ.Λ.Κ. γιὰ τὴν συμφωνία τοῦ λογαριασμοῦ.

Τὸ τυχὸν ἀδιάθετο ὑπόλοιπο ἀπὸ τὸ ποσὸ ποὺ θὰ μεταφέρεται ἑκάστοτε, συνεπεία τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν στὸ λογ/σμὸ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, θὰ ἐπιστρέφεται στὸ λογ/σμὸ τοῦ Δημοσίου στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν μέριμνα τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὕστερα ἀπὸ ἐντολὴ τῆς 6ης Δ/νσεως τοῦ Γ.Λ.Κ.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκκαθάριση ἑκάστης μεταφορᾶς γιὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτία προκύπτει χρεωστικὸ ἄνοιγμα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τοῦτο θὰ καλύπτεται ἐκ τῶν ὑστέρων, μὲ συμπληρωματικὴ μεταφορὰ ἀπὸ τὸ λογαριασμὸ τοῦ Δημοσίου κατόπιν ἰδιαιτέρας ἐντολῆς μας πρὸς τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

2. Δημιουργοῦμε στὴ δημόσια λήψοδοσία τὸ λογ/σμὸ «Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων — Τρεχούμενος Λογ/σμὸς πληρωμῆς ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου» μὲ ἀριθμὸ Κώδικος 552 τῆς ὁμάδος 103 «Τρεχούμενοι λογ/σμοί». Ὁ Λογαριασμὸς αὐτὸς θὰ χρεοῦται ἀπὸ τὸ Ταμεῖο Ὑπολόγου Συμψηφισμῶν βάσει τῆς ἀναγγελίας τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος περὶ πιστώσεως τοῦ ἀναφερομένου στὴν παρ. 1 τῆς παρούσης λογ/σμοῦ καὶ θὰ πιστοῦται ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου εἰσπράξεως τοῖς μετρητοῖς ὑπὸ τὸν λογ/σμὸ αὐτὸ ἔναντι τῶν ἐκδιδομένων ἐπιταγῶν πληρωμῆς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου λόγῳ ἐκτάκτων ἀναγκῶν.

3. Τὰ Δημόσια Ταμεῖα, τῶν ὁποίων οἱ εἰσπράξεις —δὲν ἐπαρκοῦν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν τρεχουσῶν πληρωμῶν τους, θὰ χρηματοεφοδιάζονται ἀπὸ τὸ πλησιέστερο Δημόσιο Ταμεῖο διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου εἰσπράξεως ὑπὸ τὸν λογ/σμὸ «Κίνησις Κεφαλαίων Ταμίαι».

4. Γιὰ τὶς ἀνωτέρω ἔκτακτες περιπτώσεις εἶναι δυνατὸν ἡ πληρωμὴ τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου ἀνεξαρτήτως ὕψους αὐτῶν, νὰ γίνεται μὲ ἐπιταγὴ ποὺ θὰ ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ ἁρμόδιο Δημόσιο Ταμεῖο καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, σὲ βάρος τοῦ ἀνωτέρω λογ/σμοῦ.

Οἱ ἐπιταγὲς αὐτὲς δὲν μεταβιβάζονται μὲ ὀπισθογράφηση σὲ κανένα πρόσωπο.

Ἡ κατάρτιση τῶν ἐπιταγῶν αὐτῶν θὰ γίνεται ἀπὸ τὸν ἁρμόδιο Ἐλεγκτὴ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὁ ὁποῖος θὰ τὶς ὑπογράφει καὶ στὴ συνέχεια θὰ ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Δ/ντὴ

τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὁ ὁποῖος θὰ θέτει τὴ σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας καὶ θὰ προσυπογράφονται ἀπὸ τὸ διαχ/στή. Κάτω τῶν ὑπογραφῶν τῶν ὀργάνων τούτων θὰ τίθεται ἡ ἀτομικὴ σφραγίδα των. Σὲ περίπτωση ἀπουσίας των οἱ ἐπιταγὲς αὐτὲς θὰ ὑπογράφονται ἀπὸ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτές των.

Στὴν ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη ἢ στὴν ἐξοφλητικὴ πράξη ποὺ γίνεται ἐπὶ τοῦ τίτλου πληρωμῆς, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ γίνεται μνεία τῆς ἐξοφλήσεως, μὲ τὴν ἐπιταγή, καθὼς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς.

Οἱ ἐπιταγὲς ποὺ θὰ ἐκδίδονται κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασία θὰ ἐξοφλοῦνται ἀπὸ τὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ μετὰ τὴν παρέλευση τῆς ἐκτάκτου ἀνάγκης. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις, τῆς ὑπ' ἀριθ. 78069/1952 ἀποφάσεώς μας ποὺ ρυθμίζουν τὰς πληρωμὰς τοῦ Δημοσίου μὲ ἐπιταγὲς καὶ ἐφόσον δὲν εἶναι ἀντίθετες πρὸς τὴ ρύθμιση τῆς παρούσης παραγράφου.

5. Οἱ Δ/ντὲς τῶν Ταμείων Πληρωμῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης θὰ στείλουν δείγματα τῶν ὑπογραφῶν τους τῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν διαχ/στῶν καὶ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν τους, στὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων πρὸς ἐξασφάλιση τῆς γνησιότητας τῶν ἐπιταγῶν τούτων.

6. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ κυρωθεῖ μὲ Νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

κα') Ἀριθ. Πρωτ. 25009/Δ—Ε/1169/3.3.1980.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Αὔξηση ποσοῦ ποὺ συμψηφίζεται στὸ φόρο εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων μὲ ἐπιστρεφόμενο ἀπὸ τὸ Δημόσιο ποσό.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 2380/28.2.1979 ΠΟΛ 43 ἀπόφασή μας, μὲ τὴν ὁποία καθιερώθηκε ὅτι τὸ χρεωστικὸ ὑπόλοιπο ποὺ ὀφείλεται βάσει ἀρχικῆς δηλώσεως φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων, συμψηφίζεται οἴκοθεν ἀπὸ τὴν Διεύθυνση Μηχανογραφήσεως μὲ τὸ τυχὸν πιστωτικὸ ὑπόλοιπο ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐκκαθάριση τῆς δηλώσεως.

2. Τὴν ἀνάγκη ἁπλοποιήσεως καὶ βελτιώσεως τῆς διαδικασίας ποὺ καθορίσαμε μὲ τὴν πιὸ πάνω ἀπόφασή μας.

3. Τὶς δυνατότητες ἐπεκτάσεως τῶν μηχανογραφικῶν διαδικασιῶν τοῦ Μηχανογραφικοῦ Κέντρου τοῦ Ὑπουργείου μας.

Ἀποφασίζουμε:

1. Καθορίζουμε, ὅτι τὸ πιστωτικὸ ποσὸ τῶν 10.000 δραχ., ποὺ καθορίστηκε ἀπὸ τὴν παρ. (α) τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 2380//28.2.79 ἀποφάσεώς μας, ὅτι συμψηφίζεται μὲ τὸ χρεωστικὸ ποσό, αὐξάνεται σὲ 20.000 δραχ.

2. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν ὅλες οἱ προϋποθέσεις καὶ διαδικασίες ποὺ καθορίστηκαν μὲ τὴν πιὸ πάνω σχετικὴ ἀπόφασή μας.

3. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο, ἰσχύει δὲ ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1980.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

κβ') Ἀριθ. Πρωτ. 11867/28.9.79.

«Περὶ διακινήσεως ταχυδρομικῶν ἐνσήμων».

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 496/1970 «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ταχυδρομείων» καὶ τοῦ Π. Δ/τος 277/75, σὲ συνδυασμὸ μὲ ἐκεῖνες τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4581/1930 «περὶ ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως», ὅπως τροποποιήθηκαν μὲ τὸ ἄρθρο 4 τοῦ Ν. 6245/1934. καθὼς καὶ τοῦ ἄρθρου 126 τοῦ Β. Δ/τος 757/69.

2. Τὴν κοινὴ ἀπόφασή μας ἀριθ. 76/55/70, ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὴ 203600/8.5.71 ὁμοία.

3. Τὴν κοινὴ ἀπόφαση τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν ἀριθ. Θ. 32223/5422/77 «περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου».

4. Τὴν ἐγκύκλιο τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἀριθ. 93921/4767/4.7.78 καὶ

5. Τὶς ἐπὶ τοῦ θέματος ἀπόψεις τῶν ΕΛΤΑ, ὅπως διατυπώθηκαν μὲ τὰ ἔγγραφά των ἀριθ. 66525/14.7.79 καὶ 82450/219/9.8.79, ἀποφασίζουμε:

Καταργοῦμε τὶς κοινὲς ἀποφάσεις μας ἀριθ. 76/55/1970 καὶ 203600/71 καὶ ἐγκρίνουμε τὴν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1978 διακοπὴ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Σφραγιστοῦ Χάρτου καὶ τῶν Δημοσίων Ταμείων στὴ διακίνηση τῶν ταχυδρομικῶν ἐνσήμων καὶ τὴν ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω χρονολογία ἀνάληψη τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων (ΕΛ-ΤΑ).

Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν ΕΛΤΑ ρυθμίζονται θέματα σχετικὰ μὲ τὴν ἐκτύπωση τῶν ταχυδρομικῶν ἐνσήμων, καθὼς καὶ μὲ τὴν καταστροφὴ τῶν κακεκτύπων, ἐφθαρμένων καὶ ἀδιαθέτων μετὰ τὴ διακοπὴ τῆς πωλήσεώς τους.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν	Ὁ Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνιῶν
Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΤΣΙΟΣ

Ἄρθρον 93.

1. Αἱ παρ. 1 ἕως καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 4, 2 τοῦ ἄρθρου 6, 3 τοῦ ἄρθρου 7 καὶ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ διὰ τοῦ Ν.Δ. 355/1974 κυρωθέντος Ὀργανισμοῦ τοῦ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΜΠΟΔΟΣΑΚΗ, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 4.

Διοικητικὸν Συμβούλιον.

1. Τὸ Ἵδρυμα διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐξ ἐννέα μελῶν.

2. Ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος προέρχονται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν διατελούντων ἢ διατελεσάντων ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων στελεχῶν τῶν ὑπὸ τοῦ ἱδρύματος ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐλεγχομένων Ἑταιρειῶν ἢ καὶ τῶν Ἑταιρειῶν εἰς τὰς ὁποίας διαθέτει τοῦτο ἀμέσως ἢ μέσω ἐλεγχομένης ὑπὸ αὐτοῦ Ἑταιρείας ἱκανὴν συμμετοχήν.

3. Ἐν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως ἐξ οἱουδήποτε λόγου, ἐκπτώσεως ἢ ἀποχωρήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τοῦτο συνέρχεται ἐκτάκτως ἐντὸς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ρηθέντος γεγονότος καλούμενον ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου, ἐφ' ὅσον ἔχει ὁρισθῆ τοιοῦτος, ἄλλως ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ πρεσβυτέρου τῶν συμβούλων, διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου Προέδρου, μεταξὺ τῶν μελῶν του.

4. Ἡ ἀντικατάστασις ἀποβιοῦντος, παραιτουμένου, ἐκπίπτοντος ἢ ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἀποχωροῦντος μέλους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἐνεργεῖται ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ γεγονότος ὑπὸ τῶν ἐναπομεινάντων μελῶν αὐτοῦ δι' ἀποφάσεώς των λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν. Τὸ νέον μέλος ὑποχρεωτικῶς προέρχεται ἐκ τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσώπων καὶ ἐχόντων πολυετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὰς ὡς ἄνω Ἑταιρείας.

Ἡ θητεία τῶν οὕτως ἐκλεγομένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ ἀνανεοῦται μόνον διὰ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ ἀνώτατα ἢ ἀνώτερα ὡς ἄνω στελέχη κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης τριετίας δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς ψήφου τοῦ ἐξερχομένου μέλους.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, μὴ ἀπαιτουμένης ἐγκρίσεως τινός.

5. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἰσχύει ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσοτιμίας τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7.

6. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱδρύματος δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἰδιότητα Προέδρου, Διευθύνοντος Συμβούλου, ἁπλοῦ Συμβούλου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου στελέχους τῶν ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐλεγχομένων Ἑταιρειῶν ἢ Ἑταιρειῶν εἰς τὰς ὁποίας τὸ Ἵδρυμα διαθέτει ἀμέσως ἢ μέσῳ ἐλεγχομένης ὑπ' αὐτοῦ Ἑταιρείας ἱκανὴν συμμετοχήν.

Ἡ πλήρωσις πάντως τῶν κενουμένων θέσεων Συμβούλων τοῦ Ἱδρύματος γίνεται μόνον ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρω παρ. 4 προσόντα.

Ἄρθρον 6.

Ἁρμοδιότης καὶ Ἐξουσία Προέδρου — Ἐκπροσώπησις Ἱδρύματος.

2. Τὸ Ἵδρυμα ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον παντὸς Δικαστηρίου, ἔναντι πάσης Δημοσίας ἢ ἑτέρας Ἀρχῆς καὶ ἔναντι παντὸς τρίτου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται δι' ἀποφάσεώς του: α) νὰ ὁρίσῃ ἓν τῶν μελῶν του ὡς ἀναπληρωτὴν τοῦ Προέδρου διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἁρμοδιοτήτων καὶ ἐξουσιῶν αὐτοῦ, εἰς περίπτωσιν κωλύματος ἢ ἀπουσίας του, β) νὰ παρέχῃ εἰς ἓν ἢ πλείονα μέλη αὐτοῦ εἰδικὴν συγκεκριμένην ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ ἱδρύματος ἐνώπιον παντὸς Δικαστηρίου ἢ οἱασδήποτε ἀρχῆς, τὴν δόσιν ὅρκου ἢ διὰ τὴν ἐνέργειαν ὡρισμένων πράξεων καὶ γ) νὰ ὁρίσῃ μεταξὺ τῶν μελῶν του Ἀντιπρόεδρον, Γενικὸν Γραμματέα καὶ Ταμίαν καὶ νὰ καθορίσῃ τὰς ἁρμοδιότητάς των.

Εἰς περίπτωσιν μὴ λήψεως τοιαύτης ἀποφάσεως ὁ Πρόεδρος ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ πρεσβυτέρου τῶν Συμβούλων.

Ἄρθρον 7.

Συνεδριάσεις Διοικητικοῦ Συμβουλίου - Ἀπαρτία - Πλειοψηφία.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει νομίμως εὑρισκόμενον ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίστανται αὐτοπροσώπως ἢ ἐκπροσωποῦνται τουλάχιστον πέντε (5) μέλη αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας, ὁρίζεται ἐπαναληπτικὴ συνεδρίασις μέχρις ἐπιτεύξεως τῆς διὰ τῆς παρούσης παραγράφου ὁριζομένης ἀπαρτίας.

Διὰ τὴν κατ' ἄρθρον 4 παρ. 4 ἀντικατάστασιν μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαιτεῖται ἀπαρτία τουλάχιστον τριῶν (3) ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων μελῶν αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα συνέρχονται καὶ ἀποφασίζουν διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κενωθεισῶν θέσεων Συμβούλων. Καὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐπιτρέπεται ἡ ἐκπροσώπησις ἑνὸς Συμβούλου ὑπὸ ἑτέρου.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας, ὁρίζεται ἐπαναληπτικὴ συνεδρίασις.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ταύτην συνεδρίασιν ἢ εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐναπομεινάντων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι κατώτερος τῶν τριῶν, ἡ πλήρωσις τῶν κενωθεισῶν θέσεων Συμβούλων ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις διορίζει ὑποχρεωτικῶς ὡς Συμβούλους πρόσωπα συγκεντροῦντα τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 παρ. 4 τοῦ παρόντος προσόντα.

Ἄρθρον 10.

Τροποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος, λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτοῦ, δύναται ὁ παρὼν Ὀργανισμὸς νὰ τροποποιηθῇ, συμπληρωθῇ ἢ κωδικοποιηθῇ, διατηρουμένων τῶν δι' αὐτοῦ καθοριζομένων ὅρων διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἱδρύματος.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 94.

Ρύθμισις τοῦ Λογαριασμοῦ Δικαιωμάτων Ἐκτελέσεως Χημικῶν Ἐργασιῶν (Δ.Ε.Χ.Ε.).

1. Ὁ λογαριασμὸς «Δικαιώματα Ἐκτελέσεως Χημικῶν Ἐργασιῶν (Δ.Ε.Χ.Ε.)» εἰς τὰ Τελωνεῖα, ὁ ὁποῖος καθορίζεται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 53/1978 Π.Υ.Σ. καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ. 33/17/3489/1978 διαταγῆς τῆς Γενικῆς Δ/νσεως Τελωνείων, ἐφ' ὅσον παρουσιάζει ἔλλειμμα, συμπληρώνεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, ἐκ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐλέγχου καὶ Ἐποπτείας Φορολογίας τοῦ Οἰνοπνεύματος (Ε.Τ.Ε.Ε.Φ.Ο.), διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἀποζημιώσεως ἐξ ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

2. Ἐκ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐλέγχου καὶ Ἐποπτείας Φορολογίας τοῦ Οἰνοπνεύματος θὰ διατεθοῦν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸν λογαριασμὸν «Δικαιώματα Ἐκτελέσεως Χημικῶν Ἐργασιῶν (Δ.Ε.Χ.Ε.)», τὰ ἀπαιτούμενα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν πληρωμὴν καθυστερουμένων ἀποζημιώσεων, εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ἐτῶν 1979—1980.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ λογαριασμὸς Δ.Ε.Χ.Ε. παρουσιάζει περισσεύματα, ταῦτα κατατίθενται ὑπὲρ τοῦ Ε.Τ.Ε. Ε.Φ.Ο.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ρυθμίζεται ἡ διαδικασία ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος καὶ κάθε ἄλλη λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 95.

Εἴσπραξις καὶ διάθεσις κρατήσεως ΚΗ Ψηφίσματος— Ἐξαιρέσεις.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΚΗ'/1947 Ψηφίσματος «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων διὰ τὴν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνοικοδόμησιν» ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1979.

2. Διὰ τὴν εἴσπραξιν καὶ διάθεσιν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κρατήσεως ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 478/1976 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΚΗ'/1947 Ψηφίσματος» καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 622/1977 «περὶ εἰσπράξεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν οἰκοδομικῶν ἀδειῶν καταβαλλομένων τελῶν κλπ.».

3. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κράτησις δὲν ὀφείλεται εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐγένετο ἡ κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 947/1979 «περὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν» ἔναρξις τῆς πολεοδομικῆς ἐνεργοποιήσεως ὁπότε ὀφείλεται μόνη ἡ εἰσφορὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 947/1979.

4. Κυροῦται ἀφ' ὅτου ἐξεδόθη, κτωμένη ἔκτοτε ἰσχὺν νόμου, ἡ ὑπ' ἀριθ. 38214 οἰκ./8681/27.12.1979 ἀπόφασις τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«Ἀριθ. Πρωτ. Γ 38214/27.12.1979.

ΘΕΜΑ: Περὶ παρατάσεως τῆς κρατήσεως τοῦ ΚΗ'/1947 Ψηφίσματος.

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 478/1976 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΚΗ'/1947 Ψηφίσματος μὲ τὶς ὁποίες παρατάθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1979 ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως αὐτῆς τοῦ ΚΗ' Ψηφίσματος «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων διὰ τὴν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνοικοδόμησιν».

2. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ συνέχιση πραγματοποιήσεως τῆς κρατήσεως καὶ μετὰ τὴν 31.12.79 πράγμα ποὺ προβλέπεται ἀπὸ προωθούμενο σχετικὸ σχέδιο νόμου.

Ἀποφασίζουμε

Ὅπως πραγματοποιεῖται καὶ μετὰ τὴν 31.12.79 ἡ κράτηση τοῦ ΚΗ'/1947 Ψηφίσματος, ὅπως ἰσχύει μετὰ τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 478/1976.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ποὺ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο, νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΣΤΕΦ. ΜΑΝΟΣ»

Ἄρθρον 96

Φορολογία μερισμάτων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 148/1967 «περὶ μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κεφαλαιαγορᾶς», ὡς ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος 5 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«5. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὰ διανεμόμενα κέρδη ἀνωνύμου ἑταιρείας περιλαμβάνονται καὶ μερίσματα προερχόμενα ἀπὸ ἀνώνυμον ἑταιρείαν ἔχουσαν ἀνωνύμους μετοχὰς μὴ εἰσηγμένας εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ἐκ τοῦ ἀποδιδομένου εἰς τὸ Δημόσιον φόρου ἐκπίπτεται ὁ παρακρατηθεὶς φόρος διὰ τὰ μερίσματα ταῦτα, μέχρις ὅμως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου διὰ τὰ διανεμόμενα κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν ἀνωτέρω μερισμάτων. Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου, ὁ ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν διανεμομένων κερδῶν φόρος μερίζεται ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν διανεμομένων μερισμάτων τῶν προερχομένων ἀπὸ ἀνωνύμους μετοχὰς μὴ εἰσηγμένας εἰς τὸ Χρηματιστήριον καὶ ἐκ λοιπῶν διανεμομένων κερδῶν. Ὁ τυχὸν ἐπὶ πλέον παρακρατηθεὶς φόρος διὰ τὰ μερίσματα ταῦτα δὲν ἐπιστρέφεται οὐδὲ συμψηφίζεται μὲ ὀφειλόμενον φόρον ἐκ διανεμομένων ἢ μὴ κερδῶν τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας, οὐδὲ ἀποτελεῖ δαπάνην τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκπιπτόμενην ἐκ τῶν κερδῶν αὐτῆς».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων εἰς οἱονδήποτε βαθμὸν καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 97.

Προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεων ὑπὸ τοῦ ἀλλοδαποῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀεροπορικῆς Βιομηχανίας.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. 43/1975 «περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικῆς Βιομηχανίας Ἀεροπορικοῦ Ὑλικοῦ», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθενται παράγραφοι 4 καὶ 5, τῶν παραγράφων 4, 5, 6 καὶ 7 αὐτοῦ ἀναριθμουμένων εἰς 6, 7, 8 καὶ 9 ἀντιστοίχως, ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἡ δήλωσις φορολογίας εἰσοδήματος ὑποβάλλεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ὑποχρέων ἢ διὰ πληρεξουσίου ἢ ταχυδρομεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον μέχρι τῆς 10ης Ἰουνίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ φόρος κατανέμεται εἰς δέκα ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν τέσσαρες καταβάλλονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἑκάστη δὲ τῶν ἑπομένων καταβάλλεται ἐντὸς ἑκάστου τῶν ἑπομένων μηνῶν τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους.

5. Διὰ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ ἀλλοδαποῦ φόρου, ὁ ὁποῖος ἀναλογεῖ εἰς τὸ ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἐργασίας κτηθὲν εἰσόδημα ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ὑποχρέων, δέον ὅπως εἰς τὴν οἰκείαν δήλωσιν τούτων ἐπισυνάπτεται βεβαίωσις ἢ ἕτερον δικαιολογητικὸν τῆς ἁρμοδίας φορολογικῆς ἀρχῆς τῆς χώρας, εἰς ἣν ἄλλως θὰ ἐφορολογοῦντο οὗτοι. Ἐκ τῆς βεβαιώσεως ταύτης δέον νὰ προκύπτῃ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ εἰς τὸ συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ ὑποχρέου, βάσει τῶν διατάξεων τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τῆς ἰσχυούσης εἰς τὴν χώραν ταύτην κατὰ τὴν περίοδον, εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ δήλωσις, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ, ἐπιμεριστικῶς, εἰς τὸ εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον ἐκτήσατο ὁ ὑπόχρεως ἐν Ἑλλάδι, ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐργασίας του».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 43/1975. Διὰ τὰς δηλώσεις φορολογίας εἰσοδήματος οἰκονομικοῦ ἔτους 1979, αἱ ὁποῖαι ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ὑποχρέων μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προθεσμίας, διαγράφεται ἢ ἐπιστρέφεται ὁ τυχὸν βεβαιωθεὶς ἢ καταβληθεὶς πρόσθετος φόρος λόγῳ ἐκπροθέσμου.

Δηλώσεις τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979, ὑποβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὑποχρέων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, λογίζονται ὡς ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι.

Ἄρθρον 98.

Ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας τοῦ Πακιστὰν ὑπογραφείσης Συμφωνίας «περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν».

Αἱ διατάξεις τῆς εἰς Ἰσλαμαμπὰντ τὴν 7ην Μαΐου 1978 ὑπογραφείσης μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας τοῦ Πακιστὰν Συμφωνίας «περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν», κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 933/1979, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἀναδρομικὴν ἰσχὺν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 αὐτῆς, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων φόρου εἰσοδήματος τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1972 καὶ ἐφεξῆς, τῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 99.

Αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως ΣΤ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν. 820/1978, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν ὑποθέσεων, κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων εἰς οἱονδήποτε βαθμόν.

Ἄρθρον 100.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τμήματος ἀποδοχῶν ἐνίων κατηγοριῶν μισθωτῶν.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν ε' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον τρίτον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὰς ἀνεγνωρισμένας Ἐπαγγελματικὰς Ἑνώσεις, Προσωπικοῦ Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ Τεχνικῶν Ἡμερησίου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου Ἀθηνῶν, καταργουμένης ὡς πρὸς αὐτοὺς πάσης ἑτέρας διατάξεως».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀποδοχῶν κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 101.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου 876/1979 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Κεφαλαιαγορᾶς» ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἑξῆς:

«3. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 148/1967 προστίθεται παράγραφος 5, ἔχουσα οὕτω:

5. α. Ἡ εἰσήγησις τῆς Ἐπιτροπῆς Χρηματιστηρίου καὶ ἡ λῆψις ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Κεφαλαιαγορᾶς, περὶ διαγραφῆς Ἑταιρείας ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις:

(ι) Ἐὰν ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη δὲν διανείμη τοὐλάχιστον τὸ ὑπὸ τῆς περιπτώσεως (β) τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Κ.Ν. 2190/1920 προβλεπόμενον ὑποχρεωτικὸν μέρισμα, τῆς τριετίας ἀρχομένης, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

(ιι) Ἐὰν τὸ ὕψος τῶν συναλλαγῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν, δὲν ὑπερβῆ εἰς ποσοστὸν τὸ πέντε ἐπὶ τοῖς χιλίοις (5ο/οο) δι' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἐξαιρουμένων τῶν χαρακτηριζομένων κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Χρηματιστηρίου ὡς εἰκονικῶν συναλλαγῶν. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο αὐξάνεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς χιλίοις (10ο/οο) ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981.

Προκειμένου περὶ Ἑταιρειῶν, τῶν ὁποίων αἱ μετοχαὶ εἰσάγονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἢ ἐλέγχονται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑπὸ τοῦ Κράτους, περὶ τῆς διαγραφῆς ἢ μὴ τούτων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν πληροῦν τὰς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα (ι) καὶ (ιι) προϋποθέσεις, ἀποφασίζει ἡ Ἐπιτροπὴ Κεφαλαιαγορᾶς.

β. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Ἐμπορίου, δύνανται νὰ καθορισθοῦν καὶ ἕτεροι λόγοι διαγραφῆς Ἑταιρειῶν ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἢ διευκρίνισις σχετικῶς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου 4».

Ἄρθρον 102.

Ἀναπροσαρμογὴ ἀξίας ἀκινήτων.

Ἡ διάταξις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 814/1978 ἀντικαθίσταται καὶ ἰσχύει ὡς ἀκολούθως:

«Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι καὶ Ἑταιρεῖαι Περιωρισμένης Εὐθύνης συσταθεῖσαι βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 543/1968, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 848/1971, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἀνεγείρει ξενοδοχεῖα ἐπὶ ἰδιοκτήτων γηπέδων κειμένων εἰς παραμεθορίους περιοχὰς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 280/1976 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων» ἢ νήσους, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἔχουν ἀναπροσαρμόσει τὴν ἀξίαν τῶν γηπέδων τούτων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 29 τοῦ Ν. 542/1977, ὑποχρεοῦνται νὰ προβοῦν εἰς ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ πρώτου Ἰσολογισμοῦ τοῦ κλειομένου μετὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἔναρξιν λειτουργίας τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ πρώτου Ἰσολογισμοῦ τοῦ κλειομένου μετὰ τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου 1984».

Ἄρθρον 103.

1. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 254/1973 «περὶ ἀναμορφώσεως τῆς φορολογίας κέντρων διασκεδάσεως καὶ κέντρων πολυτελείας», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τῶν κέντρων διασκεδάσεως καὶ ἐπὶ τῶν κέντρων πολυτελείας.

Χαρακτηρίζονται: Α) Ὡς κέντρα διασκεδάσεως, χῶροι ἢ καταστήματα λειτουργοῦντα ὡς α) χορευτικά, β) ἁπλᾶ χορευτικὰ (κλάμπ), γ) νυκτερινὰ κέντρα ψυχαγωγίας (καμπαρέ), δ) καφφωδεῖα, ε) κοσμικαὶ ταβέρναι, στ) δισκοθῆκαι, ζ) αἴθουσαι ξενοδοχείων, θεάτρων καὶ λοιποὶ χῶροι ἔνθα ὀργανοῦνται ἢ δίδονται χοροὶ ἔστω καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ. Β) Ὡς κέντρα πολυτελείας πάσης φύσεως κέντρα κατατασσόμενα ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν, οἷον καταστήματα, μπάρ, ζαχαροπλαστεῖα, ἑστιατόρια, καφενεῖα, μπουάτ, SNAK BAR κλπ.

2. Διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ὡς ἄνω κέντρων εἰς φόρον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατάταξις, αἱ διακρίσεις καὶ τὰ ἀντίστοιχα χαρακτηριστικά, ὡς ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀγορανομικῶν διατάξεων.

3. Ὁ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος φόρος ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν κέντρων ἢ καταστημάτων τὰ ὁποῖα κατατάσσονται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀγορανομικῶν ἐπιτροπῶν εἰς κατηγορίαν Β' καὶ ἀνωτέραν, ὡς καὶ εἰς τοιαύτην πολυτελείας, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτὰ παρέχεται ψυχαγωγία διὰ μουσικῆς μετὰ ἢ ἄνευ καλλιτεχνῶν.

4. Τὰ μαθήματα καὶ αἱ ἀσκήσεις χοροῦ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν διὰ τοῦ Ν.Δ. 254/1973 ἐπιβαλλόμενον φόρον.

5. Ἐὰν εἰς τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τοῦ παρόντος κέντρα ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος δι' εἰσιτηρίου, ἐκτὸς τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων, καταβάλλεται καὶ ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος, κατὰ περίπτωσιν.

6. Φόρος κέντρων πολυτελείας δὲν ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν κέντρων τὰ ὁποῖα ὑπήχθησαν εἰς τὸν φόρον κέντρων διασκεδάσεως».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 254/1973 προστίθεται παράγραφος 4, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως κέντρων ἢ καταστημάτων ἔνθα παρέχεται ψυχαγωγία διὰ μουσικῆς μετὰ ἢ ἄνευ καλλιτεχνῶν:

α) Τῶν κατατασσομένων ὡς πολυτελείας εἰς 10%.

β) Τῶν κατατασσομένων ὡς Α' κατηγορίας εἰς 8%.

γ) Τῶν κατατασσομένων ὡς Β' κατηγορίας εἰς 6%.

Ἄρθρον 104.

Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 245/1969 Ν. Δ/τος «περὶ δασμολογικῶν τινων ἀπαλλαγῶν» ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Δείγματα μετ' ἀξίας, εἰσαγόμενα ὑπὸ ἐμπορικῶν ἀντιπροσώπων οἴκων ἐξωτερικοῦ, μελῶν τῶν, ἀνὰ τὴν Χώραν, συνδέσμων ἐμπορικῶν ἀντιπροσώπων, ἀπαλλάσσονται τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ πάντων τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὰ Τελωνεῖα φόρων καὶ τελῶν, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν ἀνωτέρω ἐπιβαρύνσεων δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς τέσσαρας χιλιάδας (4.000) δραχμὰς καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος. Τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα ἀτελείας δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ τῶν δικαιούχων προσώπων καὶ ἐφ' ἅπαξ, διὰ τὸ σύνολον τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ».

Ἄρθρον 105.

Γενικαὶ διατάξεις.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον ἢ ρυθμίζουσα ἄλλως τὰ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμιζόμενα θέματα παύει ἰσχύουσα.

Ἄρθρον 106.

Ἔναρξις ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται: α) τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 14 ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980, β) τῶν λοιπῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐταῖς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ	ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ	**ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΙΑΝΙΑΣ**

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1980

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ